

SANDPAPPRET

FN-BAT 64 M

SANDPAPPRET

FN-BAT 64 M

SANDPAPPRET är den svenska
Mellersta Östernbataljonens
månadstidning.

TEXT OCH REDIGERING: Ove Bergh

BILDER: Urban Åkerström

TECKNINGAR: Peter Klemming

I REDAKTIONEN: Eje Ekengren

Tryckt på Keter Press i Jerusalem.

Sex månader med en svensk FN-bataljon —vad är det?

- Låg mig ge min syn på den frågan. Det är
- att ha en stark osäkerhetskänsla när man första gången ser denna bataljon, resultatet av en uttagning av frivilliga från hela Sverige, från alla samhälls—och yrkesgrupper.
  - att snabbt inse att denna blandade skara bara behöver en 14-dagars utbildningsperiod för att bli en effektivt fungerande FN-bataljon.
  - att så småningom inse, att denna bataljon innehåller allt man någonsin kan önska sig i en tjänst som ställer stora krav på allsidighet: goda soldater som samtidigt är snickare, murare, målare, rörmokare, elektriker, reparatörer—ja allt!
  - att inse att ingenting är omöjligt för en sådan bataljon
  - att få uppleva en fosterlandsanda som är helt fantastisk—en vilja att i alla situationer göra sitt bästa och visa vad svensk FN-trupp går för—kamratanda, disciplin
  - att få uppleva många oförglömliga stunder

av högtid och glädje, jag tänker bl.a. på medaljparaden

□ att inse att man är omgiven av så många fina medarbetare. Låt mig bara som exempel nämna min stabschef Bengt Lewén, som med lugn, klokhet och en alltid positiv livssyn varit ett föredöme.

□ allt alltför snabbt inse att dessa sex månader snart är slut och detta är det svåraste jag som bataljonschef har att se fram mot—att upplösa denna bataljon som vida överträffat mina högsta förväntningar.

**KAMRATER—MITT VARMA TACK
TILL ER ALLA FÖR EN FULLÖDIG
INSATS!**

**LYCKA TILL I ER FORTSATTA VERK-
SAMHET!**

FARVÄL OCH PÅ ÅTERSEENDE!

Bengt Lewén

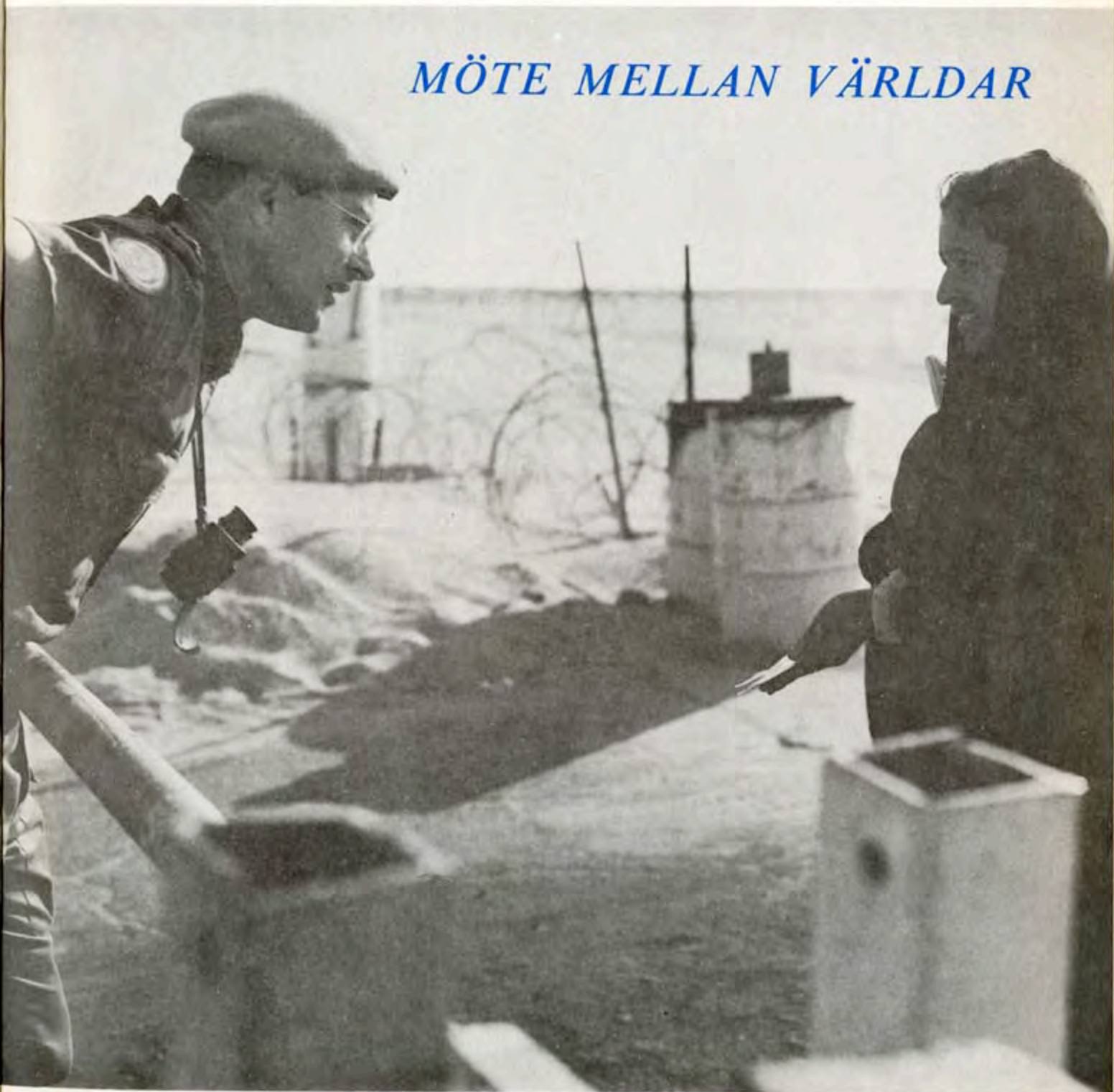

SANDPAPPRETT

No 1 FN-BAT 64 M 1977

MÖTE MELLAN VÄRLDAR

SVARTA GÄNGET

Sid 12-13

Minns ni—så började det

Med ungefär 650 olika föreställningar inom oss om den miljö vi var på väg in i för det närmaste dryga halvåret började fröet till 64 M växa fram under ett par kylslagna novemberdagar i Strängnäs. Man minns dom knappt, dessa avlägsna dagar som trots allt inte ligger mer än ett par månader bakåt i tiden. Så mycket har hänt, så många nya upplevelser har kastat sig över oss.

Besluten hade fattats långt tidigare, ändå var det i Strängnäs och de kommande dagarna i Södertälje som vi med mer eller mindre utpräglad frejdighet sökte pejla in varandra. Försökte få klart för oss om det var han eller jag som hade bilden klar för oss. Och så dessa solbrända med den riktiga, coola överblicken utrustade rekare. Huvaa, som norrlänningen sa, då var man inte mycket värd.

Men så kom vi

Men den här avvaktande tiden då det mesta gick ut på att försöka greppa varandra och om de problem som kändes nya och ovana för oss, den tiden flyktade snart. Självförtröstan växte i takt med allt

Det obligatoriska kraftprovet vid alla militära inryckningar: att släpa den kära säcken med fickplunta, vapen och diverse kända och okända persedlar.

Sprutt på sprutan hade sjukvårdare Dan Aspgrén och övriga vaccinatörer när sista sprutan med gammaglobulin satt där den skulle strax före avfärden.

tuffare stuk och fason på baskern.

Med briefingar i större och mindre grupper, med exercis som i plaskregn tärde på psyket men å andra sidan stärkte sammanhållning och kompisanda och

med—ja, ni vet bäst själva—så blev det en ny kontingent i fredens tjänst trots allt.

Sandpappret ska servera lite bildstoff som hjälp för era individuella minnen från utbildningstiden hemma i Svedala.

Vädergudarna var inte milda i Södertälje. Marsch- och ställningssteg ackompanjerades av taktfast vattenplask.

Vilken start!

När vi lite bleka om nosen tågade in i Baluza vid Lucia-tid var vi nog lite till mans en aning spända inför vad som väntade.

När jag en dag efter sista flightens ankomst hade nöjet att åka runt till alla positioner för att kontrollera läget kunde jag konstatera, att bataljonen inte bara hade tagit över det gamla läget utan också hade massor med idéer om hur det skulle kunna förbättras. Det är sann svensk FN-anda!

Julen och julfirandet var en annan mycket positiv upplevelse. Det är väl rent av så att julfirandet hjälpte till att svetsa samman bataljonen. Jag tänker då inte bara på de gemensamma attackerna mot julbordet utan också på det gemensamma juldoppet och de små andaktsstunderna vi hade ute på kompanierna.

Sikta på 24 mars!

Nu är vi inne i en period, då det härnere likaväl som hemma i Sverige är lite mörkt, kallt och mähända trist. Det enda vi med säkerhet vet är emellertid att vi hela tiden går mot en ljusare och varmare tid—bättre förutsättningar kan vi inte ha att stå ut med eventuella regnväder och sandstormar!

Se också till att din tid härnere blir meningsfull—jobba på prefabhus, läs, idrotta, åk på leave så fort som möjligt. Vi kan också se fram mot vår medaljparad som preliminärt är fastställd till den 24 mars. Vill det sig väl så får vi samtidigt verkligt celebra besök från vår försvarsminister, chefen för försvarsstaben med flera och inte minst en grupp fältartister.

Alltså låt oss med framåtanda och gott humör se den närmaste tiden an—innan vi vet ordet av är vi medaljbehängda och på väg in i den senare delen av vår tjänstgöring härnere.

God fortsättning och lycka till!

Karl-Evert Englund
Batchef

Bataljonschefen för 64 M, överste Karl-Evert Englund.

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks från och med detta nummer i format A 4 på Keter Press i Jerusalem.
REDAKTÖR: Ove Bergh.
FOTOGRAF: Urban Åkerström.

GOD

Juldopp med Delfin-diplomet utdelat av Neptuns utsände, dignande julbord med svenska juldelikatesser, kamelburen tomt, tävlingar, lekar och underhållning dygnet runt i radio Malish. Följ med i Sandpapprets bildsvep från julen 1976 med Swed Bat 64 M.

JUL

Nybakade bullar bjuder pos 569:s egen konditor Åke Palmqvist kompisarna Jörgen Åstedt, Hans Nilsson och Mats Sundgren.

—Se så dom vråker i sig. Det här är allt som är kvar av hela julbordet, ser det ut som Baluza-kockarna Tommy Gunnarsson och Stefan Johansson skulle tänka.

Var det nå'n som klarade alla rätter på julbordet?

Överst forsar kvartetten Ronny "Flabbet" Carlsson, Tommy "Kakan" Karlsson, Hans "Hugget" Henriksson och Rolf "Rallarn" Stensson fram i medelhavsvattnet. Underst: Årets tomt kom på kamel till Baluza-gänget.

Julbön med pastor Arne Gustafsson som också hann med julotta i Baluza kyrka (radiosänd i radio Malish) och flera positionsbesök.

Med Neptuns utsände som noggranna övervakare skred de långsamt ned i det högtidliga juldoppet, ca 100 tappra krigare.

Vem som vann dragkampen? Kockarna förstås men så hade dom ju också tjuvtränat upp sig genom att lägga beslag på bästa köttbitarna . . .

SWED

BAT

—Här ska in ny frisk luft. Sport off Gunnar Hällgren och pastor Arne Gustafsson ger utlopp för sitt städdille.

Städa bör man annars . . .

Visst var vi gröna av avund mot grabbarna i första förtruppen. 40 man under ledning av stabschef Bengt Lewén fick äran att först av alla åka ned till värmen och det (för de flesta av oss) lite äventyrliga.

Pyttsan, värme och sol, kan vi höra protesten samfällt skälla från det Lewénska förtruppsgänget. För vad hände—jodomen hamnade rakt uppe i en av de häftigare sandstormar som den nordliga delen av Sinai upplevt på länge.

Vi fick ju vara med om något av skörden vi som kom i flighterna efter också. Trevliga små högar och vallar av sand som vi fick försöka klara undan ur arbetslokaler och förläggningar.

—HÄR KOMMER EN ANNAN

Vem hade snyggaste inmarschen? Vadslagningen löpte och vana konnässörer och bedömare av takt och ton gav skilda bud för respektive flighters intåg i Baluza. Det är dock ställt utom allt tvivel att huvudflight nummer 1, där pressdetaljen ingick, visade upp den klart mest professionella inmarschen . . .

Visst var det drag av jippo över det hela. Uppeldade av våra chefer om att "nu skulle vi minsann visa dom i 62 M hur en slipsten ska dras" och betittade som djur på Skansen av de gamle. Men, okay, det var ju över på nolltid och efter sedvanliga hälsningsfraser och inledningsorder kunde vi ganska lugnt och sansat bekanta oss och skaka hand med kända och okända i såväl vår som den bataljon vi skulle avlösa.

—Hur klarar dom det här då? Marcherar dom inte som kronvrak . . .

DOKTORN I ACTION

—Det var ett fullt Trix!

När fem och ett halvårige bamseschäfern Action stod kopplad invid sin förare Tomas Stahlén ett par dagar före jul så rök annars goda kompisen Trix på honom och bet honom ganska illa i vänster framben. Action måste till sjukhus i Baluza och sys med några styng av doktor Lars Ahlgren.

—Hade jag haft honom lös så hade han nog klarat situationen med annan utgång, säger Tomas och ger Action en vänskaplig klapp.

Action har varit här nere i två år nu. Han ser onekligen respektingivande ut: lång, hög över manken, med ca 45 kilo vältränade muskler och en blick som kan se ganska hotfull ut.

När han morrar till låter det som en smärre jordbävning var på gång.

Vad har man för bakgrund för att hålla en så'n jycke i rätta ledband?

—Jag har aldrig haft någon egen hund, säger Tomas överraskande. Men jag lärde mig ju hur man handskas med dom när jag gjorde lumpen vid flyget och så hade vi en mycket nyttig utbildningsvecka uppe i Sollefteå innan vi for hit ner.

Action kräver minst en halv mils löpning efter cykel per dag. Och så blir han och de andra hundarna rastade i det fria ute i öknens varje dag.

Hugget från Trix tog ända in till benet, Doktor Lars Ahlgren fick sy några rejäla styng.

Så snart skadan i benet läkt blev det allvar av för Action. Han sattes in i de nattliga patruller som söker sätta stopp för en alltmer utbredd smuggelverksamhet i zonen.

Action var vaken under hela operationen som tog en halvtimme. Tillfälliga sjukskötare var hundgruppens Thomas Stahlén och Göran Friuström. T.h.: Operationen lyckligt över. Doktor och patient pratas vid.

Här är nya ambulansen

Det är ganska många krämpor och blesyrer bland bilbeståndet inom bataljonen. Men med den första Scacyp som anlände före jul fanns det ett friskt inslag, en modernt sjuktransportutrustad ambulans. Fordonet, en VW-buss, ska sättas in i transport av sjuka och skadade såväl inom som utom buffertzonen.

Den nya ambulansen blir en klar förstärkning till bataljonens vårdresurser. Främst de lite längre och besvärliga

landsvägstransporterna kommer att underlättas genom den nya ambulansens relativt höga standard.

Sjukvårdsresurserna omfattar syrgas, andningsmask och blåsa, sug, förbandsmateriel, spjälningmateriel, infektionsaggregat samt intutionslösningar.

Radiosambandet sker via Ra 145 och motorola.

Det går bra att transportera två ligande patienter samtidigt eller en ligande och två sittande.

Sport off:-Träna regelbundet, grabbar!

Ungefär samtidigt som det här Sandpappret når ut till dig har den första etappen i bataljonens motionsdrive körts igenom. Bataljonsmästerskap i fotboll och volleyboll körs och längre fram i vår avverkas mästerskap i terränglöpning 3,5 kilometer, bordtennis, ökenstafett för tiomannalag, cykel 45 kilometer, tennis, friidrott, den s.k. Sinaiklassikern över två mil, dragkamp m.m.

—Ett digert program, visst, men så bra som kompanierna tycks ha kommit igång så ska vi nog kunna genomföra tävlingsprogrammen med bra resultat. Det är viktigt att vi får tillfälle att tävla oss i bästa möjliga form till UNEF-mästerskapen. Där har svenskarna fina framgångar att försvara sedan den föregående bataljonen, säger idrotts off Gunnar Hällgren.

Under parollen "idrotta och trivs" har Gunnar planerat in motions- och idrottsaktiviteter som han hoppas och tror ska täcka in de flestas behov.

—Det är viktigt att alla motionerar i någon form. Det är du som har behållningen av att träna, manar den sportige Gunnar med adress samtliga i 64 M.

Träningen ska vara allsidig, har du sagt, vad menas med det?

—Att man tränar i regelbundna pass med omväxlande muskelstärkande övningar och då tänker jag främst på buk och rygg samt övningar som utvecklar de syretransporterande organen, alltså konditionsträning.

Men om nu inte alla siktar på att bli kopior av Anders Gärderud, Bernt Johansson och allt vad de heter de svenska världssässen?

—Med en god kondition följer ökad effektivitet och allmänt välbefinnande. Målet för den fysiska träningen ska vara att grundlägga och/eller slå vakt om en god fysisk arbetsförmåga och därmed ett gott hälsotillstånd, säger Gunnar.

Med sina 90 vältränade kilo muskler bakom sig och sin övertygande tro på idrotts- och motionsutövnings betydelse så vågar i varje fall inte red säga emot honom.

Förnyelse av materiel, racketar för tennis och fotbollar bl.a. var bland det första Gunnar fixade.

Var i helsike ligger fotbollsplanen nu? Svår första resa med fotbollssugna killar—man missade planen med ett par mil så där . . .

Segraren i Baluzamästerskapen i träskosparkning blev hovmästare Gustafsson. Han klämde iväg högerdojan hela 21,40 meter.

Oj, vad han inspekterar, chefen

Julhelgen blev ingen vilohelg för bataljonschefen, överste Karl-Evert Englund. Han for som en skottspole mellan camper och positioner. När Sandpappret under en av hans korta mellanlandningar i sitt privata HQ i Baluza på julaftonseftermiddagen sökte hugga honom i uniformsärmen lät det så här:

—Inte en ynka stinkmacka har jag hunnit få i mig på hela dagen. Men oj, vad skojigt jag haft.

Sedan bar det snabbt in i duschen, ombyte och så vidare färd till Camp Göta Lejon. Väl framme där buldades det upp ett julbord som väl kompenserade dagens tidigare späk-

ning för chefen.

Han har sagt det förut och han säger det i sin ruta i det här numret av Sandpappret: vi har kuggat in bra i maskineriet. Fast nog fanns det saker som kunde funka bättre ute på positionerna, det får man klart för sig om man läser chefens nedtecknade iakttagelser efter första positionsrundan (se nedan).

Bilderna: Överst t.v. checkpointen 553 där ca 600 personer passerar om dygnet. Nederst t.v. Över 20-talet upp- och nedstigningar till positioner och camper, puh, vilket svettigt dagsprogram för chefens första inspektionsrunda. Mitten: T.v. Kvartett insnärjd i taggtråd: stabschef, bat chef, chefen i komp

och ADC. Allra mitterst: Hallå, där, lille man, tänker du smita när cheferna har intresset riktat åt annat håll. T.h: Ryck-in-marsch.

Överst t.h. inspektion vid 2 komp—major Kalmnäs hjälper en soldat med persedelutstyrelsen. Blir det en prick? Nederst t.h: Skärpt, sammanbiten chef.

Uppgift—döma

- Bristfälliga tält, elverk som är ur funktion helt eller har brister.
- FN-flagga saknas.
- Patrullbil omöjlig att åka patrullspår med.
- "Kökstält dåligt, håller inte för en sandstorm."
- Fattas sängar.
- Trasig vattenpump, duschtank omkull, för liten cistern.
- Roddbåten läcker.

och berömma

—Kompanicheferna ansvarar för att erforderliga åtgärder vidtas och rapporterar när bristerna är avklarade.

Ändå berömmar han oss, chefen, för uppfinningsrikedom och vilja att förbättra! Kanske försöker han leva upp till de ideal som den finlandssvenske skalden Johan Ludvig Runeberg såg hos den ryske härföraren Kulneff:

—Han kysste och han slog ihjäl med samma varma själ.

kring med moderna handvapen, rånar, överfaller, plundrar.

—Det händer att vi får besök nattetid på våra op. Dom bankar på och går in med vapen i händerna och rånar oss på kikare, kameror och radioustrustning. Vi kan inte göra något åt det, vi har inte rätt att bära vapen och vi får inte bruka våld.

36 svenskar

Leif är en av 250-300 observatörer som tillhör United Nations Truce Supervision Organisation. Totalt är det 36 svenskar placerade i Kairo, Jerusalem, Damaskus, Tiberias, Nagura och Beirut. Totalt 13 nationer är representerade i UNTSO.

Förberedelser för observatörsuppdraget sker i Sverige i form av en kurs på en

*T.h. OGS-J-Sinaiobservatörernas "hem" i Jerusalem
T.v. kaptan Wolfgang Weilhartner "Mil-Admin-Offr" informerar Leif om de kommande två veckornas tjänstgöring.*

månad i Strängnäs.

—Den gav en god plattform att stå på, tycker Leif. Fast allt som man skulle haft praktisk nytta av att kunna när man kom hit ner fick man förstås inte utbildning på.

Medicinsk vård

Ofta kommer människor på besök till op-na för att få skador och blesyrer omsedda.

—Häromdagen kom det en grabb i 14-årsåldern, utmärkt som en Belsenfånge. Han visade fram en svårt bränd hand,

Flera observatörer är verksamma inom buf-fertzonen i Sinai. Ibland träffas de till briefingar i Baluza. Bilden: Major Alexander Konev, Sovjet, drar ett läge för bl.a. kaptan Goulin, Frankrike, närmast kameran.

förmodligen orsakad av något slags brandbomb. Handen var varig och inflammerad. Jag har ju ingen utbildning i medicin men jag måste naturligtvis se till att få handen skyddad med ett förband. Jag sa åt honom att gå till den israeliska sjukvårdstjänsten som upprättats vid gränsen, inte långt från Naqura.

Saknar familjen

Damaskus och Golanhöjderna har annars varit de geografiska områden Leif Holmgren rört sig mest i under sitt halvår

härnere. Tjänsten kan ibland vara ganska enformig. I Damaskus har jobbet t.ex. haft mera rutiner över sig än i Sinai där man arbetar mer rörligt och i större partuller.

Nu blir det alltså Jerusalem för Leifs del. Och det är han glad över. För nu öppnar sig bättre möjligheter att ta ned familjen hemma i Uppsala. Damaskus visade sig nämligen inte vara någon lämplig plats för Leifs grabb som lider av astma.

—Jerusalem är däremot inga problem. Ska bli skönt att få ned dem, det har känts lite pressande ibland.

Hijacking och bilkapning under pågående tjänsteutövning.

Rånade under vapenhot på såväl tjänsteutrustning som personliga tillhörigheter.

De här sakerna tillhör den värld FN:s observatörer lever under i Libanon framför allt. Minst ett trettio FN-fordon har med mer

eller mindre fräcka manövrer kapats och målats över under det senaste året.

Mängder av dyrbar utrustning har observatorerna blivit av med under sina uppdrag i Libanon.

Sandpappret har träffat Leif Holmgren, svensk observatör, som verkat i Syrien och Libanon.

Att vara observatör i FN-tjänst:

Medaljparad i UNTSO-huset i Jerusalem. Leif får medalj för sex månader i Syrien och Libanon. Utdelare är generalen E. A. Erskine.

—Observatörsrollen är egentligen ganska glömd i diskussionen om FN:s insatser och inflytande i den internationella politiken, säger Leif Holmgren, 32, svensk observatör i Jerusalem.

Leif har just fått sin bas flyttad till Jerusalem efter att tidigare ha tjänstgjort i Damaskus, Syriens huvudstad.

FN-observatören, ett känselspröt och en informationsinsamlare som vet saker om händelser som vi dödliga får serverade som nyheter flera dagar senare, stämmer den bilden?

Svårt få information

—Vårt informationsläge är inte ett dugg bättre än det som var och en som följer tidningar och massmedia har. Där har vi egentligen våra enda fungerande informationskanaler, säger Leif Holmgren.

Vad ska observatören göra då? Han ska iaktta och rapportera om händelser som kan tyda på militär uppladdning och om överträdelser av vapenvila och de avtal om frysning av konfliktlägen som upprättats mellan de olika parterna i Mellersta Östern.

Medlare ibland

Observatören arbetar mera rörligt, oftast iakttagande och inspekterande, men ibland också medlande och förhandlande, än FN:s övervakningsstyrkor.

Leif kan ge exempel på medlarrollen: —I Libanon råder ju ofta öppet krigstillstånd mellan näraliggande orter och byar. Det har hänt att vi på våra observationsrundor fått rycka in och dela på oss och förhandla för de olika parterna och

*Iakttaga
rapportera
förhandla
och medla*

på så vis kunnat bilägga vad som annars blivit öppet våld och för att slippa att själva komma i skottgluggen.

Att vara FN-observatör innebär risker. I den libanesiska konfliktens kölvatten har det vuxit fram anarkistiska inslag. Unga pojkar, 12-13-åringar, drar om-

Observatörerna är spridda på flera platser i Mellersta Östern. Svenskar finns det i Kairo, Jerusalem, Damaskus, Beirut, Tiberias, Naqura och på olika platser i Sinai.

Bevakningen skärps

1. kompaniet kommer därför att skärpa gränsbevakningen och den här första större insatsen av "svarta gänget" har följts och kommer att följas av flera. Så här gick det i alla fall till när Sandpappret var med.

Kommenderad och frivillig personal samlades till taktisk genomgång. Den som svängde taktipinnen här var infochefen Björn Harringer som tidigare på dagen rekat området och sett färsk spår rakt genom taggtråden och minfälten.

—Vi ska, om smugglarna dyker upp, släppa igenom förtruppen för att försöka inringa huvudstyrkan, sa Harringer.

—Men vi får endast besvara eld om vi blir beskjutna först, poängterade chefen. När vi beordrat dem att stanna och de ändå försöker smita så låter vi dem löpa. Det viktigaste syftet med operationen är att visa dem att vi känner till verksamheten och att vi kommer att finnas på plats för att förhindra fortsatt aktivitet.

Larmstyrka beredd

Fyra grupper plus stabsgrupp var också Sandpapprets team ingick, varje grupp utrustad med ra 145, hundarna Action och Ebex med förare drog ut i natten och

Den satt bra den koppen tyckte Örjan Larses.

ökensanden. Vid pos låg en larmstyrka beredd att rycka ut med två minuters varsel. Sjukvårdare och ambulans låg i beredskap vid pos.

Vi intog under fortlöpande radiosamband de tidigare rekade platserna i skydd bakom sanddyner och buskage.

Frusen väntan

Vi frös och väntade, frös och väntade, väntade, spejade ut i mörkret, lyssnade och frös. Men inte kom det några smugglare och bjöd på thé heller.

Efter fem timmars fruktlös väntan kom det ett radioanrop till stabsgruppen:

—Vi fryser, när bryter vi övningen?

Major Andersson övervägde en minut, tog sedan mikrofonen:

—Alla David från Cesar Johan, vi bryter övningen och återgår till utgångsläget.

Stela leder återfick snart värmen och väl framme vid positionen och inne i värmen satt det fint med en kopp fika och en cig—rökning hade givetvis varit förbjuden under övningen.

Chefen, major Björn Andersson kollar in läget tillsammans med sin signalist Per Olov Johansson.

—Jag tycker att vi löst vår uppgift som i första hand gick ut på att öva gruppcheferna och att få in strategi och tillämpad taktik. Nästa gång slår vi till med mindre insats och mer i det tysta, summerade I komps:s chef innan det bar hemåt till den sköna sängvärmern.

Återtåg—men utan att ha fått några smugglare i garnet.

Fredsduvan har landat

Plötsligt en dag satt den där i fönstersmygen i tvättrummet. Grabbarna vid checkpointen pos 553 blev glatt överraskade när de klev in i det annars ganska spartanska tvättrummet.

En helvit duva hade slagit sig tillrätta och lät sig inte störas av grabbarnas morgontoilet.

När Sandpappret besökte positionen fanns hon fortfarande

där, den vita duvan.

Fredsduvan har landat mitt ibland fredsstyrkan . . .

Löjtnant Björn Harringer drar upp de taktiska riktlinjerna.

- Thé är nationaldrycken i Egypten.
- Thé kostar i Egypten tre gånger så mycket som i t.ex. Israel.
- Thé är big business på den svarta marknaden. Smuggeltrafiken genom den svenska delen av zonen har ökat under senare tid. Man tar sig nattetid illegalt över gränsen, i regel med ett par, tre man som förtrupp och därefter följer en karavan med thélastade kameler.

—Smugglingen har tagit sådana pro-

Det smugglas massor av thé genom zonen

portioner att den hotar omöjliggöra våra bevakningsuppgifter, säger major Björn Andersson, chef för 1. komp.

En kylig januarinatt med tunga låg-sniffande regnmoln över Sinaiöknen slog 1 koms svarta gäng till. En välplanerad aktion sattes in norr om pos 553 med fyra grupper, hundar, radiosamband och ledningsgrupp direkt förd av major Andersson.

Men, som det står i den heliga skrift,

Svarta gänget slår till

Kan det vara dags snart? Per Olov Johansson kollar tiden tillsammans med chefen.

”den natten fingo de intet”. Var det kylan och regnet eller den utgående styrkans storlek som skrämde smugglarna?

Alltför officiellt

—Sannolikt hade vår aktion lite för mycket officiell prägel över sig, menar

Ut i ökendynerna drar svarta gänget med vapen, skottsäkra västar och hundar. Målet: att slå till mot den alltmer utbredda thésmugglingen i zonen.

Björn Andersson. Vi hade rört oss i terrängen tidigare på dagen och vi drog ut med inemot 20 man vilket är lite för stor styrka i sådana här sammanhang.

Nu ska direkt poängteras att det *inte* är

någon förstahandsuppgift för den svenska bevakningsstyrkan att sätta fast smugglaren. FN-personalen får inte vara polis.

—Vår uppgift är att förhindra att förband, fordon eller enskilda passerar grän-

sen vid sidan av checkpointen. Smugglingen hotar vår gränsbevakande uppgift men smugglingen i sig är en sak för de egyptiska respektive israeliska myndigheterna.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVAKLAD

För vi presentera gatukök Sinai—ökens enda drive-in-gatukök. Driver Mats Christensson från tpe i Baluza, på tillfälligt besök i camp Sinai, testar käket. Kockarna heter fr.v. Lars-Erik Nilsson, Per Nyberg och Jan-Erik Leksell.

Saken ligger så till att grabbarna på camp Sinai skulle få ett nytt kök. Under tiden fick ett provisorium bestående av ett tält uppslaget över vägen mitt inne i campen fungera som kök—fiffigt, inte sant.

Lucia 10000 meter över mark-och havsytan. Det var vad delar av den svenska bataljonen, närmare bestämt flight 1 fick uppleva. Lucior med strålkastare i handen och glans i ögat var de danska flygvårdinnorna. Uppskattat inslag.

Röret i kuren

Med den här bilden vill Sandpappret föreviga det kära lilla röret, alla ökensvenskars hjälpare i nöden. Major Stig Forsling får agera fotomodell.

Svensk FN-soldat på leave i Mellersta Östern! Sandpapprets duktige tecknare Peter Klemming, "till vardags" gruppchef på position 554, har tecknat den här bilden som omslagsbild på det första leaveprogram som i början av januari levererades av resedetaljen.

Peter visade redan i Södertälje och vid produktionen av de fyra tjocka Dagblad som föddes där att han har en skarp iakttagelseförmåga och spetsig humor som han kanaliserar med sin ritpenna.

Sandpappret öppnar i det här numret en avdelning där vi ska låta Peter komma igen med nya situationsbilder typiska för den svenske FN-soldaten. Men i fortsättningen ska han få hjälp med att tänka ut situationerna—av dig, bästa läsare av Sandpappret!

Skicka alltså in förslag på tidstypiska, med sann svensk FN-anda präglade situationer till Sandpapprets redaktion, pers exp i Baluza. Den som har den matnyttigaste idén för Peter ska bli rikligt belönad.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

**Tag din säng
—och ligg!**

Somliga kvartar i tält, andra i plåthus, andra äter i plastbaracker och så är det några som har förmånen av eget hus på nästan riktigt. Men så finns det å andra sidan dom som . . .

Vad har hänt med UNEF 2861? Ja, inte vet vi men vi hoppas att grabbarna på bilden fick lön för mödan.

Hänger du med på ett träningspass?

Sport off Gunnar Hällgren kan fixa det mesta. Vid julfirandet i Baluza härförleden stod han för ett flertal fysiska övningar till förnöjelse för bl.a. gästande Maria Holmström.

Instruktion på ksp. Sergeant Peter Klemming (Sandpapprets duktige tecknare) instruerar Staffan Lindholm.

**Läs
Sand-
pappret
öknens
enda
sanna
blad!**

Ceremoni för flaggan

Den 15. december 1976 skedde det högtidliga övertagandet av bataljonens bevakningsuppdrag i Sinai. Flaggceremoni, avtäckning av monument, tal och snygga uppställningar inramade arrangementet.

SANDPAPPER

No 2 FN-BAT 64 M 1977

Lars Åke, MP med rätt att hjälpa

Lars Åke Sund, 26, och hemmahörande i Gävle är militärpolis (MP) med Jerusalem som operationsfält för tillfället. Lars Åke är en snäll polis, friar hellre än fäller, hjälper oftare än stälper. Med Lars Åkes uppfattning av den polisiära funktionen som en hjälpande och tillrättaläggande hand och sitt intresse för Jerusalem som stad och historisk plats så vill Sandpappret dela ut rådet:

—Om ni åker till Jerusalem så missa inte möjligheten att dra nytta av Lars Åke! Han bor på hotell Ritz, inte långt ifrån gamla stan. Är ensam svensk i ett MP-gäng som i övrigt består av kanadensare.

—Dom är bra att jobba ihop med fast i början tyckte jag dom var lite stöddiga och liksom försökte driva med mig.

Språket en nyckel

Mycket av förstahandsintrycken låg nog i språket för den engelska, modell svensk skolengelska, han hade med i bagaget blev Lars Åke snart nog klar över otillräckligheten i.

—Men det fina med att tvingas in i en totalt engelsktalande krets blev ju att jag mycket snabbt lär mig språket. I dag tycker jag att jag har ett mycket fint kompisförhållande till kanadensarna.

Vilka är hans arbetsuppgifter i Jerusalem? Ja, sin operationsbas har han förlagd till Government House som FN:s högkvarter i Jerusalem heter. Det magnifika huset tjänade en gång i tiden som residens åt den brittiske guvernören under den s.k. mandattiden.

Lars-Åke tillsammans med MP-kollegan Claude St Jacques, koncentrerat lyssnande till en ortodox-religiös jude invid klagomuren i gamla stan.

Gamla stans många kulturella och mänskliga sevärdheter återvänder Lars-Åke ständigt till. —Du ser och upptäcker alltid något nytt här, träffar alltid intressanta människor, säger han.

Stans bästa utsikt

Häruppiifrån, med hela staden för sina fötter leds MP Detachment Jerusalem. Trafikolyckor, trubbel och problem där svenskar eller personal i FN-tjänst är inblandade, blir vanliga arbetsområden för Lars Åke.

—Sen är det en del pappersjobb och postkörning mellan Jerusalem och Tel Aviv.

I Jerusalem stannar han fram till mars och sedan bär det iväg till Rabah.

Kanske ser han till att vi får lära oss nya saker om Rabah också.

Hotell Ritz är högkvarteret (tillsammans med Government House) för MP Detachment Jerusalem där Lars-Åke och Claude ingår.

En elak hudinfektion i armen har den här beduinkvinnan fått hjälp med. Efter sex-sju omläggningar och behandlingar är armen nu mycket bättre. Omplåstrare Kenneth Holm.

Då tog leken plötsligt slut

Han lekte vid vägen, den lille 5-åriga beduinpojken i Rabah. När han skulle ta sig över vägbanan blev han påkörd av en UN-bil från Ismailia. Med båda benen skadade och i gips ligger han i hyddan och väntar på att bli frisk.

Doktorn på rond bland beduiner

—Hälsotillståndet bland beduinerna är i regel förvånansvärt bra. Hudåkommor och luftrösbesvär är de vanligaste sjukdomsorsakerna.

Det här konstaterandet gör Claes Bratt, doktor i Baluza. Och till samma omdöme har tidigare svenska bataljonsläkare kommit. Beduinerna har, kanske mycket tack vare att de ännu lyckats slå tämligen väl vakt om sin traditionella livsföring, när

det gäller hälsotillståndet inte tagit skada av konfrontationen med modernare civilisationer som den tidigare israeliska administrationen, den nuvarande egyptiska samt FN-personalen.

De svenska vård- och läkarteamen har tagit för vana att göra besök ute bland beduinerna och ge medicinsk hjälp mot enklare åkommor. Också allvarligare tillbud och sjukdomar har avhjälpats av svenska läkare och sjukvårdare.

För ett år sedan påträffades en liten beduinflicka med spår av tbc. Hon togs om hand och fick hjälp och medicinsk omvårdnad.

I dag är Svea, som flickan kallas, pigg och frisk. Hennes vackra ögon spelar muntert när doktorn portionerar ut sin medhavda "medicin": sega bilar och kola. I samma by som Svea träffar doktorn tre patienter: en liten flicka med ett fult sår vid munnen—hon får salva påstruken och man instruerar hennes storebror om hur salvan ska strykas på varje dag tills såret är läkt. På återbesök kommer en gammal kvinna med en Svårt infekterad arm.

—Men nu ser den riktigt fin ut mot när jag fick se den första gången, säger sjukvårdare Kenneth Holm.

Den tredje patienten är en 82-årig man som klagar över smärtor i magen eller bröstet.

—Han blev blind för tre år sedan, berättar man. Och nu har han ont i magen,

kan doktorn ge honom några tabletter?

Doktorn är knappast utrustad med medicin som kan hjälpa mannen.

—Det kan röra sig om vilken magsjukdom som helst men för att veta besked måste grundligare undersökningar göras, konstaterar Claes Bratt.

—Men någonting kan han väl få? ber de anhöriga.

En förpackning novalucoltabletter plockas upp ur läkarväskan—dom kan ju i varje fall inte skada.

Gammal, blind och ont i magen

—Jag har så ont i magen, klagade den gamle mannen. Det är inte så mycket doktorn kan göra det krävs röntgen och noggrannare undersökning för att konstatera vad mannen lider av.

Stora, frågande ögon. Vad vill dom, främlingarna? Bäst hålla storebror i handen.

Vi håller stilen!

Först en liten återblick. Vår inkörningsperiod är slut—hur har den varit och var står vi?

Vi har haft en lugn period och kunnat koncentrera oss på att komma i ordning och skapa en grundmurad anda och disciplin. Prefabbyggandet har på de flesta håll varit den främsta sporren till arbetsinsatser. Det är med en imponerande arbetsglädje och fart som husen kommer på plats och blir inredda. Nu är det snart bara tillgången på byggsatser som begränsar oss i byggandet.

Övertagandet av HQ-vakten i Ismailia och Kairo har gått smidigt och bra—nu gäller det bara att hålla stilen!

Jag vill nämna några andra områden där vi gjort goda insatser: ● våra welcome-partyn i Jerusalem och Ismailia anses av utomstående bedömare vara föredömligt väl organiserade och dessutom trevligt genomförda. Tack, ADC, Gunnarsson m.fl. i förplägnadsplutonen. . .

● vår framfart på vägarna har fått lovord av den civila administrationen i Romani m.fl. som anser att dom svenska bilförarna kör utomordentligt hänsynsfullt. Låt det förbli så!

Så en blick på den närmaste framtiden. Den kommer om inte något oförutsett inträffar att domineras av förberedelserna för och genomförandet av medaljparaden. Det ser ut att bli en verkligt stor attraktion om man ser till dom yttre förutsättningarna. Det kommer att krävas noggranna förberedelser för paraden och en ordentlig insats av alla i bataljonen.

Vi måste också börja tänka på högvaktsträningen för dom som skall delta i högvakten vid avlösningen i juni.

Och så har leave-resorna kommit i gång på allvar.

Vi har med andra ord mycket att se fram mot—både i tjänsten och på fritid! Fortsätt som ni börjat!

Urban Åkerström

I am a Rav Seren, you see!

- Han ligger på kökspersonalen om färsk frukt och grönsaker till måltiderna.
- Han skriver i Palmbladet om vikten av god fotvärd och att använda kondom när det bär till.
- Han spelar tennis—nästan hellre än bra.

Får vi alltså presentera dr Claes Bratt, 38, en av våra två läkare i Baluza. Claes är egentligen kirurg, fast härnere får han vara medicinman i största allmänhet, en roll som tycks klä honom perfekt.

För Claes gillar att ha många järn i elden: skaldar gärna en och annan lime-ric, serverar gärna moralkakor om rätt kost och vettiga motionsvanor och gillar att sitta och bena upp problem i grupp.

Särskilt militärisk kan man inte anklaga honom för att vara. Har väl lite svårt att gå in i den "raka" militära disciplinen. Klär sig gärna lätt och ledigt—trivs bäst i ett par kapade, fransiga jeans och med för ökenvinden fladdrande hårman på den breda bringan.

Claes nyttjar ofta sina verbala talanger framför tryckt visitkort när han presenterar sig.

—I am a Rav Seren, pang, pang! Sa Claes när han gjorde entré på Little Gallery, konst-, snack- och ölpub i Jerusalem.

Vem faller inte för sådant maktspråk . . . (Rav Seren är israeliska för major).

Hans dröm är att få stå staty en gång. Visst har han talang även på det området?

—Kunde Karl XII så kan väl jag . . .

—Blir det bra så här?

—Vad ska vi ställa för diagnos här då?

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i format A 4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Ove Bergh.

FOTOGRAF: Urban Åkerström.

Omslagsbilden: Vakten vid position 567 öppnar gränsbommen för Special Detachment Service—bilen. Strax därefter meddelar vakten Baluza där högtalaren kungör:

—Lystring, SDS-en har passerat position 567!

Nu har Bygg-Olle lämnat över hammarn till "Tyke"

CA berömmar byggfarten

Den svenska byggintensiteten imponerar. När överste Yngve Ekman, chef för arméstabens FN-avdelning, besökte bataljonen i slutet av januari uttryckte han sin beundran över det samhällsbyggande som Swed Batt utfört i öknen.

—Jag ser det här som ett fint tecken på att vi känner oss etablerade här nere. Och standarden på förläggningarna kommer självfallet att bli mycket högre när man kan byta ut tälten mot de mer ombonade prefabhusen.

CA har hittills av medel han disponerar stött det svenska prefabbygandet med totalt 90,000 israeliska pund. Ett välkommet tillskott till en sinande FN-kassa.

Olle Guldstrand t.v. hann med att basa över 25 prefabbyggen innan han lämnade över hammaren och spiken till efterträdaren Ingemar Tykesson.

Alla hjälps åt på Sinai och Signal Hill

Vecka 3 restes takstolen på det sista prefabhuset i den första byggetapp som påbörjades under förra bataljonen. Fem positioner har rest prefabhus sedan rotationen i mitten på december och i dag har alltså samtliga 18 positioner egna prefabricerade hus som de kan ersätta tälten med.

Vid extra bataljonsnämndsammanträdet den 26 januari begärde man från ökenkompanierna att få prefabhusen utrustade med korgmöbler.

FN-brist på pengar

På camperna har man till i början av februari byggt de sju hus som bataljonen

fått sig tilldelad.

I en andra etapp som ska vara slutförd till en bit in i april ska ytterligare sex prefabhus byggas.

—Sedan har vi egentligen löfte från FN på 12 hus till men organisationen är kort på pengar så jag vet inte hur det kommer att gå med den byggpotten, säger Guldstrand.

Ut från Ismailia!

HQ i Ismailia tar sig just en funderare på om man kan omfördela byggenskapen

mellan kontingenterna och ge till dem som byggt färdigt från kontingenter, som t.ex. Ind Batt där man har 80 procent av byggprogrammet kvar att genomföra.

—Ett hus ska inte ligga i Ismailia som reserv utan det ska resas, säger Olle.

Bygger efter plan

Totalt 25 hus har Swed Batt slagit upp i öknen sedan man startade i juni i fjol. Byggena har följt en långsiktig plan. Den har godkänts av FN och av CA hemma i Sverige.

Signal Hill i Baluza gick mangrannt till verket med borrar och allt. Det blev ett hus också där.

På camp Sinai var det Dan Ekström och Yngve Lahti som fick göra grovjobbet. I det civila? Snickare, så klart.

Jan-Erick Bäverud, också han snickare var med om att uppföra det nya köket på camp Sinai.

Titta—det blev ju faktiskt rakt!

—Vi har inga problem att skaka fram kvalificerad personal. Vi kan säkert ställa 100 utbildade snickare på benen!

Det här reportaget handlar inte om något entreprenadföretag i byggbran-

sch. Den breda byggkunskap som citatet syftar på är bataljon 64 M. Och den som fäller omdömet är byggmästarn själv, kapten Olle Guldstrand, kasernofficer och ansvarig för prefabbyggen och pi-grupperna.

Erik Seppänen, i det civila snickare, kollar vinkeln övervakad av Thomas Sjöström, som är gruppchef och i det civila byggnadsingenjör. Dom hade det ganska bra rustat med personella kvalifikationer i pos 569-gänget.

Vi bygger så det knakar

Tio dagar tog det gänget på position 569 att slå upp sitt prefabhus, ligger på rekordtid. Och inte blev det snett och vint heller!

—CA har ställt sig mycket positiv till vårt byggande och lovat att ta vissa byggkostnader om inte FN kan klara det.

Organisationen på byggverksamheten ser ut så här:

Åtta man i Baluza ingår i den s.k. pionjärgruppen—en chef, fyra snickare, en murare/målare, två rörläggare/elektriker och en elverksskötare/traktorförare.

Sedan finns det pigrunder på varje kompani bestående av tre man i vardera grupp. Två särskilda prefabgrupper finns också.

Och så bygger man ute på positionerna med egen personal—på pos 569 t.ex. hade man tillgång till både byggnadsingenjör och snickare bland ordinarie positionspersonal.

Modell Swed Batt

Man bygger efter plan antagen av FN. Nåja, planer kan ju också modifieras eller ändras lite på.

—Ja, egentligen skulle prefabhusen ha rests av en civil kontraktör. Och gjutgruset skulle vi t.ex. vara hänvisade att ta från Egypten—vi har tagit från gamla vägar i zonen i stället, berättar Olle Guldstrand.

Sex-åtta veckor ska det ta att resa ett prefabhus, enligt pollog. Swed Batt har i genomsnitt använt två veckor per hus.

Men nu får det räcka med ökenbyggen för "byggmästarn". Olle åker hem (när det här läses har han redan återbördats med familjen hemma i Gävle).

—Efter sex FN-bataljoner måste jag nog snart börja lyssna på hustru när hon hon och de båda barnen vill se mig hemma, säger Olle.

Han ser tillbaka på ett jobb som betytt mycket självständighet och där han via resta takstolar snabbt kunnat se konkreta resultat av sitt jobb.

Men hammarslagen ska fortsätta att ljuda och borrstålet fortsätta skära i plåtskrov som ska bli till nya komfortabla hus för svenska ökenkrigare.

Gänget som håller oss rullande

Tvätttransporter sker ett par gånger i veckan till Ismailia.

Thomas Roos tar emot en körbeställning. Bådden i bakgrunden är till för den driver som nattetid har 10 minuters körberedskap.

Nära hälften av tpc-gänget samlat kring en av Scania-bilarna.

Bilvård, ett viktigt kapitel i transportapparaten. Snart ökas resurserna med bl.a. möjlighet att tvätta med varmvatten.

Mera bildvård, tpc-chefen Håkan Andersson t.v. tillsammans med en av de sex rekarna i plutonen, Gunnar Carlsson.

Strategiskt viktiga grabbar, det är dom 35 killarna på transportcentralen, Tpc Utan dom stod vi oss slätt i ökensanden: ingen post (såvida nu inte planerna på direkt Scacy på Baluza Airport går i lås), inga markavaror, ja uselt eller inget underhåll över huvud taget.

Med sina 26 fordon—vissa av dom rätt skraltiga visserligen—håller Tpc-gänget batljonen rullande i ordets rätta bemärkelse.

—Beställningar läggs för sent. Det försvårar en vettig långtidsplanering. Det gör att vi tvingas till ständiga omdisponeringar.

Löjtnant Håkan Andersson, chef för transportplutonen i Baluza, säger det här. Hans uppgift är att försöka pussla ihop en mängd transportuppdrag och krav och önskemål så att de passar in i den fordonspark Tpc har:

Sju Scania L 50, två Volvo 939, två Volvo F 86 (de senaste nyttillskotten), en Volvo 111 med kapell och kran samt en six-by-six. Och så småbilssidan: fem Passater, två VW-bussar, tre pickuper, en Kajserjeep och en Dodgejeep.

Tre skift

Transportgänget går i tre skift. Ett långfärdsskift, ett gång som svarar för transporter inom zonen samt en vårdgrupp som också har hand om Scacyplanen.

Var tredje vecka skiftar man uppgifter.

Transportuppdragen varierar, från de tre fasta turbilarna SDS, Ökenpil och Expressen till markatransporter, hämtning av gas i Israel, körning av tvätt till Ismailia samt persontransporter för i första hand befattningshavare i staben som ska ut på tjänsteuppdrag utanför zonen.

Viktig vård

Bilvården är a och o i en trafikmiljö som sliter så hårt på materiel och fordon som den vi befinner oss i.

—Vi gör alla reparationer och all tillsyn själva utom när det gäller större prylar, säger Håkan. Vi har en smörjbygga som vi också lånar ut till de andra kompanierna.

Nu ska man bygga en tvättplats med högtrycksaggregat och möjlighet att tvätta bilarna med varmvatten. I dag tvingas man använda fotogen i stället när man gör motortvätt på fordonen.

Utrop som alla lyssnar till.

—SDS-en har nu passerat position 567!

Ska vi slå vad om att det är det mest efterlängtade utropet i camp Tre Kronors högtalare. Det kungör snar ankomst för efterlängtat post från fästmon, hustrun, familjen därhemma.

Vid ungefär tretiden varje dag med undantag för söndagar då bilen kommer först vid åtta-nio-draget på kvällen, anländer SDS-en till Baluza. Då kan den ha varit ute på följande uppdrag under sin drygt 30-timmars bortovaro från campen:

Någon minut över åtta på morgonen passerar SDS-en vaktens på camp Tre Kronor.

Vid åttatiden på morgonen—SDS-en lämnar campen med post, en del människor som ska in på olika dutyuppdrag eller leave samt med massor av uppdrag åt enskilda: köp det och det, lämna in prylar för reparation, fixa en kontakt där lämna ett brev eller en pryl där o.s.v.

Special Detachment Service gör verkligen skäl för namnet.

—På morgonen innan vi far står folk i kö utanför TPC och frågar: Vem kör SDS-en i dag? Kan jag få hjälp med att fixa en sak...

Och det mesta brukar dom kunna fixa, tpc plut gänget med chefen, löjtnant Håkan Andersson, i spetsen.

Vid 13-tiden är SDS-en i Tel Aviv, driverna lossar post och passagerare och gör skubbjobb ute på stan. Det fortsätter dom med också på morgonen dagen därpå efter övernattnings på hotell Sinai.

Check vid israeliska gränsposteringen.

Mellan El Arish och Ashqelon möts in- och utgående SDS. Lite mellansnack och en cig.

Värdshuset i Ashqelon—välbekant för åtskilliga FN-svenskar. Håkan Nilsson och J. O. Jacobsen.

SDS-en, mest välkommen av alla Följ med på en tur till Tel Aviv

Ilustning utanför hotell Sinai. Major Stig Forsling har bokat plats efter några leave-dagar i Eilat.

Post som gått med särskild bil från olika FN-tjänstemän i Jerusalem plockar grabbarna upp på hotell Maxim där MP håller till.

Kl 10 bär det av mot Baluza igen. Även nu kan det hända att flaket är fullt med passagerare som ska tillbaka till bataljonen.

Oftast möts den utgående SDS-en och den ankommande på E-4-baren i Ashqelon, en vederkvickelsens oas för törstande och hungrande vägförare. Där passar man på att cleara saker mellan sig och utbyta skvaller och informationer.

Och så vid halv tre-tretiden så när man fram till checkpointen vid pos 567—och då är det mycket nära. Anrop till Baluza:

—SDS-en har passerat oss.

Och sedan är resten av dagen förstörd, d.v.s. verksamheten börjar gå på sparlåga, alla väntar på att SDS-bilen ska komma med post.

—Nu passerar SDS-en vår gränspostering!

Briefing före avfärd till flygplatsen, mov con Ernst Gustafsson lägger ut texten.

Post, markavaror och prylar för flera ton

Scacyplanet som landar var fjortonde dag tillhör det mest efterlängtrade till bataljonen. Planet bär i regel kring 15 ton last: varor till markan och huvudförrådet, utbytesgrejer och verktyg samt—post!

—Och så har vi väl regelmässigt några s.k. pax med, säger mov con, kapten Ernst Gustafsson.

Pax det är alltså mänskliga kollin och det kan röra sig om folk som åker i tjänsten eller dom som varit hemma på leave.

Obekvämt men gratis

—Ätta timmar i obekvämt sittställning, det tillhör väl inte vad man går och önskar sig. Men å andra sidan är ju flighten gratis, det konstaterar en av "fripassagerarna" när han på struttiga ben kliver ut på plattan på Ben Gurion-flygplatsen i Tel Aviv.

Den här Scacypen tog dessutom extra lång tid. Beroende på att man hade så nära maxlast som går i ett Herculesplan, drygt 17 ton.

—Vi tvangs gå ned i Belgrad för att tanka, bensinförbrukningen var hög och därför förlängdes vår flygtid med ett par timmar drygt, berättar kaptenen ombord.

Ernst hyser planer

Ernst Gustafsson jobbar flitigt för att samla argument till ändrad destination för Scacypen. Baluza Airport är det perspektiv som får Ernst att se klart drömmande ut.

—Ja, det skulle utan tvekan innebära en rad förbättringar. Vi skulle slippa bökliga omlastningar i Tel Aviv och göra stora besparingar i tid och pengar plus andra bouseffekter, säger Ernst.

Så här går det till att lossa Scacypen

Ska det bli Baluza Airport i stället för framtiden?

—Men snart styr planen direkt på Baluza Airport!

Scacypen har landat, det betyder startsignal för några timmars febril aktivitet bland lossarna från TpC.

—Stug i en sjösäck lastas ut från planet—någon på duty med destination Baluza.

Sjutton man jobbar som sjutton med sjutton ton

Det gäller att ta för sig ordentligt, arbetstakten efter en lång väntan går på högvarv. Grabbarna vill få en chans att titta på stan också.

Äntligen hittar dom det dom sökt—färiska svenska dagstidningar. Trio som glupskt kastar över AB-sporten är Staffan Lindberg, Kari Lehtimäki och Lasse Noren.

På två timmar hade TpC-gänget lossat planets 17 ton last. Posten tas omhand i särskild ordning och går direkt till Baluza. S. Salomonsson hugger i.

Posten är viktigast den går med direktbil

Redan två dagar innan Scacypen ska komma åker dom första befattningshavarna in till Tel Aviv. Först av alla mov con, Ernst Gustafsson, som redan tidigare haft bråda arbetsdagar med att checka last, flightlista och samla in ID-underlag på folk som ska vara med och lossa planet.

Vem som helst kommer inte in på Ben Gurionplatsen. In—och utcheckning görs minutöst. Israelerna håller också benhårt på säkerhetsföreskrifter som rökförbud och fotoförbud. När Urban Åkerström skulle fota för Sandpapprets räkning följdes han hela tiden tätt i hälar av israeliska säkerhetsmän (nu var det visserligen två ganska så söta kvinnor så Urban hade väl lite svårt med motivvalet i bland).

Det går åt 17–18 man för att klara hela lossningsproceduren. Tpc svarar för flertalet, lossare och drivers till bl.a. fyra lastbilar. Så har man ett par vakter med sig som övervakar lastbilarna under övernattningsstimmarna på hotell Sinai. Huvudförrådet brukar också vara med på ett hörn, förrådschefen plus ytterligare någon. Lossningen av lasten sker sedan i samarbete mellan en civil kontraktör som ställer upp med lasttruck bl.a. och Baluza-gänget. Och lasten: allt från sega bilar och andra markaprylar till ammunition och annan mer militärbetonad last.

FASTA RADION—VÅR LÄNK MED OMVÄRLDEN

De särklassigt mest vidsträckta dagliga förbindelserna med den värld som ligger utanför Swed Batts gränser har grabbarna på fasta radion i Baluza. Trion Frans Bjarne, Lasse Sjöholm och Janne Westvall sköter den här etertråden.

Kontakterna med Sverige t.ex. går via Enköping radio och Älvsborg radio. Dom här radiomänniskorna är ett släkte med välutvecklat sinne för service och hjälpsamhet. Vårat Baluza-gäng tar sig tid utanför tjänsten och förmedlar privata telefonsamtal mellan grabbarna och anförvanter i Sverige. Varje söndageftermiddag, om nu någon missat det.

Och grabbarna på Älvsborg radio hemma i Sverige är inte sämre dom. Om nätterna sitter dom och slår ned nyhets-sammandrag ur dagens svenska press och skickar ned det till fasta radion.

Dom nyheterna plockar vi sedan in i radio Malish och andra sammanhang. Frans, Lasse och Janne har flera strängar på sina lyror. Man skulle kunna utnämna dem till tre av bataljonens bästa spelare—var och en på sitt område.

Frans spelar trumpet och kornett helt suveränt.

Lasse är en av radio Malish mest omtyckta program—och musikvärdar.

Janne är ytterst svårslagen med fem kort i handen och en hyfsad spelpott på bordet.

Köbildning utanför fasta radion. Det är söndag och besöksdag för telefonsugna grabbar. Tid att tänka igenom: vad ska jag säga som är viktigast på dom futtiga minuter jag har på mig? Jan Hempel på bilden t.v. har fått kontakt med hemmafronten—ett glatt återhörande synbarligen.

—Du har väl inte glömt någon av mina väskor. Överste Ekman granskar tillfällige trunkbäraren, kapten Sonne Ohlsson.

VIP-besök på Swed-Batt

En förtrupp till VIP-besöket den 24 mars fick bataljonen ta emot den 26–27 januari. Chefen för arméstabens FN-avdelning, överste Yngve Ekman, och departementsrådet Ingemar Engman ledde en delegation som var här för att rekognoscera inför försvarsministerns besök.

Under de två dagarna hann gästerna med att kajka runt praktiskt taget hela Swed Batt-området.

Och så fick man testa företagsdemokratien inom bataljonen—man satt med vid extra bataljonsnämndssammanträde där man bl.a. fick lyssna till diskussion om spritköp vid permission, köp av filmprojektorer och minnesplakettens utseende.

Vi höll på att glömma VIP-briefingen och det vore med tanke på den möda som i förväg lagts ned orättvist.

VIP-briefing hålls för very important persons som besöker bataljonen. The Vips blir matade med data av stabsmedlemmar som tränat och repeterat både en och två gånger för att få flyt i talet och för att inte någon bild ska ligga upp-och-ned i diaprojektorn.

—Två överstar, en tidigare bat chef och den nuvarande, inspekterar trupp i paraduniform.

Teamet Ekman-Engman blev naturligtvis också utsatt för påtryckningar av olika slag.

—Kunde dom inte hjälpa till att höja våra traktamenten?

—Vi ska göra vad vi kan, lovade man.

—Flera dagstidningar kunde vi väl få hit?

—Det verkar rimligt, sa man.

Men våra gäster var inte här för att sprida rundhänta löften utan för att få en bild av hur bataljonen har det. Försvarsminister Erik Krönmark lär inte få en alltför mörk bild.

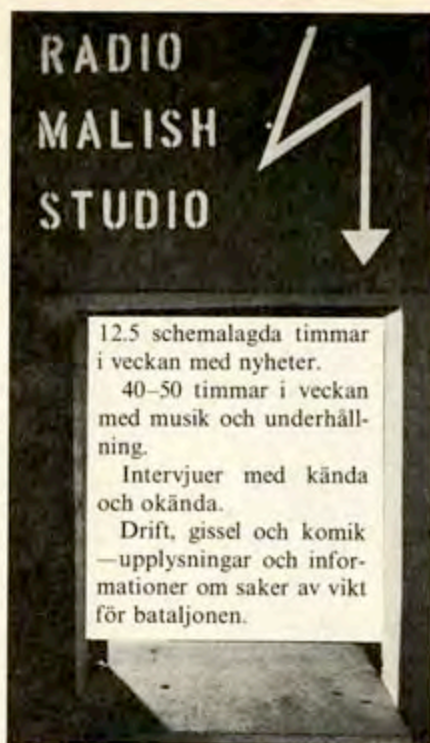
Radio Malish— Rösten i öknen med musik nyheter och underhållning

Ja, som på bilden t.h. kan man i telegramstil sammanfatta vad radio Malish är för nå't. Öknens röst som startade trevande för några bataljoner sedan med hemvävda grejer och en hemsnickrad sändare i Baluza med starkt begränsad räckvidd.

I dag når radio Malish med sin 100 Watts-sändare ut till vilken plats som helst inom den svenska buffertzonen. Hörbarheten kan visserligen variera och på vissa platser utebli helt ibland när mottagningsförhållandena är usla.

Mer nyheter

—Vi har fortsatt på 62:ans linje och byggt ut nyhetsservicen ytterligare, säger radiochefen Ove Bergh. Sveriges Radios utlandssändningar är lite för tunna till innehållet.

Redaktionen försöker plöja svenska och utländska tidningar, avlyssna andra radiostationer och via andra källor hämta stoff till bl.a. Vecko-Aktuellt, som går varje onsdag, både på siestan och på kvällen.

—Men vi såg gärna en bättre service hemifrån. Kunde vi få abonnera på TT:s inrikesmaterial skulle vi kunna ge väsentligt bättre nyheter och kommentarer kring aktuella händelser, säger Ove.

Kanske öppnar sig också möjligheter till att få TT via printar till fasta radion.

Musiken är viktig

Musik och underhållning är minst lika viktiga bitar, ja tidsmässigt mest omfattande i radio Malish programutbud.

All musik ligger på kassetter—i dag finns omkring 500 i Malish arkiv.

Röster som gärna och ofta hörs i Malish-studion är t.ex. Dan Aspgren, Anders Fritzon, Per Johansson och Lasse Sjöholm.

Och då och nu dyker cheferna, bat chef och stabschef upp för att föra ut något angeläget budskap eller låta sig grillas.

Lyssnarkontakterna? Mycket fina—grabarna ringer och beställer önskemusik och vill hälsa till kompisar. Det skrivs brev och kort hemifrån Sverige med begäran om att få saker upplästa och låtar spelade i radio Malish.

Du lyssnar väl till radio Malish, rösten i öknen, på 96,5 Mhz?

Sändning. stabschefen, överstelöjtnant Bengt Levén intervjuas av Ove Bergh. T.v. leavestycket = livstyckets båda snackesaliga programvärdar Anders Fritte Fritzon och Dan Aspgren.

Läs Sandpappret, öknen enda sanna blad!

Mindre farliga presenter har Bertil Andersson fått ta emot än den här skarpladdade pansarspränggranaten som beduinerna hittade strax utanför campen.

Flamma stolt mot . . .

Flera nya praktfulla standar har sett dagens ljus de senaste dagarna. Så t.ex. hände sig i den skira morgonrodnanden den 18:e januari att fyra nya standar överlämnades till personal ur 1. ökenkomp. Det var ett kompanistandar och tre plutonstandar som togs emot av stabsgruppen och de tre plutoncheferna.

De enda som verkade lite surmulna under den enkla men ändå ståtliga ceremonin var trossgruppen. Deras standar är ännu inte färdigt då det råder inre stridigheter om utformningen.

För tillfället ligger kvartermästaren, fanjunkare Nilssons förslag bäst till: två korslagda köttbullar.

Standaren vajade stolt för vinden med den uppåtgående solen i bakgrunden, kanske en symbol för framgångar för 1. ökenkompaniet när dess standar förs i täten på fredens och ärans fält.

Se upp för minfaran!

Stora fynd av granater och ammunition på camp Tre Kronor

Vilar den svenska huvudcampen Tre Kronor på en krutdurk? Ja, det frågar man sig efter de stora fynd av ammunition, granater och minor som gjorts på senare tid på och alldeles i gränsen till campen.

—Det började med att en av vakterna fick se några beduiner som stod och grävde i en jordhög alldeles invid taggtråden, berättar löjtnant Bertil Andersson. Plötsligt höll dom upp något som liknade en granat och då fick vi larmet.

Man fann åtskilligt med skarpa saker vid en första lätt koll: flera kartonger intakt 12, 7 mm:s ammunition, skarpladdade 8.5 cm:s svinggranater, pansarspränggranater, lysgranater, och truppminor.

Larm till pollog

Någon dag senare gjordes nya "fynd". Pollog larmades för att ta hand om det upphittade och föra det till säkrare plats.

Ett tag diskuterade man att spränga ammunitionen på plats men säkerhetsavstånden räckte inte till för det.

Hur pass säker kan man nu vara att inte trampa på en mina en vacker dag?

—Ja, innanför campområdena så är det pikat och där kan man vara *någorlunda* säker. Men utanför camper och vägbanor är det minfarligt område, säger stabschefen Bengt Levén.

I det här sammanhanget betraktas det som något av ett under att inte någon pjäs utlöstes när beduinerna ganska hämningslöst rörde om i jordhögen (som uppenbarligen döljer ett större ammunitionsförråd).

—Men vad kan vi göra, vi har ingen makt att hindra dem röra sig utanför campen. Man kan bara hoppas att ingen olycka inträffar, säger Bertil Andersson.

—Det här är säkert bara en bråkdel av vad som döljs i jordhögarna här bakom, toppen av ett isberg skulle jag tro, säger löjtnant Bertil Andersson och betraktar ammunitionsfynden på camp Tre Kronor.

Göta muskelhall—en stärkande anläggning

Stark trio tog initiativ

Champagnekorken smälde, invignings-saxen klippte och fotografblixten sköt genom salen. Muskelhallen på Göta Lejon var högtidligen invigd.

Det här det hände den 10 januari på 3. komp. Några dagar innan hade tre grabbar, Bengt Dahlström, Peter "Tarzan" Möller och "Bulten" Robertsson beslutat sig för att nu skulle det bli bättre fart på motion och styrketräning.

Redskapstillgången var begränsad men fantasin desto bättre. Så grabbarna samlade in vad de kunde hitta av järnskrot, svetsade och byggde upp bänkar och ställningar för skilda styrketräningsövningar. Och så fick man en del vikter av sport off och lite färg att bättra på redskapen med.

Teckningar med förklarande texter sattes upp på väggarna, allt för att träningen skulle kunna bedrivas så rationellt som

Med gemensamma krafter lyfte den här trion upp Göta Lejons motionsresurser till högre rymder. Fr.v. Bengt Dahlström, Peter Möller och Bulten Robertsson. Underst: Överste Englund klipper invigningsbandet och champagnekorken flyger i luften.

möjligt.

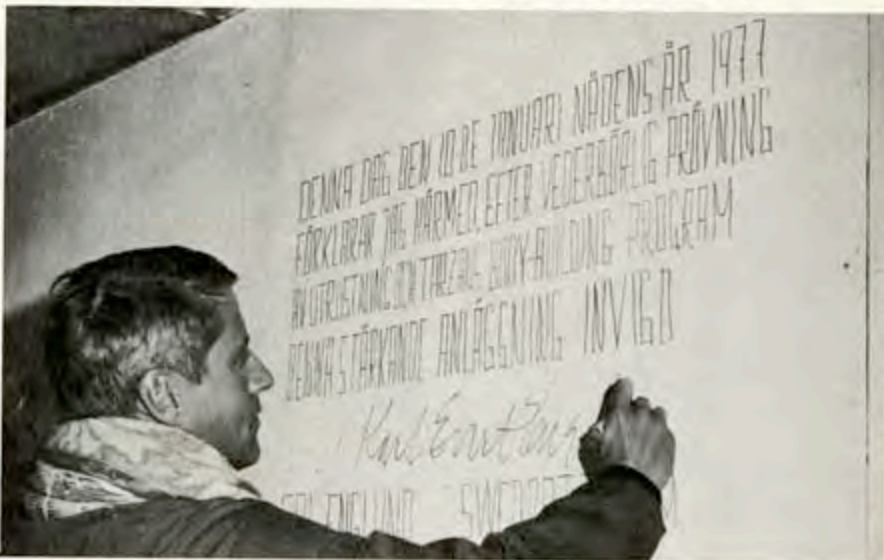
Överste Karl-Evert Englund var inte sen att nappa på inbjudan att inviga muskelhallen. Dagen till ära bjöd komp chefen, major Stig Forsling på skumpa.

Efter provlyftet i bänkpress tecknade chefen sin signatur under texten på väggen:

—Denna dag, den 10-de januari nådens år 1977 förklarar jag härmed efter vederbörlig prövning av utrustningen och Tarzans body-building program denna stärkande anläggning invigd.

Titta jag flyger—major Forsling ger kulan en omgång. T.h: Med sin autofograf intygar cheften att Göta Lejons muskelhall vederbörligen invigts.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

—Hörnu, min gode man er skulle jag vilja byta några ord med.

—Nej, för bövelen, faraonerna re-gerar inte det här landet längre.

—Det blir fem minuters utvisning!

—Nu tar vi det från början—Egypten är ett land...

På party i HQ med Swed Batt

För att olja upp kontakterna med militära och civila samverkande myndigheter på båda sidor om buffertzonen arrangerade den svenska bataljonen ett par välkomspartyn, i Jerusalem och i Ismailia.

Och visst knöts det många kontakter på de här partyna. T.ex ovan på bildserien mellan danske signalexperterna Sven Rom och kapten Bertil Nordström vid partyt i Ismailia.

Chefen kunde välkomna ett drygt 50-tal gäster till HQ-festen bland dem den egyptiske generalmajoren Farid och överste Fouad samt brigadgeneral Baile.

Bulten Robertsson gjorde sin fjärde bataljon i rad. Men så var olyckan framme—på ett discotek i Tel Aviv dansade Bulten omkull så illa att flera ledband slets av och det blev ett brott på underbenet.

—Men räkna med att jag dyker upp senare i vår!

VEM GÅR MED I VISSLUR?

En dag beslöt sig grabbarna på Signal Hill i Baluza att bilda föreningen VISSLUR. Medlemskap var obligatoriskt. Föreningens syfte? Att förnä medlemmarna att avstå från att röka. Hur dagsläget är vete fåglarna men så här hårt gick man i alla fall ut en dag i slutet av januari. Ceremoni-mästare t.v. Fritte Fritzon.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVAKLAD

Här kommer Foto Batt!

Kameror, transistorapparater och stereoanläggningar, det är stora bestsellers inom den svenska bataljonen. Anders Dahl som svarar för PX-försäljningen har lyckats få fram konkurrensdugliga priser på sina kapitalvaror.

Den svenska bataljonen går sedan gammalt under benämningen Photo Batt.

På bilderna kollas prylarna och Anders Dahl och medarbetaren Hans Malmgren skriver beställningar.

HÄR MÅLAS OCH PYNTAS

Sandpappret kommer nästa gång i slutet av mars!

Pers i Baluza tog och vände upp och ned på de gamla slitna lokalerna, målade och snyggade upp. Resultat: man fick ett nytt förnämligt biblioteks- och samlingsrum för studiecirklar och och läsning. Kvartetten nedan slet mest, fr.v. Lennart Ellingsson, pastor Arne Gustafsson, pers chef Jack H. Kay och Bengt Franck.

En ryssbil gör tjänst i Rabah

MP-duon Anders Collin och Pertti Räisänen i Rabah fick ett ovanligt ekipage i utbyte när de lämnade in sin bil på rep i Ismailia. En ryskbyggd bil av märket Gaz 69.

—Den är klassad som terrängfordon men dom smala hjulen gör att den har mycket svårt att ta sig fram i sanden, säger Anders.

Bat staben kämpade tappert i kompanimästerskapet volleyboll. Vann de båda första matcherna men stupade sedan mot förplågnads efter att ha haft ledningen med 13-5 i avgörande set.

—Vi ville ju säkerställa bra krubb också i fortsättningen, kommenterade en bat stabare efter matchen.

—Med en sammanfattning skulle man kunna beskriva vår verksamhet som information, samordning och kommunikation, säger Gustaf Holmström.

UNTSO på fältet

FN:s observatörskår, UNTSO, svarar för dom rent fältmässiga och andra understödande resurser som Military Office-gruppen behöver.

Det är ett grannliga pappersjobb, den slutsatsen drar man snabbt vid ett besök på tjänsterummet. Postfack till viktigare UN-personer, pärmar med diarieförda handlingar och väggarna prydda med detaljerade och plottade kartor över Mellersta Östern.

—När vi misstänker att ett ärende kan utvecklas till något utöver den gamla invanda rutingången så lägger vi upp en särskild pärm på det, berättar Gustaf.

40-tal telegram

Inför FN-chefen Kurt Waldheims besök i Mellersta Östern har skriftväxlingen från New York till Government House varit intensiv. Ett 40-tal telegram inom loppet av ett par veckor.

—Vår uppgift är att se till att uppgifter av betydelse inte når ut till fler än de angår. Det kan många gånger vara ett svårt jobb i en så internationellt präglad arbetsmiljö och med så många enskilda beslutsinstanser som den vi arbetar med. Gustaf Holmström har en annan viktig funktion i Jerusalem. Han är Sandpapprets korrekturläsare!

Under några månader i vinter har Gustaf haft sin familj hos sig, hustrun Ingrid och yngsta dottern Eva, 19. Medicinstuderande dottern Marie, 24, var nere ett par veckor i samband med jul och nyår men måste tillbaka till plugget i Umeå.

Ofta är Holmströms bostad besökt av svenskar och FN-personal.

—Vi tycker om att se gäster hos oss och så får vi ju veta vad som händer på andra håll, säger Ingrid som nu om någon månad

Gustaf, Jeff samordnare och viktiga FN-kuggar

—Vi strider med ord här. I det här jobbet lär man sig snabbt inse ordets makt.

Det säger Jeff Cromar, en av fyra officerare som tillsammans bildar Chief Coordinators Military office i Jerusalem. Jeff får medhåll av Gustaf Holmström, kapten i reserven och en i kvartetten på Military Office i Government House.

Gustaf och hans kollegor är viktiga kuggar i FN-maskineriet. Deras huvuduppgift är att samordna kontakterna mellan de tre systerorganisationerna UNEF, UNTSO och UNDOF.

lämnar sin Gustaf för att åka hem och se om det riktiga hemmet i Övertorneå och gå tillbaka till sin musiklärartjänst. Men Gustaf fortsätter sin uppgift som granskare av såväl handlingar i Government House som av Sandpappret.

Tre fjärdedelar av familjen Holmström utanför Government House Gustaf, hustru Ingrid och Eva.

SANDPAPPER

No 3 FN-BAT 64 M 1977

Vi arbetar nu för 66:an . . .

Halva vår tid vid bataljonen har gått. Alltför fort anser många med mig. Men vi har ändå hunnit med en hel del—Älvsnabben, UNEF-mästerskap i fotboll, bordtennis, pistol, för att nämna några aktiviteter.

Vår formkurva är för närvarande så hög att den bör kunna stå rycken även för vissa påfrestningar i form av tristess inför invanda uppgifter, hemlängtan och andra nedbrytande faktorer. Låt oss göra allt för att gemensamt hålla den formsvacka som erfarenhetsmässigt kan infinna sig efter ungefär halva tiden.

Vad kan vi då se fram emot? Ja, många i bataljonen väntar redan på

besked om dom är uttagna till bataljon 66 M.

I början av maj kommer det en rekognosceringstrupp ur den bataljonen hit för att se och lära. Bataljon 62 M lade ner stor möda på att lämna över ett gott arv till oss—låt oss verka i samma anda, vare sig det gäller att förbättra förläggningar eller beställa materiel.

Det vi gör den senare delen av vår tid härnere gör vi i stor utsträckning för 66:an som skall föra den svenska FN-bataljonens goda rykte vidare.

I. komp har redan präglat detta motto—och jag tycker det är ett bra motto för hela bataljonen under de sista månaderna:

“Vi arbetar för 66:an!”

Ute i öken

Chefen ute på patrullkörning i öken. Vid ratten Richard Kirkevall som tillhör info på tredje kompaniet och bredvid honom Stig Forsling, chef 3. komp.

Riktiga djupingar har vi blivit

Den svenske FN-soldatens förmåga att gå till botten med problemen tyckte Sandpapprets tecknare Peter Klemming var värt att ta upp i det här numrets fritidsvinjett.

Teckningen får illustrera alla dom ca 140 som passar på att lära sig sportdykning under tiden här. I dagarna ska dom ha klarat teoridelen och snart väntar praktiska dykövningar nere i det fantastiska Eilat.

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östern-bataljonens månadstidning. Den trycks på Keter Press: Jerusalem. REDAKTÖR: Ove Bergh. FOTOGRAF: Urben Åkerström.

Omslagsbilden: Nu börjar badtemperaturen bli skön ute på 550. Relaxad ställning i det våta elementet har kocken "Lindis", Staffan Lindholm, inlagit. Mera om position 550 på sidan 8.

Jan-Olof Frisk tar fjädervågen till hjälp för att kolla vikten på ett paket.

Två högvaktare i Kairo, Kari Shemeikka och Thomas Svensson får sina finanser clearade med postkassör Jan-Olof Frisk.

Nio brev per skalle—se där produkten av kontaktbehovet inom bataljonen under januari månad som den avspeglar sig i antal hemsända brev.

Egentligen rör det sig förstås om fler. Statistiken berättar om nära 5 000 free-mail-försändelser men det vet vi ju att dom inte förslår hela månaden för att klara förbindelserna med hemmafronten.

Per-Olof Johansson serverar Bengt Göran Hägg på Baluza I.

Posten, flergrenad service med ränta

Fältpostverksamheten tillhör de mer populära underhållsbitarna. På posten omsätter man t.ex. sin lön i dollar till förmånlig kurs för permis- och leaveresornas behov.

Hemma i Sverige ligger kursen 16–17 öre högre plus avgiftsuttag vid varje växlingstillfälle som man slipper här nere.

—Vi tycker väl själva att vi lyckats upprätthålla en ganska hög servicenivå, säger överkontrollör Ulf Wiström.

Med sin fyramannabesättning—Jan-Olof Ek postmästarn, Ulf och de båda postkassörerna Jan-Olof Frisk och Per-Olof Johansson—klarar postisarna att

hålla öppen service på tre ställen samtidigt. T.ex. Baluza, ute på någon ökenposition och i någon av utomzonsanläggningarna som Tel Aviv, Kairo, Jerusalem eller Tiberias.

—Vi har en man mer i organisationen än 62:an och därför har vi också kunnat utöka servicen. Det gäller både ökenlantbrevbäringen och utomzonstjänsten.

Varje månad sammanställs en fältpostrapport. Tittar man i den så konstaterar man att bataljonen fick 1 256 kilo brev under januari. 1615 kilo vägde de paket som sändes hem.

Men det var ändå bara småpotatis mot december 1976, rotationsmånaden. Då gick det, hör och häpna hem post för närmare 11 ton i vikt!

En sammanfattande bild av den rullande postservicen ser ut så här:

Ankommande post till bataljonen: söndagar, måndagar, tisdagar och torsdagar.

Avgående post—varje dag kl 8 men notera att fredagsposten inte vidarehanteras av den israeliska posten förrän lördageftermiddag.

Tisdagar, onsdagar och torsdagar ökenlantbrevbäring.

Måndag, tisdag, torsdag och fredag helikopterburen post till HQ i Ismailia. (Mycket i nuläget under högvakten i Ismailia).

Post till Kairo—tas i regel av observatörer per bil flera gånger i veckan.

Post till Damaskus—hämtas tre gånger i veckan av canlog.

Hur ligger det till med sparandet inom bataljonen?

—Det är mycket bra, säger Ulf. De flesta grabbarna har öppnat ett kapital-samlingskonto som ju ger högre ränta och dessutom är lättare att binda pengarna till än om man håller dem inestående på sitt FN-konto.

Postgänger är väl sammansvetsat. Ek, Frisk och Johansson har kämpat ihop i tidigare bataljoner.

—Det är min första, men inte den sista som det känns, säger Ulf Wiström.

Ulf Wiström tycker att vi är nästan lika duktiga på att spara som att skriva brev.

Pastmästarn själv, Jan-Olof Ek med fältpostens eget standar som man för när man är ute på tjänst i öknen.

Ökenmarsch i "sandstorm"

Här kommer 1. komp. Och i gissa om det kändes skönt med fast mark under fötterna efter den lösa sanden!

Vätskebalansen är viktig att hålla—Michael Coyet tankar under matrasten.

Vilopausen känns skönt för varma och trötta ökenvandrarfötter.

Under februari var det framförallt två händelser som präglade bataljonens vardagsliv: blåst, ibland på gränsen till sandstorm samt ökenmarscher.

I bland hände det att dom här båda faktorerna inträffade på samma gång. Som t.ex. torsdagen den 3 februari när tredje kompaniet skulle avverka sitt mandomsprov, en femmilapromenad genom sanddynerna.

När halva sträckan avverkats hade stormvarning utfärdats. Återstod inte mycket annat än att slå bivack vilket klart underlättades av att man just då befann sig vid den egna positionen 569.

Där blev man också över natten och någon större nöd led man inte. Så hade t.ex. positionen för någon vecka sedan

flyttat in i nytt prefabhus och det fanns gott om förläggingsplatser i tältet. Konditor Åke Palmqvist, kock i gänget, hade brassat rejält och bjöd på färskbakade kanelbullar.

Dagen därpå klämde Dal Batt resten av femmilan hem till campen Göta Lejon. Då hade visserligen styrkan i stort sett halverats jämfört med startfältet men det berodde mindre på enskilda matnings-tendenser än på tjänsteskal.

I slutet av februari gav sig tredje ut på en ny femmil och kanske blir det en i mars också innan värmeböljan sätter p för sådana fysiska övningar.

Såväl de båda andra ökenkompanierna som STR var också ute och rörde på sig i ökenpromenader under februari.

Det första gänget femmilare från tredje kompaniet som i delvis rykande sandstorm genomförde sitt kraftprov den 3-4 februari. Stig Forstling, Jan-Eric Jansson, Lars Ulfving, Thomas Lyrevik, Stefan Häggberg, Stefan Bergqvist, Thomas Eriksson, Björn Malmström, Michael Coyet, Mikael Bååth, Åke Bertilsson, Jan Fors, Roger Rotter, Kjell Persson och Vincent Högström.

Stab—och tross har lämnat ökenspåret vid pos 567 och styr in på upploppet mot El Nagila. I täten Claes-Göran Andersson, Ulf Bengtsson och Bertil Andersson.

1. Rivstart för terrängbil 11 i första sandprovet.

2. Till att börja med höll den sig i jämnbredd med USA-jeepen . . .

3. . . . men snart började den lättare, med dubbla bakhjul försedda amerikanaren dra ifrån.

Här fick Volvo bita i sanden

4. I bland blev det tvärstopp mot sanddynerna—då var det bara att slå back och ta ny fart.

5. Den här sidan var det mesta man såg av USA-jeepen från hytt en i terrängbil 11.

—Men terrängbil 11 har kommit för att stanna

Ett nytillskott till vagnparken har testats under senare tid. Volvotillverkade terrängbil 11 genomgår i dagarna sitt eldop i Sinaiöken. 2. och 3. komp har varsitt exemplar av den svenska sandjeepen och ska provköra dem i första hand fram till slutet av mars.

—Det är möjligt att vi får behålla dem längre, vi har begärt det, säger Thor Petersson som är motorbefäl.

Sandpappret var med på det första provet med terrängbil 11, bland sanddynerna i närheten av Rabah. Nykomlingen ställdes mot den amerikanska sandjeepen med dubbla bakhjul. Där hade den inte mycket att säga till om men de svenske var nöjda ändå.

—Klart bättre prestanda och framkomlighet än 903 och 9033. Att vi inte skulle ta oss fram lika bra som amerikanaren

visste vi. Den har större bäryta med sina dubbla bakdäck och väger dessutom mindre, säger Petersson.

Det finns alltså förutsättningar för att den här Volvoprodukten kommer att bli ett permanent fordon för den svenska

Anders Klinteberg och Thor Petersson lättar på trycket.

FN-styrkan i Sinai. Men först ska man plocka hem de här två provexemplaren och undersöka effekterna av provskedet.

Hemma i Sverige finns en civil variant, som bär typbeteckningen C 303. Terrängbil 11 har bl.a. större kylare än den civila varianten.

Hjulen är försedda med Michelins specialtillverkade sanddäck som med lågt lufttryck ger god framkomlighet i lös sand. Frigångshöjden uppgår till hela 38 centimeter och det gör att den har råd att gräva ned sig en bra bit innan den blir upphängd på axeln.

Bromssystemet är avtätat mot sand.

Vad man främst inriktar provanalysen på är vagnens allmänna framkomlighet, kylprestanda, hållfasthet på fjädrar, styrning och transmission, bränsleförbrukning och luftfilterfunktion.

En svinggranat undersöks närmare. Polackerna handskas vant och ibland till synes dödsföraktande med de skarpladdade saker som med jämna mellanrum grävs fram ur sanddynerna.

Här gäller det att inte darra på handen

Tuffaste jobbet bland FN-personalen i buffertzonen?

Ja, det kan ju diskuteras beroende på vad man lägger in i begreppet tuff. Men polackerna som svarar för minröjning och minsökning inom zonen har i varje fall en klart riskfylld arbetsmiljö.

För en tid sedan transporterade våra polska vänner iväg en anseelig mängd upphittade truppminor och granater från Baluza och sprängde dem på säker plats ute i öknen.

Det finns gott om sprängfylld materiel i Sinaiöknen, skådeplats för så många krig. Minorna bildar i regel bestämda mönster men man kan aldrig vara för säker: truppminorna kan ha spritts ut lite varstans i öknen, det visar erfarenheten.

Och det är alltså den polska kontingentens sak att ta hand om och oskadliggöra de här farliga tingestarna. Det kräver en viss sinnesnärvaro och har man sett polackerna handskas med sprängämnen så vet man att dom inte är banga av sig.

Minpikning eller minsökning sker med elektrisk sökarutrustning som ger utslag för metall. Det innebär att minsökaren varnar också för en oskyldig liten kapsyl, ölburk eller de skrot-och vrakdelar som ligger som krigsminnen spridda över öknen.

Den polska FN-styrkan har också hand om en annan tuff arbetsuppgift, att hålla vägarna fria från sanddynor. I sand-

Polackerna har dom det tuffaste jobbet?

De kompakta sanddynerna är tunga att flytta på men det finns kraft bakom det här polska plogekipaget, en ombyggd tung stridsvagn.

stormarnas spår drar de fram med sin tunga utrustning bestående av vägskrapor och plogbilar. I tåten för plogteamet går en verklig bamse, en ombyggd rysk T-54 stridsvagn som försetts med ett par kraftiga plogbillar.

Supply Road är ofta illa utsatt för den "vandrande sanden". Pollog får göra ständiga uttryckningar för att rensa upp vilket man gör med sin specialbyggda maskinpark.

Den här våren har präglats av diplomatisk aktivitet på högsta nivå kring Mellersta Östern-frågorna. FN:s generalsekreterare Kurt Waldheim har sökt öppningar till nya Genevesamtal om en bestående fredsuppgörelse mellan Israel och arabstaterna.

Sandpappret var med vid Waldheims besök i Jerusalem där han bl.a. talade till FN-personalen i Government House.

—Jag vill varmt tacka er alla för det

Waldheim på besök

värdefulla arbete ni lägger ned för världsfreden, sa FN-chefen bl.a.

Knappt hade han hunnit lyfta från sin rundresa bland skilda politiska kraftcentra i den här delen av världen förrän USA:s utrikesminister Cyrus Vance landade och utlöste en ny väg av diplomatisk och politisk aktivitet.

Waldheim utanför Government House—längst t.h. överste Sten Wiberg.

1. komp håller vakt i stad, camp och öken

Per-Inge Berg ur pågående vaktstyrkan lämnar gruppen ...

... och intar färdigställning för att ta över.

Första proceduren genomförd, Per-Inge styr stegen mot den avlämnande finske vaktposten. ...

Får vi presentera bataljonens trogna väktare-brigad: grabbarna på 1. komp. Dom svarar för vakt vid den egyptiska zongränsen, vid sin egen camp, Camp Tre Kronor och så är dom med i vakten vid HQ i Ismailia och svarar ensamma för vakten i Kairo framför MP-villan Badawi Block.

Sandpappret var med när grabbarna från 1. ökenkompaniet drog in i världsmetropolen Kairo och tog över vakten från finnarna.

—Grabbarna gjorde en rivstart med rediga och resoluta ingripanden, löd kommentarerna från MP-häll.

Adjö till sanden

Och grabbarna själva då? Jo tack, visst kändes det ganska skönt att få komma bort från sanden ett tag.

—Här händer ju saker, Kairo är ju en oas av upplevelser, sa nån.

—Och bara att få bo i ordentliga rum under tak ...

Många upplever naturligtvis trisstess och enformighet i vaktjobbet, det ligger i sakens natur. Men i en stad som Kairo finns det ju saker som kompenserar genom rika möjligheter till fritidssysselsättning.

... skyldring och nu tar de svenske över ...

... alltmedan den finska vakten tågar ut.

Också huvudcampen Tre Kronor bevakas av manskap ur 1. komp under hela perioden.

—Roligare och mer omväxlande tjänst kan man tänka sig säger vaktchefen Mats Porsö som basar över gänget till höger—fram till 1 april ska dom skydda Baluza-folket från obehöriga och skyldra gevär vid in- och utpasseringar: Glenn Lundberg, Jan-Olov Svensson, Connie Stålebjer, Tomas Andersson, Peter Olofsson, Björn Jakobsson och Mats Porsö.

T.v. går vaktvånen Connie Stålebjer rond tillsammans med hundförare Göran Krström med Action.

550—skrotigt men vilka badv

Nya postkuren på 550—den gamla brann ned efter en incident med en exploderande Alad-dinlampa.

Ett kungarike för en skrothandlare—det vore onekligen position 550 längst upp i nordvästra hörnet av buffertzonen. Kring positionen har koncentrerats de flesta minnesmärken som präglar denna del av världen: krigsminnen, vrak, sönderskjuten krigsmateriel, minor och järnskrot.

Bastu med havsbad

Ändå är den positionen på något obegripligt sätt en liten idyll. Grabbar som legat där talar med saknad om tiden på 550. Dom som ligger där vill sällan därifrån.

En inte alltför svärbegriplig orsak är förstås

de fina badvattnen och att man byggt sig en egen bastu varifrån det är raka spåret ut i de blå böljorna.

Och nu när värmen börjar göra sig gällande på allvar så är 550 naturligtvis än mer eftertraktat som förläggningställe.

—Skriv upp att vi inte kommer att sörja Baluza, sa t.ex. Mats Porsö som med sin grupp vaktat camp Tre Kronor under februari och mars och den 1 april roterar till 550.

Minerat område

Minor finns det gott om kring 550.

—Och så har vi själva bidragit med att sätta

Briefing efter kvällsmålet—gänget skulle upp till tidig ökenmarsch morgonen därpå så det fanns mycket att dra upp riktlinjer för.

Thomas Byström diskar undan efter käket, reservkock som han är i kocken Staffan Lindholms frånvaro.

ten!

minor runt positionen, berättar po-
efen Peter Klemming. Vi måste hålla
na ifrån att springa in bland minfalten
a skrot och vrakdelar en explosion
inträffa.

undar har man också gott om—post-
protokoll berättar t.ex:

2.45. Hund skjuten i dag. Åtta skott
e riktning söder. Hunden avliden.
s i positionstillvaron:båt. Den man
agd vid 550 tidigare har tagits in till
ör översyn och reparation.

a nu skulle det sitta bra att ha en båt
börjar bli lite värme i vattnet, säger
et.

I gullstol bärs kocken "Lindis" av
kompisarna Kent Pettersson och An-
ders Stenman—tack för gott käk?

"Lindis" Lindholm vilar ut efter några ansträngande leavedagar i Tel Aviv.
Morgonstund har guld i mun—åt fanders heller, säger "Lindis".

Salta böljor
(längst i v)
och—

Salta gossar på 550—
Vejne Jonsson, Inge-
mar Eliasson, Kent
Pettersson, Rune
Larsson, Henning
Andersson, Kent
Adolfsson, Anders
Stenman, Peter
Klemming, Hans
Svensson och Staffan
Lindholm.

T.h: Vejne Jonsson
från Örnsköldsvik
fixade en urballad
brännare.

Per Johansson kollar en passersedel innan...

25 i en bil rekord

I genomsnitt drygt 600 personer om dygnet passerar ge-
nom checkpointen vid position 553 mot Egypten. Grab-
barna på checkpointen kan verkligen inte klaga över
enformighet i tjänsten. Passeringarna är ofta präglade av
orientalernas oförmåga att inse det nödvändiga i byrå-
krati och formalism. För det kan väl inte vara så att vi
är oförmögna att sätta oss in i de här folkgruppernas sätt
att tänka och vara?

—Det kan gå rätt livligt till ibland, berättar Per Jo-
hansson, Mariestad. Härömdagen hade vi ett begravn-
ningsfölje på över 150 personer—ingen hade giltigt pass.

Vid sådana och liknande besvärliga tillfällen gäller det
att ha is i magen—och bra kontakter med SARELO, den
egyptiska sidan.

—Och det har vi verkligen, dricker te hos dom ibland
och spelar volleyboll mot dom.

Grabbarna på 553 brukar notera rekord i form av
antal personer i en bil. Dagsnoteringen i skrivande stund
låg på 25 personer i en Mercedesbil!

...han släpper upp bommen och—hoppas, där tittade en ny
gubbe fram.

Sven-Olof Rydell, Bodafors, och Olov "Kiosken" Carlsson, Västerås, är veteraner på första kompaniet.

Dom är "mesta" FN-soldaterna på 1 kompaniet

Sven-Olof Rydell, 23, Bodafors, och Olov "Kiosken" Carlsson, 24, Västerås, är dom mesta FN-soldaterna på 1. komp. "Kiosken" har egentligen en halv bataljon mer än Sven-Olof men officiellt så blir 64 M deras sjätte bataljon.

—Vi gick samma utbildning i FN-beredskapstjänst hemma direkt efter lumpen men så kom vi att hamna på varsitt håll.

Först kom telegrammet om Cyperntjänst där "Kiosken" kom med i en skyttegrupp.

—Men det dröjde ju inte mer än en kvart efter det telegrammet tills nästa kom om en svensk styrka till Mellersta Östern, bataljon 52 M, säger "Kiosken".

Sven-Olof kom till Mellersta Östern där han började med att köra bil i konvoj till den inringade egyptiska tredje armén.

—Vi körde två vändor om dagen med mat, vatten och i viss mån kläder. Egyptierna kom över med båtar och hämtade grejerna. Dom såg ganska luggslitna och dåliga ut.

En tidigare gemensam bataljon har de två bakom sig, 57 C. "Kiosken" har ytterligare två och en halv Cypernbataljoner och så nu den tredje MÖ-bataljonen. Sven-Olof har tre bataljoner på varje plats.

Blir det fler? Sven-Olof har sökt Cypern men "Kiosken" har inte bestämt sig än. Han har siktet inställt på fortsatt utlandstjänst, kanske Röda Korset, kanske SIDA.

Det mest spännande de upplevt under sin FN-tid? Jo, för Sven-Olof var det

En burk margarin var allt tjuvarna lämnade efter sig i maftörrådet. Michael Stridh och Bo Westfelt fick en mager frukost.

På dagen hade Michael Stridh, Kungsbacka, tvättat tre par permisstrumpor och tre par kalsonger. När han morgonen därpå kom in i köket på position 554 på E-linjen var kläderna borta. Inte bara dom visade sig ha fått egna ben under natten. Köksutrustning, kastruller och konserver var försvunna.

Pos 554—vårt Här stjäldom in

Vakande ögon—vakna händer...

körningarna med Suezkonvojen efter Yom Kippurkriget 1973. "Kiosken" plockar fram minnen från bataljonerna 53 C och 55 C: hur han och hans kompisar arbetade ute på grisfarmar och tog hand om hungrande, törstiga och döende djur som lämnats i sticket under den turkiska framryckningen.

—Vi gjorde en humanitär insats och hjälpte också till med att ge sjukvård.

Sedan pirrade det extra starkt i magen när han var med om att besätta en stor

kartongfabrik som låg i turkarnas framryckningsbana.

—Det hände ju inget, men det var nära den gången.

Sven-Olof är skyttesoldat och "Kiosken" har gått över från skytte till matlagning som är hans stora fritidsintresse. Han tjänstgör som ställföreträdande kokgruppchef och visar stolt det nybyggda, rena och fräscha köket på camp Sinai. Där förvarar han också sin hemliga "bibel" Bonniers nya kokbok "Hej mat".

I camp Sinais nya kök jobbar dom ibland tillsammans, kocken och skyttesoldaten. "Kiosken"

är ställföreträdande kokgruppchef och Sven-Olof brukar ge ett handtag med städningen.

renaste ställe! på bara kroppen

Positionskompisen Bo Westfelt anslöt sig och ganska snart såg man spåren efter några barfotalassar som tagit sig genom taggtråden och rensat positionen.

Det här var andra stöldraiden mot 554. Nu hade positionen i princip dragits in. Två man plus hund och hundförare var sedan en tid tillbaka avdelade för att bevaka positionen mot nya stölder.

Men under blåsten på natten sov hunden och vakttrion ostört och inkräktarna slog till.

—Vi får lov att larmminera och sätta ut posttvåan, belysningsförstärka och så plockar vi in resten

—Tog dom verkligen så mycket? Chefen, Björn Andersson, kollar stöldrapporten.

som kan vara stöldbegärligt, summerade chefen, major Björn Andersson vid visitationen efter stölden.

Under den första månaden drabbades 1. komp av fem inbrott. Larmberedskapen och den skärpta vaksamheten har nu resulterat i att stölderna minskat väsentligt i antal.

PROFILEN

Åke Holmstrand 20 år, hemma i Hudiksvall. Gillar att meka bilar. Skjuter pistol bra. Gillar inte uppställningar.

—Det var skönt att slippa vintern hemma.

Säger Åke Holmstrand, 20 och hemmahörande i "det glada Hudik." När det här skrivs ligger han på position 552 men det är möjligt att han hunnit rotera till badpositionen 550 när du läser det här.

Åke är yngsten på 1. komp. Firade sin 20-årsdag den 27 december här nere. Säger efter två månader att han inte haft någon anledning att ångra sitt beslut att söka FN-tjänst.

—Fast visst finns det saker och rutiner som man kan vara utan och som man upplever som irriterande, säger Åke.

Han tycker t.ex. att det är lite för mycket visitationer och uppställningar. Positivt då?

—Värmen och kamratskapet. Och sen är ju betalningen granska skaplig ändå...

Blir det fler bataljoner om han får råda? Nja, nog vill han hem ett tag emellan. Fast Cypern skulle inte vara så dumt att pröva på.

Hemma arbetar han vid Sundins fabriker som bl.a. tillverkar maskindelar och skidor.

Hans fritidsintressen är bilar och pistolskytte.

I bataljonsmästerskapet i pistol hamnade Åke på... plats.

I Kairo och Alexandria har Åke tillbringat några fina leavedagar tillsammans med positionskompisar. Handlat mycket saker?

—Man har väl samlat på sig en del krafts, det hör ju liksom till, säger Åke.

Åke från Hudik är yngst på första

Åke tillhör Hudiksvalls bästa pistolskyttar så ung han är.

M 01 Älvsnabben, marint utbildningsfartyg i Haifas hamn. Där blev hon bordad av massor av nyfikna Haifabor som ville ta en närmare titt på den rätt ålderstigna minsveparen, det första svenska marinfartyg som anlöpt israelisk hamn.

Älvsnabben på Israel-besök Och då var vi också med och gjorde goda insatser

Älvsnabbens besök i Israel och Haifa i slutet av februari blev ett kul tillfälle till svensk förbrödning för kommenderade och på olika ledigheter stadda bataljonsmedlemmar. Marinens utbildningsfartyg hade redan vid passeringen av Suez-kanalen fått ett varmt mottagande av Swed Batt. Såväl första som andra kompaniet ställde upp vid kanalen och hälsade Älvsnabbengänget när båten gick förbi.

I Alexandria bordades båten av en utsänd delegation. Dess viktigaste ärende: att överrätta 12 kilo snus!

Jo, faktiskt så var det så att snusförrådet helt sinat.

—Jag stod inför enda möjligheten att telegrafera hem till Sverige efter snus om inte bataljonen ställt upp och hjälpt mig, säger Niklas Hermelin som är intendent ombord på Älvsnabben.

Massor av åskådare

I Haifas utmärkta hamn möttes båten av nyfikna och intresserade åskådare. Man fick efter något palavrande med den israeliska säkerhetstjänsten lov att ha öppet hus på båten några timmar och under den tiden strömmade folk i skaror ombord och fyllde alla lediga utrymmen.

—Det här är ju också det första marina besöket vi gör i Israel,

sa kapten Ulf Samuelsson. Han var med för tio år sedan när Älvsnabben sist för i österled.

Samuelsson höll stor mottagning ombord en kväll för särskilt inbjudna och givetvis fanns en delegation från bataljonen på plats. Spontana besök från enskilda bataljonsmedlemmar var kanske det som glädde Älvsnabbens besättning mest.

Och så fotbollsmatchen mot Swed Batt, förstås. Men den ska vi skildra mer och mest i bilder på nästa sida...

Exotiska besök

I fyra månader har Älvsnabben legat ute till havs med korta strandhugg när hon den 18 mars löpte in i Karlskrona hamn.

För grabbarna ombord har det givetvis varit mycket rutin-tjänst men också mängder av sevärigheter. Besök i orter som Singapore, Bombay, Karachi, Alexandria, Haifa, Piraeus och Taranto.

—Vi har köpt kopiöst med souvenirer och prylar, berättade grabbarna ombord.

Stereodelar, kameror, klockor och så prylar som är bra att ge bort till någon man tycker om och/eller ställa upp hemma som prydnad och kom-i-håg.

Bra köp i Singapore

Singapore var köpparadiset nr 1. Där hittar man samtliga världsmärken i elektroniska grejer och stereodelar. Och det var där man gick på pumpen i hockey.

—Vi blev utmanade på match, berättar hovmästare Sonny Janzon från Göteborg. Inte trodde vi att dom kunde spela hockey särskilt bra men oj, vad vi bedrog oss.

Det visade sig att Singapore importerat f.d. kanadensiska proffs. När man dessutom utrustade svensklaget med oslipade skridskor och undermålig utrustning i övrigt så var utgången given—10-1 i baken.

—Men vilken entusiastisk publik. Flera tusen på läktarna. Verkligt kul och hög stämning.

Hur det gick i fotbollen mot bataljonslaget? Titta på nästa sida får du se.

Ett UNEF-standar att pryda kaptenshytten med fick fartygschefen Ulf Samuelsson av stabschef Bengt Lewén.

Swed Batt vann stort mot tappert marinlag

Swed Batt-Älvsnabben i fotboll: 8-1.

—Men vi toppar tabellen klart, sa hårt kämpande vänsterbacken Göran Johansson från Karlskrona.

—Visst, vi har vunnit två matcher och spelat en oavgjord. Det ger oss fem poäng—hur många har ni?

Säga vad man vill om flottister: räkna så att man nästan blir sjösjuk det kan dom.

Annars var det ett fullt rättvist resultat av kampen. Bataljonslaget var överlägset i speluppläggning, kondition och när det gällde det individuella kunnandet.

—Det här laget blir svårslaget i UNEF—mästerskapen, trodde lagledare Gunnar Hällgren. (När ni läser det här vet ni om det var en sann profetia eller inte).

Aktions bild: Klas Erik Winbo nickar i bakgrunden Alf Ahmstedt och Leif Holgersson.

MEN ÄLVSNABBEN TOPPAR SERIEN!

Matchen spelades mitt på dagen och solen gassade hårt på spelarna. Men båda lagen och värdarka från Haifa hade lagt upp bra med vätskeförädd att förse sig ur.

Rättsskipare i världsklass—Abraham Klein som bl.a. dömde senaste landskampen mellan England och Italien dömde i matchen mellan de båda svensklagen. Klein är officer i israeliska marinen. Här får han tröjan av coachen Yngve Frånlund.

Efter matchen bar det iväg till beachen för avkyllning—men det här gänget fick lite besvärligare med den saken. Tittar på tjej gör bl.a. Alf Ahmstedt, Jan Fetterström, Klas-Erik Winbo, Ulf Andersson, Håkan "Gekken" Johansson, Kjell Persson, Rune Grankvist.

Första kvarten höll flottisterna spelet uppe rätt väl men så började konditionen göra sig gällande och i takt med spelminuternas gång klippte Swed Batt in det ena målet efter det andra.

I andra halvlek tog man det lugnare.

Dagen innan mötet mellan de båda svensklagen hade Älvsnabbens lag mött ett marint lag från Haifa. Även där blev det stryk, med 5-0.

Svårt med träningen

—Det blir liksom svårt med bollträningen ombord, konstaterade målvakten Arne Johansson från Västervik som hemma vaktar buren i div 5-laget Gunnebo bruk.

Styrketräning och så löpning runt båtdäck, en sträcka på hundra meter, några varv är de träningsmöjligheter som bjuds till havs.

Så visst tyckte vi som såg på litet synd om ett tappert kämpande marinlag. Och kraftigaste applåderna togs upp när Älvsnabben fick in sitt tröstmål vid ställningen 7-0.

Änglavakt när polsk jeep vurpade

Det blev bara skrot av den polska jeepen.

Tre svenska ambulanser transporterade snabbt de skadade till Baluza. På bilden sjukvårdare Lars Fridell med en av de skadade.

Tre fick föras vidare till sjukhuset i Ismailia.

På flygfältet i väntan på inlastning i Skywan-planet tar Åke Hazell pulsen på en av de skadade.

Totalkvaddade bilen full med sprängämnen

Något av änglavakt kan man säga att de sju polacker hade som på Supply Road slog runt och totalkvaddade sin bil lastad med sprängämnen och apterade tändhattar.

Det hände sig en dag i början av februari när ett polskt minröjarteam var på väg till flygfältet i Baluza för att röja minor. I kurvan strax norr om camp Sinai på Supply Road slog bilen, en polsk jeep, runt. Tre män skadades så att de fick lov att föras vidare till sjukhus i Ismailia och de andra fick lättare skador.

Olyckan hade kunnat få ett allvarligt slut med tanke på den farliga last polackerna förde med sig.

Överste Krawzyk, chef för Pollog, sände ett personligt tacktelegram till bataljonen för de snabba medicinska hjälpinsatser som Swed Batt satte in.

—Olyckan blev ett slags test på vår sjukvårdsberedskap i krislägen. Den visade sig hålla måttet, konstaterade Claes Bratt på sjukan i Baluza.

Skywanen har landat och de tre på bår förs snabbt in i planet.

Skywanen byggdes snabbt om till ambulansflyg genom att stolar togs bort och gav plats för de tre bårarna.

Ambulansflyget har lyft—Pollogsjukhuset i Ismailia nästa anhalt.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

Saloon gröna yxans premiär

Med alldeles egna händer hjälp och några frikvällar ordnade folket på camp Sinai till en ny mäss. Lördagen 12 februari invigdes "Saloon Gröna Yxan".

Namnets upphovsman, Johan Hågård, blev ett Smirnoff-gallon rikare på kuppen.

Och så hade man ett hejdundrande invigningsparty: rostbiff, oxfilé och så en liten vickning på kvällskröken.

Den nya mässen är alltså resultatet av ett fint lagarbete under ledning av Anders Lannerhielm.

Kjell Larsson, Karlstad, och Anders Persson, Edsbro, på checkpointen 553 fick en ide en dag. Ett klädställ att sätta fast mellan sängarna vore fint

2. komp toppar skubbet

Näja, ett par spikar måste ju till förstås, för att fästa skapelsen . . .

Fyrstjärnige översten, brigadgeneral Stig Nihlén, stabschef i HQ i Ismailia, besökte bataljonen en februaridag strax efter sitt tillträde. Här inspekterar han vid 567.

. . . just som Kjell slog in sista spikslaget kom kompanichefen Björn Andersson in genom dörren. Vad han tyckte om Kjells och Anders "geniala" skapelse framgår av den här bilden. Bättre lycka med nästa uppfinning!

Dragnig i motionskampanjens första avdelning på camp Tre Kronor. Två av de flitigaste motionärerna fick lön för mödan genom vinst av varsin T-shirt tillsammans med den tredje mer turbetonade. Leif Börjesson agerade notarius publicus och dom som drog vinnarnamn var Håkan Karlsson och Thomas Brohlin.

2. Komp toppar löpligan.

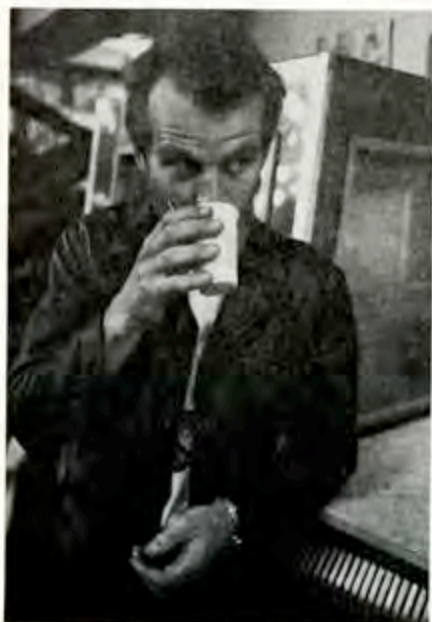
Visst blev det ett hus av det här också, men det är kanske bäst att stötta upp säger 557-gänget om sitt nybygge. Kära Sebbfolk, Per Eriksson, Mats Lindgren, Olle Larsson, Per Larsson, Per Karlsson, Benny Palm, Conny Harrysson, Lage Danielsson, Tage Bengtsson, Lars Eriksson och Stellan Gustafsson.

Med pannan i djupa veck— Tage schackar israelerna

En cig sitter skönt ibland och ger bra avslappning.

—Nästa tävling hoppas jag blir öppna norska mästerskapen i april.

Här låg Tage Bengtsson pressat till i ett parti som varat i ca 40 drag för vardera spelaren. Men så gjorde han plötsligt ett genidrag och motståndaren svarade med ett mindre lyckat drag.

Tage Bengtsson på 1. komp tillhör de inbitna schackentusiasterna. Spelar i toppklass hemma i Sverige. När det här numret av Sandpappret gick in i teknisk produktion spelade Tage med i en tio-dagars, stor schackturnering i Ber Sheeva.

—Det här var fantastiskt skojigt. Vi är 58 som ställer upp i tävlingen, två icke-israeler, jag och så en tysk, berättar Tage.

Det var med lätt ringrost som Tage tog plats vid spelbordet de båda första dagarna. Han har inte haft tillfälle att spela mycket på senare tid av naturliga skäl (finns inte kompetent motstånd inom bataljonen).

—Man har teorin men glömmer bort

vissa spelöppningars utvecklingslinjer. Jag förlorade två matcher i början på ganska lätta misstag av den arten.

Det var verkligen kvalificerat motstånd Tage fick möta, bla. en rysk internationell stormästare och flera spelare som har inteckningar i stormästarklass.

—Men att israelerna var så fullständigt spelgalna visste jag inte. Först spelar vi fem-sex timmar om dagen i tävlingen. Och så på kvällar och nätter fortsätter vi med olika spel där israelerna gärna vill spela om pengar. Men jag spelar bara om pengar när jag vet att jag vinner . . .

I nästa månad ska Tage försöka komma hem med Scacypen för att vara med i de öppna norska schackmästerskapen.

Boris Gutkin, inflyttad rysk jude, träffade Tage för första gången.—Boris har jag läst mycket om, han brukar alltid ha ett par partier med i de världberömda partier som varje år ges ut i bokform.

SANDPAPPER

No. 4 FN-BAT 64 M 1977

Andra halvleken har börjat . . .

Om vi låter medaljparaden utgöra en värdig avslutning på första halvleken av vår halvårsmatch härnere så är vi nu inne i den viktiga och avgörande andra halvleken. Det är nu formen faller avgörandet!

Hitintills har vi tagit vara på alla målchanser. Låt mig som exempel nämna UNEF-mästerskapen i bordtennis och pistolskjutning, där vi inte bara svarade för mycket framstående enskilda prestationer utan också tog en stor seger i arrangörskap.

Tack, sportoff Gunnar Hällgren och alla medarbetare som gjorde dessa arrangemang till ett nöje för alla och gav Swedbatt rykte om att vara professionell tävlingsarrangör!

Medaljparaden med efterföljande nordisk afton m.m. blev ju genom att den sammanföll med försvarsministerns besök och med fältartisternas värdefulla bistånd en minnesvärd högtid. Det var en effektiv avslutning av ett väloljat samspel inom hela bataljonen.

Vår nästa målsättning är nu att i början av maj ta emot och ge 66:ans rektrupp en fullödlig orientering om tjänsten vid bataljonen. Det gäller inte bara den personal som är direkt inblandad i rektruppens omhändertagande utan alla i bataljonen måste medverka för att visa hur en svensk FN-bataljon skall fungera.

Vårt motto är ju numera: "Vi arbetar för 66:an"!

Lycka till med det!

Urban Larsén

Djur att frukta och lära känna

Med marsvärmen började öknens krypande och slingrande invånare titta fram. Skorpioner, sandormar och skorpionspindlar tillhör gruppen "handskas-med varsamhet". Scarabéer, ödlor och kameleonter ger inte samma pirrande känslor i magen.

Många av oss passar på att lära oss en del om de här kryp- och kräldjuren som i regel är ofarliga om man inte är direkt elak mot dem och t.ex. trampar på dom eller sätter sig på dom.

Ute på positioner och camper går man ofta ut på jakt. Antingen för att försöka skaffa en levande kompis t.ex. något exemplar av de ca 30-talet olika sandormsarter som Sinai-öknen härbärgerar. Eller för att samla och bevara djuret genom konservering och inplastning.

Värt att veta om den här faunan: åtta av det trettiotal ormarter som förekommer är giftiga. De flesta är huggormar och kan kännas igen på trekantiga huvudet och på zig-zag-mönstret på ryggen.

Vanligast är sandhuggormen som är gråsvart och har för huggormar karaktäristiskt mönster och huvud. Den kan bli upp till 30 centimeter lång. Giftet är ungefär som en svensk huggorms.

En släkting till sandhuggormen är hornhuggormen som anses giftigare men inte dödligt giftig vid bett. Två horn över ögonen är kännetecken.

Bland skorpionerna så är de ljusa oftast ganska ofarliga men en art är mycket giftig. Det finns också svarta skorpioner av varierande giftighet.

En sandhuggorm har den här ormjägarpatrullen fångat in. Hans Göran Karlsson, Göteborg, och Urban Larsén, Göteborg.

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i format A 4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTÖR: Ove Bergh.

FOTOGRAF: Urban Åkerström.

Omslagbild: Ergometertest på sjukan i Baluza. Avslöjande resultat inför dykkurten i Eilat—konditionen är sämre än den borde vara inom en svensk FN-bataljon. På bilden testas Richard Kirkevall av Tage Grip.

OJ VAD DET KUTAS OCH SVETTAS!

En åttakilometers löptur i öknen var den här duon ute på när Sandpappret stötte på dem, fr.v. Henrik Sommar, Heby, och Sven-Erik Nordenhed, Linköping.

T.h.tränar Nils Larsson, Heby, bänkpress på pos 556.

MEN VI HAR USEL KONDIS, GRABBAR

Bara var tredje FN-soldat ligger på medelgod eller bättre kondition.

Var fjärde ligger på en syreupptagningsförmåga som är klart under vad den s.k. Medel-Svensson har i motsvarande åldrar.

Ja, det här är den beska sanning som sprungit fram ur de konditionsprov som gjorts på sjuken i Baluza med ett urval av bataljonens manskap. Undersökningarna bygger på ergometercykeltest med dom inbyggda felkällor och begränsningar den metoden har. Men dom ger ändå en klar fingervisning.

—Jag är förvånad över att konditionsvärdena ligger så lågt, säger testledaren Tage Grip.

Dykkurs avslöjade

Det var i samband med hälsotester inför dykkursen i Eilat som dom här "avslöjan-

dena" kom i dagen.

Ett 80-tal grabbar, de flesta i åldern 20–25 år, har testats i skrivande stund. 30 hade värdena medelgod eller bättre. Ett 30-tal ligger strax under medelgod nivå.

20—eller var fjärde testperson—har mycket låga konditionsvärden.

Hur kan det komma sig att den svenske FN-soldaten har sämre kondition än Medel-Svensson? Är det ökenmiljön som försämrar kondisen? Lever man på ett felaktigt sätt härnere?

Ja, det här är frågor som man nu får söka svaren på. Gunnar Hällgren, sportoff, kommer att försöka gå till botten med den här undersökningen.

Test på rekryter

Inom armén har man gjort liknande konditionstester. De rekryter som ryckte in

1973 hade 44 milliliters syreupptagningsförmåga. När de ryckte ut året efter låg snittet på 50 milliliter.

Som jämförelse så ligger 50 av de 80 testade FN-grabbarna i 64 M på 43 milliliter och lägre.

2 av 3 för lågt

Nu ska genast utfärdas en brasklapp: man får inte ta de här testvärdena för mer än vad de är. D.v.s. man kan faktiskt ha mycket fin kondis och ändå få dåliga testresultat. T.ex. därför att man är tung och kraftigt byggd, felkällor i själva testutförandet, tillfälliga infektioner man går och bär i kroppen o.s.v.

Men den allmänna bilden är klar.

—Vi har ganska usel kondis!

Richard Kirkevall testar sin syreupptagningsförmåga, ett mått av flera på det allmänna konditionstillståndet.

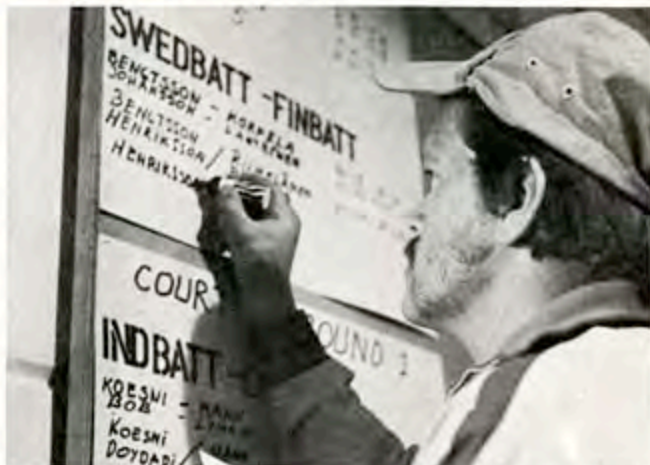

Rune Nissen späker kroppen i magvärmande sits up.

Dåliga kondisen till trots Vi var suveränt bäst i bordtennis!

Dubbelparet Birger Johansson-Ulf Bengtsson gick segrande fram i lagtävlingen.

Viking Backlund, förste tävlingssekreterare, sköter om resultatavlan, där alla lätt kunde följa ställningen på de olika borden.

UNEF-mästare Ulf Bengtsson i koncentrerat serveläge...

Dom första UNEF-mästerskapen blev en stor triumf för den svenska bataljonen. Det blev nämligen seger såväl i lag som i singel i bordtennismästerskapen mellan kontingenterna. De svenska värdarna lade t.o.m. beslag på båda platserna i singelfinalen. Ulf Bengtsson slog Birger Johansson i tre spannande set där slutbollen verkligen etsade sig fast hos publiken—en läcker stoppboll från Ulf efter föregående hård slagväxling. Två polacker kom närmast de båda svenskarna i singeln. I lagtävlingen slog Sverige Ghana med 5-0 i finalen efter att ha besekrat Pollog med 4-1 i semifinal.

...och i inte mindre koncentrerat slagläge.

Stora matsalen i Baluza visade sig vara en förträfflig bordtennisarena, prisad av såväl tävlande som åskådare.

Överste Englund öppnar de första UNEF-mästerskapen som skulle bli en stor triumf för det svenska laget och de svenska spelarna.

Mot Ghana var vi utan segerchans

Sverige åkte på pumpen redan i första matchen i UNEF-mästerskapen i fotboll. (När ni läser det här är mästarlaget krönt och ni vet hur

det totalt gick för Swedbatt). Ghana blev liksom vid tre föregående möten i UNEF-sammanhang för svåra och slog de svenske med 3-1 på Romani fotbollsplan.

Den utmärkte ghanesiske målvakten avväjde alla farligheter från svenskt håll utom vid ett tillfälle.

Svenskarna höll stundtals spelet väl upp ute på mittfältet men framför mål var skärpan inte riktigt den rätta.

Lugn som en filbunke var han, Jan Malmgren—vems var förtjänsten tro?

Jan, signaltekniker sköt bäst av oss

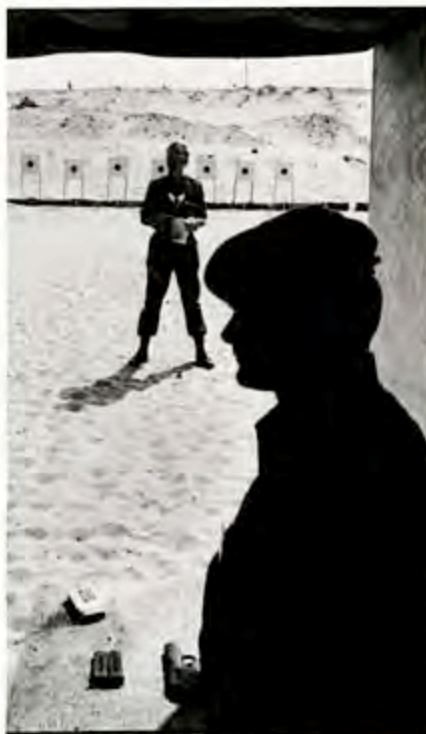
Jan Malmgren, signaltekniker på Baluza behärskar också andra tekniker än de sambandsmässiga. Trots att han förmodligen var den mest rutinerade skytten i hela gänget som ställde upp i UNEF-mästerskapen i Baluza i mitten av mars så knep Jan en hedrande tredje placering individuellt.

Jans prestation är anmärkningsvärd så tillvida att han tre veckor före mästerskapen aldrig hade hållit i en pistol.

Sven-Olof Jansson, elverksskötare på Baluza, sköt som en gud första dagen då det gällde bäst bland lag. Men i den individuella tävlingen kom Sven-Olof bort—nerverna?

Polacken Skovron tog individuella UNEF-titeln i pistol och finnarna lagsegern. Finnbattchefen, överste Nieminen visade sig vara en säker skytt med andra platsen i individuella tävlingen.

Sverige kom tvåa i lag och individuellt trea, sju, nia i placeringar.

Skovron, segraren i individuella pistolskyttet. I bakgrunden Rune Nissen, skjutledare.

Under gynnsamma väderbetingelser genomfördes UNEF-mästerskapet i pistol på Baluza, gästerna var nöjda, särskilt finnar och polacker som tog varsin titel.

Inte alla frågor går att lösa i endräkt i bataljonsnämnden. Här är det votering genom handuppräknning.

ÅTTA MÄKTIGA MÄN

Åtta "makthavare"—kompaniassrar och bataljonsnämndsledamöter. Fr.v. Mikael Bååth, Gunnar Ouchterlony, Sven-Erik Nordenhed, Bert Fougstedt, Carl Jansson, Peter Möller, Per Axelsson och Per Hampus.

Hur man ska fördela dom pengar bataljonen på olika sätt disponerar tillhör de problemområden som nämnden ofta diskuterar. Bilden fr.v. Carl Jansson, Björn Andersson och Bert Fougstedt.

Här röstar man om pengar för flera hundra tusen till vår fritids nöje!

—Bataljonsnämnden—det är där dom fattar dom viktiga besluten om vår tillvaro härnere i sanden!

—Bataljonsnämnden—där sitter dom bara och snackar strunt!

Två omdömen om den demokratiskt sammansatta, rådgivande nämnd som bataljonschefen samlar till möte en gång i månaden.

Man kan väl hitta korn av sanning i båda ovanstående påståenden. En del strunt pratas det väl—men tveklöst fattas där också viktiga beslut som berör oss alla mer eller mindre.

Det kan t.ex. röra fördelningen av flera hundra tusen kronor som beräknas flyta in i marketenteriöverskott. Eller FN i New York ger oss en pott med welfarepengar—vad ska vi göra med dom för att nyttan ska bli störst för så många som möjligt?

Ett annat kärt och ständigt återkommande inslag på dagordningen är permis—regler och tider för permissionens start. Om permisresor har nämnden diskuterat och beslutat, diskuterat på nytt och bordlagt och diskuterat än en gång och rivit upp tidigare beslut.

De förtroendevalda, alltså grabbarnas valda representanter, samlas några dagar innan nämndens sammanträden för att tillsammans med sekreteraren Claes Bolling gå igenom frågor som ska tas upp.

Som ordförande tvingas Karl-Evert Englund ibland formulera beslut som sedan kan ge honom huvudbry i egenskap av bataljonschef. Arne Gustafsson assisterande sekreterare.

—Informationen före och efter motena kan vara svår att klara. Det är inte alla grabbar som känner för nämnden, tycker att den har en funktion för dom. På ökenkompanierna ligger vi också så spridda att det är svårt att få ut informationen, säger en av de förtroendevalda.

Palmbladets referat av bataljonsnämndens sammanträden är den källa där de flesta snabbast hämtar information om vad som beslutats i olika frågor. Palmbladet och Sandpappret är för övrigt ofta uppe till diskussion i nämnden. Det visar att det finns ett starkt sug efter information.

Ett förslag om att bända nämndens sammanträden och sända dem i radio Malish behandlades på marsksammanträdet men röstades ned. Men mötena är offentliga för dom som vill och har möjlighet att sitta med och lyssna.

PROFILEN

Polisyret vinkar för 19-årige Kjell Thomson.

Yngst på hela bataljonen är Kjell Thomson, Avesta, skyttesoldat och driver på andra kompaniet. Han lumpade redan som 17-åring—spanare på Dalregementet, I 13 Falun.

I dag har han hunnit bli 19 vårar och trivs som fisken i vattnet med sin FN-tillvaro.

—Ja, nog blir det fler bataljoner alltid, om jag kommer med. Har redan sökt nästa Cypern-kontingent fast det blir nog svårt att få plats.

Vad ska han bli när han blir stor då?

—Polis. Tänker söka polisskolan om något år, säger Kjell.

Vad är det som är så bra med FN-tjänsten? Jo, den relativa självständigheten, framför allt i positionstjänst och så det fina kamratskapet. Han har hunnit med både campstjänst, position 556 och en månads HQ-vakt i Ismailia.

—Fast vaktjobbet var jobbigt. Vi var så få och så hade vi fått utökade bevakningsuppgifter.

Bland hobbies och fritidsintressen så har Kjell svårt att utöva den kanske mest omtyckta: utförsäkring på skidor.

—Brukar åka ofta till Sälenfjällen hemma—dom ligger ju bara 20 mil från Avesta.

Politiskt aktiv är han, så ung han är. Sitter med i avdelningsstyrelsen i en CUF-avdelning. Tycker makten i Sverige ska decentraliseras.

Fast någon yrkespolitiker tänker han inte bli. Inte yrkessoldat heller, men gärna alltså återvända till nya FN-uppdrag.

560 eller 553?

—Det är nog fråga om vi inte är den tätaste check-pointen i alla fall, det säger grabbarna på 560, gränspositionen längst i söder mot den egyptiska sidan

Fast talar man med gänget på 1. komp som har den nordliga motsvarigheten, 553, så tror dom att det är dom som har flesta och mesta in- och utpasseringarna.

Det må vara hur som helst med det. 560-gänget är i alla fall den enda position som har verksamhet ända in på egyptiskt område. En liten plastbåt som används för överfarter till och från Ismailia vid brådsökande behov och när färjan inte går som den ska (vilket händer).

—Det skulle vara fint om vi hade en

Flytetyg för överfart

—något sjövärdigare båt, säger Steve Eriksson, stockholmare och plutonchef på andra kompaniet.

Som framgår av bilderna har flytetyget sett sina bästa dagar. Ny båt med snurra är på väg, ryktas det.

Inte mycket att sätta upp mot kanaljättarna

En ordentlig läcka i båtbottn—när kommer nya båten?

Årtull modell svensk FN-bataljon

Sandkörning var jobbigt att lära och första tiden gick det inget vidare. Men nu går det som smort att ta sig fram även om det kan vara nog så slirigt när solvärmen löser upp sanden i patrullspåren.

“Ty jorden är uppfyll

Ett lastbilsvrak från en beskjuten egyptisk konvoj.

Bilden t.h. en urblåst stridsvagn av rysk tillverkning.

Underst :en 250 kilos odetonerad bomb inspekteras av fr.v. Staffan Pehrsson, Sundsvall, Benny Palm, Stockholm, Gunnar Hedström, Boden och Anders "Slim" Olsson, Skövde.

Från patrullspår och från luften görs ständigt nya "fynd" från krigen 1967 och 1973. Odetonerade bomber, granater och annan ammunition—förstörda och sönderskjuten utrustning.

En del av det systematiserade våldets vittnesbörd tas tillvara, snyggas upp och införlivas i våra svällande prylförråd. Bumpor blir prydnadsaker, görs om till lampor eller liknande.

De garvade ökenrättorna bland oss ser strategiska och taktiska militära mönster bakom de urblåsta vraken och de utspridda ammunitionseffekterna.

De flesta av oss ser bara skrot, mängder av skrot som vi paradoxalt nog snart lämnar bakom oss som minnen från en fredlig och fridsam tid . . .

*T.v.
bon
rys
snit
och
for*

av våld som de öva''

(Första Mosebok)

Det är på våldets villkor fast iklädda fredens uniform som vi är här nere i Sinaiöknen. Det systematiserade våldet har lyst med sin totala frånvaro hittills, lugnet i buffertzonen är lika förhärskande som hemma i Sverige.

Men här och där ute i öknen bär sanden spår av krigets vanvett och förödelse. Där finns makabra vittnesbörd om människans oförmåga att leva i endräkt.

Lade man ihop de värden som all förstörd vapenutrustning och materiel som samlats i Sinaiöknen representerar skulle man lätt kunna förvandla den sterila öknen till en stor blomstrande oas som skulle kunna ge föda och välbefinnande åt hundra tusentals människor . . .

Haubits, förvandlad till skrot.

Bilden t.v. människan, den tänkande varelsen reducerad till ett stympat lik. Klarare än så kan knappast krigets vanvett framstå.

Underst: containers med drivladdningar för artilleripjäser.

*...monröret till en sönder-
...stridsvagn. T.h. en
...gd raket av modernaste
...m-6, som transporteras
...uts av från bandgående*

**Olle 50?
—Fan tro't
men oj
va firad
han blev!**

—Livet börjar efter 50 brukar dom säga. Och blir fortsättningen lika strålande som början så kommer jag att få fantastiskt kul.

Det säger Olle Andersson från Sollefteå, kvartermästare på Kung Karl. Han fyllde 50 år den 21.februari och blev hyllad som en kung. Men så är han också en osedvanligt fin kille, omtyckt av alla och oslagbar på att ordna det trevligt för andra, som det anstår en bra kvartermästare.

Helt följdriktigt fick han känna på sitt kompanis fulla uppskattning.

—Jag är ju morgontidig av mig. Vaknar

i regel före fem. Jag tyckte jag hörde en del ovana ljud och rörelser utanför mitt rum så jag förstod att något var i görningen.

Vilket champagneglas!

Och så brakade det loss vid halv sexsnåret. Med sång, champagne som bjöds Olle att dricka ur hjälmen och så förstås salut.

—Ja efter kaffe och skumpa på mässen så vidtog en högst vanlig arbetsdag för mig liksom alla övriga i tjänst, berättar Olle.

Men på kvällen var det dags att återuppta firandet. Vid middagstid hade flera gästande gratulanter dykt upp vid Kung Karl och med Olle högt uppburen i specialtillverkad guldstol bar det iväg till en brakmiddag i matsalen. Dit kom det också telegram från bl.a. Olles regementschef vid T 3 i Sollefteå.

Presenter förde de andra kvartermästarna med sig liksom Olles egna trossgrabbar. Kompaniets present: två tjänstledighetsdagar i Tel Aviv med alla omkostnader betalda!

—Det blev två av de roligaste dagar jag haft i mitt liv, säger Olle. Jag blev bjuden på allt jag ville ha.

Och nog fick han allt också—det såg eskorterande kompisar till . . .

Resten av veckan åkte Olle på till Cypern tillsammans med bäste kompisen Arne Frånlund från Umeå.

Sandpappret säger också grattis till en fin kille som officiellt gör sin tredje bataljon men i praktiken sin femte. För 1960 i Ghaza blev bataljonen som bekant flyttad till Kongo efter halva tiden. Och 1973 på Cypern fick Olle också vara med om en ny överflyttning. Den här gången var målet Ismailia där FN kallades in för att sköta om bl.a. underhållet till den inringade egyptiska tredje armén efter Yom Kippurkriget.

Lutar det åt fler bataljoner, Olle?

—Jag trivs fint med kamratandan och förhållandena i de här kontingenterna. Så nog skulle det vara roligt att få göra en bataljon till på Cypern t.ex.

Champagne på 50-årsdan. Halv sex på morgonen i bumpmarshallers sken. Och serverad direkt i hjälmen till hyllningssång och AK-salut. Vilket minne för Olle!

Bor i första prefabhuset

Glatt gäng på pos 560 fr.v. Arne Rajala, Storfors, Anders Bengtsson, Ljungby, Douglas Gustafsson, Värnamo, Gunnar Ouchterlony, Stockholm, och "Tobbe" Petersson, Kalmar.

På pos 560 kan dom stå med att ha bataljonens första prefabhus. Det uppfördes för att par bataljoner sedan.

—Men det blev det första och också det sista huset av sitt slag, säger Gunnar Ouchterlony som är gruppechef på andra kompaniet och i mars kamperade på checkpointen.

Huset, av israelisk typ, visade sig inte svara upp mot förväntningarna.

Dragigt och otätt.

Svårt att foga samman utan särskild tätning.

—Men i dag är det väl ganska skapligt, vi har ju tätat det och nu fungerar det.

PROFILEN

Walle har gjort nio bataljoner!

Sin nionde bataljon i FN-tjänst gör Sven-Erik "Walle" Wahlström från Ul-långer. Han tillhör därmed de verkliga veteranerna. Har fått FN-jobbet att bli något som smält samman med hans livsrytm: Att umgås med jämnåriga kamrater med ungefär samma förväntningar på spänning och intresseutlevelser.

Och nu har han förstas sökt ytterligare en bataljon?

—Nja, jag har väl mina fundering ar på Cypern. Har inte sökt än men det blir väl så att man kastar in papperen nu i halvtid, säger Walle, lugnet personifierat och därför mycket omtyckt av kamrater och befäl som en pålitlig grabb i alla väder.

Vad gör han på sina leavedagar då—han måste väl ha hunnit se vad som finns att se av leavemål på båda sidor om kanalen?

—Jo, det kan väl hända att jag gjort. Men nog finns det orter och platser jag inte sett, t.ex. Bangkok.

Sin mest spännande FN-tillvaro upplevde Walle i Ghaza 1967 under junikriget.

—Då låg jag praktiskt taget på åskadarplats. Det kändes naturligtvis fast något riktigt utsatt läge hade vi väl aldrig.

Dom här bataljonerna har Walle gjort: 31 G, 39 C, 52 M, 53 C, 55 C, 57 C, 60 M, 62 M och nu alltså 64 M.

Walle bjuds fika av kompisen Sören Gustafsson, Katrineholm. Tillsammans vaktade duon under fyra dagar "semesterorten" pos 559—en av de indragna posteringar som bara bevakades mot stöld.

En resa till S:t Katarina

18-20 februari företogs bataljonens första tur till S:ta Katarina på södra Sinaihalvön. Kl 0600 var det samling och frukost vid 2. komp' En kvart före tolv anlände vi till finska trosskomp i Abu Zenima, där vi åt lunch. Därifrån fick vi oväntat följande av en grupp finnar under ledning av Lt Sjögren, som är vår kontaktperson vid Finnbatt när det gäller våra S:ta Katarinaresor. Han har ordnat så vi får äta och bo hos dem.

Fram mot tvåtiden kommer vi in i Wadi Sidri. Det är en uttorkad flodfåra och denna skall vi följa hela vägen upp till S:ta Katarina Naturen längs flodfåran är vacker trots sin karghet.

Strax före skymningen är vi framme vid Field School i S:ta Katarina. Här installerar vi oss för natten, varefter bestyren med kvällsmålet vidtar. För de flesta blir det tidig sänggång.

På lördagmorgonen är det väckning redan före 0330 och inom en timme har vi förflyttat oss till klostret och är på väg upp på Mose berg (Jebel Musa på arabiska) för att bese soluppgången. Efter 1½ timmes vandring har de flesta lyckats ta sig upp till toppen.

Resterande droppar in alleftersom. Längre fram på förmiddagen kommer resans andra höjdpunkt. Det är när vi bese S:t Katarinaklostret och dess gamla handskrifter, ikoner, munkkranier och brinnande buske.

S:t Katarinaklostret uppfördes på 500-talet. Vackert beläget vid Mose berg och med fina gamla konstskatter och sakrala ting är det ett välbesökt utflyktsmål. 3-4 resor från vår bataljon har ställt färden dit.

Vid middagstid startar återtåget, närmast till Finnbatt. I Firan, den stora oasen halvvägs ned till kusten, bese klosterträdgården. Till Abu Zenima kommer vi i god tid före kvällsmåltiden trots att vi haft flera punkteringar. Den tiden kommer väl till pass för en välbehövlig rengöring av kroppen med efterföljande finsk bastu.

Söndag fm åker vi för att bada i Suezviken. Vattnet var dock kyligare än vi tänkt oss, så de flesta avstår. Några timmar senare är vi åter, var och en på sin camp.

INGVAR ANDERSSON

Punkteringarna följde som på ett radband.

Radio Malish direktsänder

Med en Stri-bil uppställd vid radio Malish och en ute vid fotbollsplanen i Romani direktraderades bataljonens första match i UNEF-mästerskapen i fotboll, mot Ghana.

Radiopatrullen, här med Lasse Sjöholm som referent, fick så gott gensvar att proceduren upprepades och kommer att köras på nytt när och där nyheter inträffar.

— Radio Malish, rösten i öknen . . .

I mars rasade stora mässfebern —även en mäss är värd en mässa

Om de första två månaderna präglades av febril byggaktivitet på prefabhus för förläggningsbruk så kan man påstå att mars blev den stora mässbyggarmånaden.

Mässbyggarfebern spred sig snabbt -alla skulle vi plötsligt snitsa till våra rekreationsanläggningar.

Många hade medaljparaden som mål, att få mässen tillsnyggad och ombyggd tills alla festligheter i samband med halvtidsfirandet bröt ut.

Det här bildgalleriet får ge en vink om hur man lyckades i sina ambitioner på camperna. (Saloon Gröna Yxan, nya mässen på 1. komp har Sandpappret presenterat i tidigare nummer).

Glatt gäng som firar uppsnyggning av pte-mässen i Baluza. Fr.v. Thomas Borell, Sven-Olof Jansson, Ronny Carlsson, Rolf Stensson, Hans Henriksson, Alf Nilsson, Pär Kindberg, Bo Wreder, Björn Larsson och Tommy Karlsson.

Bilden t.h. offmässen lyfts till högre rymd av Sven-Olof Palmqvist.

Tunga slipers av ädelträ baxas på plats för att bli gövreglar till Göta Källare.

Thomas Sjöström och Evan Pettersson gör takkonstruktionen.

Och så här glatt var det på invigningen som förrättades av överste Englund—med honom Evan Pettersson, Kenneth Andersson och Lars Ulfvig.

Ingen mindre än försvarsministern själv Eric Krönmark invigde 2. komps nya mäss "Spessel bar". På bilden har han sällskap med byggmästaren själv, kapten Elvir Hassmarker samt Sven Carlsson, Rolf Näslund och Åke Johansson.

Mässdirektör Sven-Olof Svensson och Rolf Widmark pustar ut framför den nyrenoverade NCO-mässen i Baluza.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

*Med pompa och ståt
när andra invigde
sina nya standar*

Fanöverlämning under högtidliga former har vi fått uppleva vid flera tillfällen. Så här såg det ut när chefen andra komp, major Toivo Kalmnäs, fick ta emot det nya kompanistandaret i svart och gult. Den som lämnar över är Christer Olofsson och t.v. om honom står Gunnar Persson och Rolf Nyman. Efter faninvigningen aväts högtidsmiddag i VIP-rummet och som avslutning drack man kaffe och avec på mässen.

Då blev det sorg på hela pos 560

Det var en gång en liten ödla som hette Greger därför att ett gäng svenska FN-soldater döpt den till det. Greger var allas kelgris på pos. 560—grabbarna tävlade i att fånga flugor och mata Greger. Som tackade med att varje dag komma fram och förnöja tillvaron för FN-gänget.

Tills så en dag en egyptisk samverkansofficer satte foten på Greger.

Så nära ett allvarligt sammanbrott i vapenstilleståndet i zonen har det nog aldrig varit under den här bataljonen.

Gunnar Ouchterlony vid Gregers grav.

Huvudförrådets Åke Ivarsson och Ola "Norsken" Bolstad gläder kvartermästare Olle Andersson på andra med en sändning plåtskåp som sedan ska pytsas vidare ut till positionerna.

Tack för fikat!

Gott kaffe kokar dom på pos 651—det kan Sandpapprets ökenpatrull in-tyga efter att en het dag ha funnit svalka och vederkvickelse i 651:s kottält. Bilden: fr.v. Leevi Kirjonen, Borås, Lars Öhman, Höganäs, Gert Wågman, Tranås, Dan Andersson, Svenljunga, och Jonas Fält, Malmö.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

Håkans ID-kedja räddade

Lätt var det slut på den resan, tänkte vi, fotograf och stabsred på väg in till Jerusalem för att leverera text och bilder till ett nytt Sandpapper. Vad hade hänt? Jo, gasvajem ballade ur och motorn slocknade ungefär som man långsamt släpper ut luften ur en ballong.

Reservdelar att laga med fanns inte. Vi befann oss på de stora ödevidderna mellan israeliska LFA-zonen och El Arish.

Men, har man en klyftig driver som Håkan Nilsson så fixar det sig för det mesta. Håkan tog kedjan till sin ID-bricka och knåpade ihop ett provisorium som höll ända in till Jerusalem och tillbaka igen. Vem hade trott att en ID-bricka kunde utträta sådan praktisk nytta . . .

Bilden: Åke Dahl chef för fältpostsektionen: J-O Ek, Maja Wadner redaktör, Walter Wehre chef för postens försvarsavdelning och Toivo Kalnäs chef 2. komp.

Posten inspekterar

Bland besökare från Sverige till bataljon 64 M kunde vi i början av mars räkna in en trio från Poststyrelsen. Ärende: att inspektera fältpostverksamheten vid den svenska FN-kontingenten. Postmästar'n Jan-Olof Ek tog med gästerna på ökenlantbrevbäring och spelade upp alla servicesträngar han har på sin lyra. Det lär väl bli ett reportage i postens personaltidning PS också.

Även en bil kan bli törstig Kenneth Andersson på tredje kompaniet vattnar infobilen under en patrullkörning till 569.

Med händer och armar fulla av nyförvärvade Canon-delar drar Leevi Kirjonen och Dan Andersson i väg från PX-et. Säkert blev det en helknäpp fortsättning på den dagen.

När vinden friskade i och det utfärdades stormvarning blev det litet för luftigt att sitta i grävmaskinshytten utan dörr. Så Thorwald Magnusson—på väg till 565 för att gräva skyddsrum, kontaktade Baluza och fick en dörr utkörd. På köpet serverade driver Evert Kvist litet vatten.

Några tusen kronor har bataljonen skjutit till av frivilliga insamlade medel till Vivis barnhemsverksamhet i Kairo.

En glädjespridare på besök

VIVI TÄCKHOLM, 80 SNART MEN FULL AV UNGDOM OCH FANTASTISKT VETANDE!

Kom, sågs, segrade—javisst gjorde hon det, allas vår charmanta grand lady, Vivi Täckholm, 80 vårar ung och fylld med massor av vetande, entusiasm och värme.

Det var i slutet av februari som professorn, författaren och Egyptenkännaren Vivi Täckholm gjorde bataljonen äran av ett tvådagarsbesök. Hon föreläste, berättade i radio Malish och spred överallt där hon sågs och hördes glädje och förundran.

Glädje därför att ingen som mött henne undgår att smittas av den äkta entusiasm hon är utrustad med.

Förundran därför att man frågar sig hur hon har kraft och ork att ge så mycket år från år utan att till synes förtröttnas.

Fortfarande undervisar hon vid kairouniversitetets botaniska fakultet. Hon är där inne på sitt 51:a år och hennes samlingar av växter från Främre Orienten och hennes nedteknade vetande tillhör oskattbara värden i vad man kan kalla världens intellektuella kapital.

VÄLKOMMEN TILLBAKA, VIVI!

Författare till sju böcker om Egypten och Främre Orienten

Böcker hon har skrivit: Öknen blommar, Levande forntid, Faraos blomster, Faraos barn, Egypten, Egyptisk vardag och Sagans minareter. Flera av dom kan vi låna och läsa i bataljonens bibliotek.

Och så har hon tid och kraft över att driva verksamhet för fattiga barn i Kairo!

Ett radio- och TV-team från Norrbotten följde Vivis besök. Så det blir säkert högtidsstunder för lyssnare och tittare hemma i nordliga Sverige också—vad kan det annars bli av ett intervju—och bildobjekt som Vivi Täckholm?

Samtal om natur och historia i Egypten i radio Malish-studion. Gunnar Wallander, forskare, verksam i Uppsala, tillsammans med Vivi Täckholm. Det blev ett radioprogram som Sveriges Radio bandade för att återsända för lyssnaröron hemma i Sverige.

SANDPAPER

No 5 FN-BAT 64 M 1977

Inne på upploppet

Det är nu snart bara en månad kvar—vart har tiden tagit vägen?

Vi befinner oss mitt uppe i förberedelserna för nästa bataljon. När det här numret av Sandpappret lämnar tryckeriet har rekognoseringstruppen ur bat 66 M varit här och tagit del av våra erfarenheter och lärt sig många nyttiga saker.

Det börjar bli varmt på allvar—doktorn har länge varnat och manat om vätska och hygien. Nu är det verkligen dags att följa dom goda råden. Det är onödigt att råka ut för en "uttorkning" eller yalla så här i slutet på vår period.

Framför oss ligger nu bl.a. högvaktsträningen för dom som är lyckliga nog att få representera bataljonen vid kungliga slottet den 19–20 juni. Träningen är job-

big men att som sista insats i FN-uniformen få visa upp en perfekt högvakt är väl värt besväret.

Min utbildningskontroll av kompanierna ligger i mitten av månaden. Jag hoppas då få se ett resultat som vittnar om att bataljonen har hållit stilen, även vad gäller utbildning och fältarbeten.

Det här är sista numret innan den avslutande boken kommer ut. Jag vill därför sträcka mig ännu längre in i framtiden och säga:

—Förbered och genomför överlämningen till nästa bataljon på ett sätt som hedrar oss lika mycket som det en gång hedrade 62:an.

Ulf Eriksson

Medaljparaden, chefen tillsammans med brigadgeneral Stig Nihlén, statssekreterare Nordbäck och ambassadör Edelstam.

506 GASELL PÅ 2. KOMP

Nr 506 Emanuel Gasell kom till 2. komp en dag i slutet av mars. Vi som just tränat paradmarsch inför medaljparaden gav inte mycket för Emanuels sätt att göra ställningssteg och på stället marsch. Men, oj, vad vi alla, som fick tillfälle att träffa honom, föll för hans charm!

Emanuel, som ni ser på bilden intill, kom till Kung Karl i infobilen, körd av Christer Olofsson. Christer hade köpt det ett par veckor gamla gasellkidet av några beduiner.

Emanuel fann sig snabbt tillrätta i sin nya miljö. Christer gjorde en specialnappflaska av en tom senapsflaska till Emanuel och fick i honom duktigt med mjölk varje dag. Något annat gick inte att få i honom men han verkade pigg och tog alla med storm, berättar Christer.

Men så en dag dog Emanuel plötsligt, troligtvis av näringsbrist. Någon viktig komponent i hans födoingtag saknades. Christer och de andra grabbarna på Kung Karl sörjde Emanuels bortgång. Han hade varit ett roligt avbrott i de invanda rutinerna.

Mikael Haglund och Christer Olofsson turades om att sköta Emanuel Gasell. Han blev också efter ett tag mycket tillgiven och Christer och Mikael hade många roliga stunder tillsammans med det söta gasellkidet.

SANDPAPPRET är den svenska Mellersta Östernbataljonens månadstidning. Den trycks i format A 4 på Keter Press i Jerusalem.

REDAKTOR: Ove Bergh. **FOTOGRAF:** Urban Åkerström. **I REDAKTIONEN:** Eje Ekengren.

Omslagsbilden: Kistor med stupade israeler från bl.a. krigen 1967 och 1973 återförs. En vaktstyrka ur den svenska FN-styrkan bilder fanvakt.

MEDALJER, POMPA OCH STÅT

*24 mars
—en dag
som det
verkligen
glittrade
omkring!*

I vänligast tänkbara väder genomfördes medaljparaden den 24 mars. Det blev ett skådespel som enligt all expertis på området var imponerande perfekt genomfört och iscensatt. Och alla fingo vi våra medaljer för arbete i fredens tjänst.

Medaljparad, besök av försvarsministern och artistgruppen—allt i fråga om fest, pompa och sånt som ligger på nivåer lyfta över vardagsskimmret koncentrerades till den 24 mars. Då blev vi alla—nästan—beprydda med UN-medaljen med den högtidliga inskriptionen "In the service of peace".

Force Commander, general Rais-Abin, fäster FN-medaljen på löjtnant Lars-Göran Hällgrens, Umeå bringa.

—Klarar vi det?

—Hur sjutton ska vi kunna klara det här frågade sig chefens ADC Håkan Lindgren när han summerat gästlistan och kommit fram till att nära hundratalet personer gjorde anspråk på övernattnings på Baluza. Men på något vis klarade Håkan och Claes Göran Andersson, kommandanten, av den här ekvationen till allas belåtenhet.

Jodå, vi var duktiga!

Och själva jippet då? Jodå, alla som uttalade sig hade förstas aldrig sett och upp-

levt en så perfekt genomförd medaljparad! Skalar man bort övertonerna så blir det väl ändå kvar så det räcker för beröm. —Grabbarna gjorde en fin uppvisning och alla programpunkter klaffade efter schemat.

—Kodak soltate . . .

Denna helsvenska dag talade t.o.m. force commander, general Rais-Abin, svenska i en oförglömlig hälsning till den uppställda bataljonen. Minns ni? Chefen, Karl-Evert Englund, hade tränat marscherande och paraderande med grabbarna så flitigt dagarna före att alla trodde att hans onda rygg skulle knäckas till den stora dagen. Men i stället försvann den plågsamma ischiaschen i samma veva.

Populär trio

Också de fyrbenta medlemmarna av bataljonen blev medaljerade. Action, Fight och Trix bjöd tillsammans med sina förare på en imponerande uppvisning i hunddressyr. Och som tack för det fick också de medaljer runt sina halsar.

Det sas naturligtvis en massa vackra saker om FN, dess mission i Mellersta Östern, om Swedbatt och allt nyttigt bataljonen utträttat, denna dag. Vi ska inte upprepa talen här, endast nämna de som talade mest och bäst: Chefen själv, försvarsminister Eric Krönmark och force commander Rais-Abin.

Och när paraddelen var över tog Titti, Staffan och de andra musikanterna över i en showig timme på utomhusscenen i Baluza. Försvarsministern lovade i radio Malish att stötta våra krav på högre traktamenten och att få kassett-TV ur Sveriges Radios produktion. Och så åt och drack vi gott och—ja sedan får ni fylla i själva!

De varmaste applåderna och uttrycken för uppskattning som visades under medaljparadsdagen fick nog hundgruppen. Action, Trix och Fight gjorde en imponerande uppvisning av sitt kunnande rutinerat förda av hundförarna Anders Grönlund, Anders Holmqvist och Stellan Jönsson.

Dom spred fest och glädje kring sig

Det var ett glatt gäng spelmän som kom ner för att förnöja oss i slutet av mars. Staffan Broms, veteran i gänget, Ove Lind och regionsmusikerna Rolf Dahlgren, Sven Hjelm, Stig Johansson, Mark Olsson, och J. O. Oskarsson. Och så förstås Titti Sjöblom och Therése Juel.

Två glada spelmän Ove Lind och Staffan Broms som gav många improviserade och sköna musikstunder under besöket vid bataljonen.

Regionsmusikens första

Det blev jamsession både på camper och positioner och några inslag i radio Malish dessutom. Regionsmusiken har aldrig förut varit med i artistbesök till FN-styrkor.

—Så det var ju på tiden, sa Stig Johansson, glad saxblåsare från Sollefteå som tidigare lirat ihop med Ove Lind och Staffan Broms.

—Levande musik

Inget går upp mot levande musikunderhållning, sa en av grabbarna som andäktigt följde ett av gruppens scenframträdande.

Och det är väl så sant som det är sagt. Speciellt om detta levande inslag innehåller två sköna tjejer att vila ögon och öron på, mannen med gummiansiktet och den djupa basrösten Staffan Broms och Ove "Benny Goodman" Lind.

Uppvaktad dam—Therése Juel hårt trängd av förtjusta grabbar på camp Sinai under fältartisternas besök i början av april.

Skriv upp att det skulle bli fördröjda passeringar vid check-pointerna med såna här vakter . . .

Regionsmusiken—aldrig trodde vi att det kunde svänga så skönt om den.

En förberedande lektion i arabiska före besöket i beduinbyn.

Härslingorna som tittade fram bakom ansiktsdelen av huvudduken på beduin-kvinnan var lite för blonda. Det enda öga som skymtade spelade av skratt—dock inte mer än att det avslöjade att bärarinnan också i ögonfärg bjärt avvek från sina medsystrar i beduinbyn.

Mysteriet upplöses när en nyanländ beduin-kvinna plötsligt säger:

Therése avslöjade

—Men, Titti, vad snygg du är i klänningen och den där schalen!

Titti och Therése—nu kan dom allt om nomader kameler och beduinthé.

hennes långa blonda hår inte minst, väckte allas beundran. De små tittade förundrat, de unga flickorna kastade beundrande blickar och männen var väl inte helt oberörda heller . . .

Arabisk lektion

Salem, tredje kompaniets lärare i arabiska och kontaktlänk i övrigt med beduinerna, preparerade artistgänget med en liten språklektion före besöket i beduinbyn.

När man kom fram till byn togs Titti genast väl omhand av en ung beduinflicka som sedan under hela besöket troget fanns vid hennes sida. Per-Erik Roth på 3. kompaniet lärde ut lite etikettstips innan théet, det starka och söta, serverades.

Fulla av beundran iakttar den unga beduinflickans ögon hela tiden Titti.

Det var alltså Therése Juel som knäckte gåtan i beduinbyn—Titti Sjöblom hade maskerat sig skickligt i traditionell beduin-klädsel. De två vokalisterna var tillsammans med sina spelmän ute på studiebesök och théparty bland beduinerna i El Nagila.

Therése kanske inte väckte sådan uppmärksamhet och uppståndelse som Titti. Tittis klassiskt nordiska drag och utseende,

Två beduin-kvinnor som vaktar sin kamel? Nej, men det kunde vara så i stället för Titti Sjöblom och Therése Juel som provar in rollen som ökenbor. Bilden t.h.: Titti tackade för all gästfrihet i beduinbyn med att sjunga en gammal svensk folkvisa och den gick hem hos alla, inte minst de små.

Folkvisa som tack

Som tack sjöng Titti en gammal svensk folkvisa.

Sedan man bekantat sig också med familjens fyrfota medlemmar, bland dem en relativt nyfödd kamelunge, så tog man farväl av beduinerna och drog vidare till nästa artistframträdande i det ganska späckade programmet.

ÖKNENS KUNG PÅ KNÄ FÖR FN

Onsdagen den 13 april kl halv två på eftermiddagen drevs en hjord på 20 kameler över gränsen till Israel vid checkpoint 567. Den här enkla proceduren hade då föregåtts av många turer och många människors omsorger och bekymmer inblandade.

Bakgrund: Dom gränser FN och de inblandade parterna dragit upp genom Sinaiöknen är knappast naturliga, vare sig ur geografisk synvinkel eller sedda ur lokalbefolkningens, beduinernas.

Konfrontation

Så det händer att både nomader och deras husdjur ibland har svårt att se var gränserna går för deras kamp efter föda och vatten. I flera hundra år har de följt sina för oss fördolda "överlevandets lagar"—dom taggtrådshinder som här och var skär genom dessa "lagar" har de svårt att förstå ibland.

Från de bekanta krigspassen söder om oss, Giddi och Mitla, vandrar tätt som oftast kamelhjordar in i de ghanesiska och svenska zonerna. Ägarna, beduiner bosatta på israeliskt område, gör anspråk på att få tillbaka sina djur. Och nu spelas det upp en svårbegriplig dans till byråkraterns taktpinne:

När kamelerna ska drivas tillbaka måste deras ägarförhållande först konstateras av såväl IDF som ARE, Romanis civila administration ska in i bilden, beduinerna inom zonen ska ha ett ord med i laget . . .

Den endast en dag gamla kamelungen höll på att ställa till trassel för alla beslutsfattare inblandade i kameldrivingen, det var ju 20 och inte 19 djur.

Han har varit i FN-tjänst i Mellersta Östern sedan 1958, praktiskt taget oavbrutet, holländske majoren Mallinckrodt. Det är han som går i elden när det handlar om kameldrivingar. Han har s.k. handlag med de puckelryggiga djuren.

Och plötsligt blev 19 kameler 20!

Känslig terräng

Enklarest hade förstås varit att driva tillbaka djuren över zongränsen i söder till Israel. Men i dom här trakterna har SFM sitt early warning system med bl.a. känsliga censorer utplacerade på marken vilka ger utslag för praktiskt taget allt som rör sig i terrängen.

Så därför måste man driva kamelerna genom öknen till en plats där alla parter kan träffas. Den platsen har hittills oftast varit El Kirbah vid pos 567.

Den holländske FN-veteranen och UNTSO-majoren Mallinckrodt ansvarar för kameldrivingen genom zonen och för kontakterna mellan parterna.

—Krångligaste fallet

—Det här har varit ett av de mest krångliga fall jag varit med om. Jag började driva kamelerna den 26 mars alltså för nära tre veckor sedan, säger Mallinckrodt, som kallas Abu Amar av beduinerna och har verkligt handlag med kamelerna.

Mallinckrodt's rutin är enorm. Han har tjänstgjort för FN i Mellersta Östern sedan 1958 och bl.a. arbetat under general von Horn som han minns med respekt och beundran.

19 blev 20

Hela projektet hade kunnat spricka av den anledningen att de 19 kameler som

Slutuppgörelsen undertecknas i positionshuset vid 567. Flera dussin papper med massor av underskrifter av beduiner, Romanis civilförvaltning, israeler och egyptier . . .

Pos 567—där har man utsikt över tillvaron

På pos 567 händer det saker. Grabbarna som ligger där får från åskådarplats vara med om hur den internationella diplomatin kan fungera och se ut i praktiken:

- Kameldrivningar
- utväxling av civila människor mellan Israel och Egypten
- transitering av fångar och stupade.

—Ja, det är ingen tvekan om att vi får vara med om mycket, säger ställföreträdande plut chef Anders Lidberg som i april låg där med andra och fjärde grupperna av tredje komp 1. plut.

April och mars var särskilt händelserika månader. Då kom utväxlingen av människor igång igen efter att ha legat nere sedan början av december 1976. Ett par kameldrivningar genomfördes, fångar från Israel överfördes till Egypten och från egyptiskt håll överlämnades kroppar av stupade israelerna från det senaste kriget.

—Det är en jobbig position, säger Anders. Vi måste ha tre vakter ute, en vid bommen, en i tornet uppe på sand-

Grabbar från 3. komps 1 plut som vaktar gränsbommen vid El Kirbah: Hans Johansson, Nils Ragnar Florin, Ulf Klausen, Åke Bertilsson, Torbjörn Ahlin, Per Malmros, Gunnar Marklund, Anders Lidberg, Jan Fors, Bengan Lindfors och så posten Lennart Nilsson.

åsen och en posttvåa.

Men är det stressigt så innebär det samtidigt mindre risk för känslor av enformighet i tjänsten. Tiden går fort och man får tillfälle att se och lära från sektorer av FN:s verksamhet och andra bitar av Mellersta Östern-verkligheten som ligger lite vid sidan om dagslunken.

Notabelt vid Sandpapprets besök:

Man hade en bra kock (Bengan Lindfors) men ett uselt och nedslitet kökstält.

Man hade etablerat fint samarbete med israelerna.

Man hade fin stämning och bra kamratskap.

... och så kunde då äntligen de 20 puckerlyggiga djuren passera över gränsen in på israeliskt område där de rättmätiga ägarna stod och väntade. Och vilken slutvinjett sedan: Just i samma ögonblick passerade force commander, general Rais-Abin förbi i sin tjänstebil!

man kommit överens om skulle drivas över på israeliskt område plötsligt blev 20.

En kamelunge föddes kvällen före. Den kom till världen under sämsta tänkbara betingelser—hård blåst på gränsen till sandstorm, i en hjord som inte var helt i balans efter tre veckors drivning genom öknen.

Men med hjälp av starka svenska FN-arnar de sista metrarna fram till fällan vid El Kirbah så kom kamelungen genom med övriga hjorden.

Slutuppgörelsen undertecknades inne i positionshuset i närvaro av beduiner från zonen, beduiner från israeliskt område som gjorde ägaranspråk, administrationen i Romani, Mallinckrodt, samverkansofficerare från Israel och Egypten.

Och till prasslet av flera dussin utväxlade papper, undertecknade med dussintalet namnunderskrifter, lunkade de 20 puckerlyggiga djuren över checkpointgränsen. Byråkratien hade ännu en gång firat sina triumfer . . .

Ett gäng soldyrkare vid OP Triss. Thomas Andersson, Kaaro Kult, Yngve Lahti, Christer Håkansson, Pär Antegård, Håkan Johansson och Hans-Erik Hansson.

Gott om saltvatten—men sötvattnet får man slita för

Kentth Andersson är positionschef på OP Triss för några dagar. Ett härligt avbrott från matlagingsjobbet på Göta Lejon, tycker han. Jobbet på OP Triss kan liknas vid

ett badvakts—och sjösäkerhetsjobb. —Man får se till att dom grabbar som lånar segeljollarna klarar av att hantera dom. Och att dom följer dom enkla säkerhetsföreskrifter som råder, t.ex. att alltid bära flytväst.

I säkerhetsutrustningen vid OP Triss ingår det en livbåt med en 7,5 Hk snurra.

Sämst: bökigt att få duschvatten till tanken, något som behövs för att skölja av sig saltvattnet från lagunen.

Balansnummer i den högre skolan tvingas grabbarna på OP Triss till när de ska fylla vattentanken. Det är svettigt att släpa upp 50-liters flaskorna, men oj vad skönt det är att sedan få lön för mödan. I duschen Bulten Robertsson, Kentth Andersson och Keijo Lassi.

OP TRISS DÄR HAR MAN RENA SEMESTERN

Dom är lättseglade och kan i bland pila iväg med stor hastighet över lagunens vatten, dom tre segeljollarna vid OP Triss. Underst: Björn Harringer och Roger Karlsson från 1. komp hade seglat förut. T.h. Visst får man lite hemlängtan när man ser den här bilden: svensk skärgård, semesterlugn och så HON!

Fyra dagars betald bad—och seglarsemester. Ja, så kan man lätt beskriva tjänsten vid bataljonens enda OP, bad- och seglarplatsen vid lagunen, OP Triss.

—Det bästa med att ligga vid tredje är att man får komma till OP Triss ibland och att man har nära dit under siestor och helger, säger grabbarna på 3. komp.

Många av oss hade väl aldrig hållit i en tamp

elleret roder till en segelbåt när vi kom hit ner. Och så kommer vi hem och kan skryta med att vi lärt oss segla i öknen!

Urban överbord!

Lätthände det förstås då och då att någon av båtar visade fel sida upp—några av oss visade sig vara ganska hopplösa snedseglare.

Allas vår plåtslagare nummer ett, foto-Urban, kommenderade sin besättning så illa att hans flytetyg kantrade mitt under pågående reportagefotografering för Sandpappret!

Men om båten och besättningen tappade styrförmåga så inte tappade Urban fattningen. Kameran höll han stolt över huvudet och fortsatte lugnt att plåta sina medbröders mödor att få rätsida på båten.

Då gick dom på en mina

OP Triss bemannas under bad- och seglarsäsongen med två man som stannar där i fyra dygn. För att freda sig mot alltför närgångna beduiner hade man tidigare larmminerat runt OP-n. Men det gick nu inte så bra—badgästerna utlöste minorna i stället.

Här kantrade Sandpapprets reportage—patrull men Urban höll krutet torrt

Teamet Harringer-Karlsson har kantrat—tillfällige gästen och gästen ombord, Urban Åkerström, fortsätter att slå reportagebilder för att för eftervärlden föreviga sina medseglares mödor att bärga båten. På stranden fälldes många muntra kommentarer i stil med:—Har han tagit sig vatten över huvudet nu igen...

kin och ska hem till de småländska skogarna och jobba, säger Sten när Sandpappret träffar honom ute på pos 566.

Det är onekligen en frisk satsning av en 20-åring. Sten har ingen egentlig utbildning på skogsentreprenadmaskiner och han har fått satsa in stora pengar i maskinköpet. Men han verkar full av optimism och pigg på att börja härja i de småländska skogarna som omväxling till ökensanden.

—Men jag har trivts bra härnere, det är inte det som gör att jag nu drar mig ur. Jag måste ta chansen nu när den öppnar sig, säger Sten och kompisarna i hans grupp önskar honom lycka till.

Sten Torstenson lossar drivsand, bra träning inför skogsjobbet han återvänt till hemma i Småland.

“Järngänget”

—Ska du skriva om oss så kalla oss järngänget, säger Jerker Fahlström. OK, varder härmed gjort, Jerker.

Jerker, Sten och hans kompisar satt och spelade Fia med knuff när redaktionspatrullen dök upp.

—Nåt måste man ju göra för att få tiden att gå . . .

Nu var det nästan rotationsdags och gruppen såg fram mot att få avsluta sin tjänst i Rabah.

—Där har man det fint och så är det ju nära till lagunen, tyckte man.

PROFILEN

—Fler bataljoner? Vissit men först ska jag utbilda mig!

kommer man fram till att nästan allt var bättre på Cypern. Där behövde man inte åka 4-5 mil vid varje rotation och ville man ta sig in till någon stad så var inte det långt, berättar Lasse.

Cypern som 18-åring

När han åkte ner till Cypern var han bara 18 år och på frågan varför svarar han:

—Jag gick ut gymnasiet och hade inget jobb. Har en kompis hemma som varit både här och på Cypern och det var nog han som till sist fick mig att söka.

Man får ju också se sig omkring väldigt mycket när man “gör” en bataljon. Under 64:an har jag varit runt i Israel och varit på dom flesta platser från Haifa i norr till Eilat i söder. Nu har jag en vecka kvar att ta ut och då kommer jag att tillsammans med några kompisar åka över till Cypern. Man måste ju visa dom stället, säger Lasse.

—Ska utbilda mig

Att detta skall bli hans, sista bataljon tror han inte. Först skall han dock hem och skaffa sig en utbildning.

—Är mycket intresserad av ungdomsarbete och efter det att jag skaffat mig en utbildning inom det området kan jag börja tänka på vidare FN-tjänster. Måste erkänna att jag trivs otroligt bra som “yxa”, avslutar Lasse.

Lasse är bara 19 bast men har ändå två ribbor

Att vara tonåring och ha två ribbor (Cypern och Mellersta Östern) måste vara något mycket ovanligt.

3. komp yngste soldat, Lasse Einebrant, är en som klarat den bedriften. Lasse är 19 år och kommer från Svenstavik i södra Jämtland. Före 64 M tjänstgjorde han vid bataljon 61 C och det var våren till hösten-76.

Svårt att jämföra

Att jämföra Cypern och Mellersta Östern är väldigt svårt tycker Lasse. . . .

—På Cypern är det mera civiliserat och inte alls så isolerat som här. Dessutom tycker jag att man fick bättre kontakt med

civilbefolkningen på Cypern. Att hitta något som är till fördel här nere är väldigt svårt. Om man börjar en jämförelse så

Lasse Einebrant trivs med FN-tillvaron. —Men Cypern var bättre, mer civiliserat än härnere.

PROFILEN

*Bengan smakar käk*et innan han vågar servera sina kompisar? Nja, det är nog tämligen riskfritt att kaka Bengers mat. Flera års kockerfarenhet borgar för att han brassar bra käk.

Bengan och Sven mesta krigarna på tredje komp

—Kan inte tänka mig att göra som Svensson, sitta hemma och stirra på "burken" och sedan gå till fabriken varje morgon klockan sju.

Orden kommer från Bengt "Bengan" Lindfors, 35, Göteborg. Med sina sju bataljoner är han 3. komp meste FN-soldat.

Inte långt efter kommer Sven Suup, 30, Övertorneå som har tjänstgjort vid sex bataljoner.

Då "Bengan" som omväxling befinner sig i Svedala så arbetar han som restaurangkok och därför har det aldrig varit något snack om vad han skall syssla med på sina FN-bataljoner. Dessutom har han varit ute på dom sju haven och "brassat käk" i åtta år. Så anledningen till att "Bengan" finns i Sinai är inte att han vill se sig omkring. Den delen har han redan klarat av. Några fler FN-äventyr har väl inte "Bengan" direkt tänkt på. Visserligen har han sökt 67:an på Cypern men det är stor skillnad mellan att söka och att tjänstgöra.

Pos 556 blåshål av rang

Stagar tältet mot vindarna gör "Järngänget" på pos 566 J. O. Nyström, Juhani Alatalo, Lennart Lundgren, Jerker Fahlström, Dan Kündström, Sten Torstensson och Kenneth Bergelin.

64 M blir sista?

—Antagligen blir det så att 64 M får bli min sista bataljon.

På den punkten är han och Sven Suup nästan överens.

Bengt "Bengan" Lindfors, Göteborg, och Sven Suup, Övertorneå, är 3. koms mesta FN-soldater.

20-åriga Sten Torstensson från Nybro, skyttesoldat på 3. komp, är en av de grabbar som dragit sig ur FN-tjänsten. Hans och många andras skäl så här i slutet av en bataljon är arbetsmarknadsbetingade.

—Jag har köpt en avverkningsmas-

—Detta är min sjätte bataljon som skyttesoldat och någon mera i den befattningen blir det inte. Kan tänka mig att söka någon "baxis-tjänst" på STR men går inte det så blir nog detta avslutningen på min FN-karriär.

Sven har sina sex bataljoner uppdelade på 3-3, d.v.s 3 på Cypern och 3 i Mellersta Östern.

—Den bästa var nog 52:an. Visst var det jobbigt då men hela tiden hände det saker som var av intresse och då blir det genast lite skojigare, säger Sven.

52:an var alltså den första bataljonen i Sinai.

Om detta var den bästa så ligger nog inte Cypern långt efter. Sven har under denna bataljon varit där två gånger på leave och det är inte heller svårt att få honom att erkänna sitt tycke för Cypern.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

Bengt "Mäss"-Karlsson drar på i motvinden.

1. komp kutar 3. plut segrare i Sinaistafetten

Sinaistafetten, en klassiker i ökenlöpnings historia hade denna gången lockat sju lag att ställa upp. Man sprang från camp Sinai till pos 555 och så tillbaka igen, sex sträckor om två, tre och fem kilometer.

Suverän segrare blev 3. plut som ledde från start till mål. Det blåste kraftigt och ett tag såg det hotfullt ut för tävlingens genomförande.

Ulf Nyström fick äran att bryta målnöret i splendid isolation.

Ett svåridentifierat ekipage passerar checkpointen vid El Kirbah där det mesta händer och sker.

...ÄR MAN DET GÅ

Profylax?

Profylax var ett för många nytt ord när vi kom hit ner. Ordet innebär att förebygga och används i medicinska och hälsovårdande sammanhang, som bekant.

En del av oss hade lite svårt för såväl ordets innebörd som att inse vikten av att efterkomma de profylaxmaningar som gavs från den medicinska personalen.

Och så gick det ibland som det gick, vilket Peter Klemming illustrerat med sin vassa ritpenna . . .

Endast ett tiotal rekare, rekordlåg siffra, är f.n. klara från 64 M till 66 M. En av dessa är Jesper Lyrholm, men det kommer sannolikt att bli betydligt fler.

—Nu lyfter vi!

Många tält blev till luftballonger när sandstormarna kom i mars och april.

Vi kom dock tvåa!

Ghaneserna blev för svåra också denna gång för svenskarna i fotboll. I finalen i UNEF-mästerskapen föll vi med 1-0 efter att ha gjort en strög insats. I semifinalen slog vi Pollog med 5-1 och på bilden krutar Nykvist på STR i väg ett av de målgivande skotten.

På pos 568 ligger den högsta punkten inom vår zon

Dan "Dennis" Setterlind och Krister "Putteskrutt" Adenberg gräver skyddsrunn på pos 568.

När Krister Adenberg, Nacka, en dag i början på april skulle ringa in till campen från pos. 568 hände något mycket besynnerligt. Krister fick stötar från telefonen och senare också från allt annat han rörde i postkuren.

Vad som hade hänt var att den då pågående sandstormen hade orsakat statisk elektricitet i kuren. Eftersom stormen tilltog i styrka fick Krister tillstånd att lämna kuren och bege sig till positionen.

Vindarnas tempel

Att ligga på pos. 568 är inte alltid så lätt. Postkuren, eller "Vindarnas tempel"

som den också kallas, ligger på den högsta punkten inom Swedbatts område och resultatet av detta blir ständig bläst, därav namnet.

En annan nackdel med "Vindarnas tempel" är att den är belägen 1,5 km från positionen. Att gå den kuperade sträckan mellan kuren och positionen är något som inte är alltför skojigt och därför uppstår ibland ännu ett problem. När positionsbilen befinner sig inne på campen blir det inga postavlösningar och därför kan passen i tornet bli väldigt långa.

Trots en del negativa synpunkter som grabbarna framförde så var det inga problem med humöret.

Då Sandpappret besökte positionen var det 1. plut, 3. grp som låg där och dom tyckte så här om sin FN-tjänst:

—Avkopplande tjänst

—Tog det som en avkoppling från jobbet att komma hit ner men sedan får man ju också se och uppleva en hel del saker som man inte är van vid hemifrån, sa Stefan Lahti, Karungi.

Roffe Arnesson går post i "Vindarnas tempel" på pos 568.

—Få komma ut och träffa många nya trevliga ansikten, tyckte drivern på positionen, Bror Johansson, Uddevalla var en av fördelarna.

—Jag hade faktiskt väntat mig att grabbarna på andra sidan gränsen skulle stå för betydligt fler "övertramp", sa Krister Adenberg, även kallad "Putteskrutt".

Öknamn var något som var mycket populärt ute på 568. Dan Setterlind, Hindås har t.ex. fått namnet "Dennis II" efter att ha förklarat sin förtjusning för bataljonens jordnötssmör.

När detta går i tryck finns dessa grabbar på position 565 och det var något dom verkligen såg fram emot.

Här är 568-gänget Stefan Lahti, Sven Suup, Dan Setterlind, Bror Johansson och Krister Adenberg.

SANDPAPER

No 6 FN-BAT 64 M 1977

Vaktjobbet på HQ och i Kairo det skötte vi med den äran!

Den sista mars gick grabbarna från bataljonen som gått vakt utanför HQ i Ismailia och i Kairo av sitt bevakningsuppdrag. Det sista som hände innan överlämningen till indoneserna var att grabbarna fick sina FN-medaljer en vecka efter de flesta andra av oss.

Major Kalmnäs åkte till Kairo och tog hand om gänget där medan brigadgeneral Stig Nihlén bepryde vaktgänget vid HQ.

Överstelöjtnant Rautakoura öste beröm när han efter vaktöverlämnandet i Ismailia tog emot det svenska gänget, 19 man plus löjtnant Sven Erik Larsson.

—Det känns enbart trevligt för mig som finne att konstatera att ni skött er bättre än finnarna före er!

—Jag kommer att sakna Ismailia. Jag har trivts mycket bra här och det tror jag de flesta av grabbarna också gjort. Man kan ju leva civiliserat här, sa Sven Erik Larsson innan han hoppade upp på lastbilen som förde de svenske ner till färjeläget.

När de indonesiska vakterna skyldrat och släppt förbi lastbilen stämde hela gänget upp ett muckarvrål som fick indonesierna att blekna.

Från den sjudande mångmiljonstaden Kairo till öknen och positionstjänst blev det för det här gänget från 1. komp. Bakre raden fr.v. Bo Westfelt, Stig Flodin, Bengt Strömqvist. Främre raden Tomas Olsson, Örjan Larses, Stefan Sahlén och Gösta Ljungdahl.

Överstelöjtnant Rautakoura vid HQ i Ismailia strödde beröm över det svenska vaktgänget när han avskedstäckade grabbarna ur löjtnant Sven-Erik Lerssons pluton.

Swedbatt representerades av två lag när Finnbatt anordnade en fälttävlan i mitten av april. Förutom Swedbatt och Finnbatt fanns det också lag från Ghanbatt med i tävlingen.

Tyvärr blev det aldrig någon riktig kamp om vem som skulle vinna. Våra grabbar hade ingen ammunition med sig ner och när varken finnar eller svenskar kunde ordna fram ammunition så blev det till att låna bössor av finnarna. En finsk variant av den ryska Kalasjnikoven var vad som fanns och det var en helt ny bössa för dom flesta.

Starten gick väldigt tidigt på morgonen och därför blev det inte heller tid till någon inskjutning av vapnen.

— Ammunitionshistorien får vi skylla på reglerna. Där stod att ammunitionen skulle tilldelas var och en vid dom olika skjutstationerna, sa sportoff Gunnar Hällgren efter tävlingen.

Banan som löptes var 10,5 km och innehöll två skjutstationer samt en station där det kastades handgranater.

Om man ser enbart till löpningen så gjorde svenskarna mycket bra ifrån sig. Att dom sedan fick stora tidstillägg för missarna vid skjutstationerna var något som inte kunde hjälpas.

Tre finska lag belade dom främsta platserna och sedan följde dom båda svenska lagen. Ghaneserna kom långt efter och anledningen till det var helt enkelt den att dom inte orkade. Banan var väldigt krävande och höjdskillnaden mellan högsta och lägsta punkt var ca 300 meter.

Sportoff Gunnar Hällgren var inte speciellt glad efter tävlingen och sammanfattade det hela så här:

— När man nu äntligen fick vara med och tävla så slutar det så här. Tävlingsformen passade oss lika bra som finnarna, synd bara att vi inte hade samma utgångsläge. Vi sprang lika fort som finnarna och det var mycket starkt gjort eftersom vi inte kände till banan. Trots missen som blev så tycker jag det var en trevlig tävling och nu återstår det för mig att informera min efterträdare så att han får möjlighet att träna lite mera än vad vi har gjort.

Grabbarna som sprang nere på Finnbatt var förutom sportoff följande: Thomas Ericsson, 3. komp, Åke Bertilsson, 3. komp, Carl-O Moberg, 3. komp, Sven-Olof Rydell, 1. komp, Christer Olofsson, 2. komp, Mikael Bååth, 3. komp, Lennart Gustavsson, 3. komp, Björn Nordström, STR samt Staffan Pehrsson, 2. komp.

FINNARNAS BÖSSOR VAR INTE VÅRA SEGERVAPEN

I löpningen klarade sig de svenske bra—här ångar Sveriges förstalag med Gunnar Hällgren som ledare fram i den krävande terrängen.

—Swedbatt kommer igen lovar det här fälttävlansgänget fr.v. Sven-Olof Rydell, Åke Bertilsson, Gunnar Hällgren, Carl O. Moberg och Thomas Ericsson.

Swedbatts lag II fr.v. Staffan Pehrsson, Lennart Gustavsson, Mikael Bååth, Christer Olofsson och Björn Nordström.

- Röd soluppgång över Röda Havet.
  - Dykning i de fantastiska hajvattnen vid Sharm el Shejk.
  - Övernattning under bar himmel invid grilleldarna på havsstranden.
- Ja, det här blev verklighet för några dagar

för de grabbar som gick igenom bataljonens dykkurser i Eilat.

— Den bästa leave man kan tänka sig, så alla med en mun efter att under en vecka ha fått massor av friska dykkarkunskaper förmedlade av sportoff Gunnar Hällgren, hängiven sportdykare och utbildad marin dykare.

På leave bland koraller i Eilat

För att bl.a. pressa kostnaderna för kursen hade man tältförläggning. En del fick också sovplats i Aqua Sports anläggningar på beachen i Eilat.

Hård utgångsfart från början, det var mottot. Revelj sex, frukost och sedan hårt gymnastik- och motionspass innan man körde igång de teoretiska och praktiska dykövningarna.

Den första tillämpade dykövningen skedde på sjätte dagen (då hade man tränat in grunderna och kunde utrustningen i detalj) i det sagolikt sköna Fjord. Man snorklade över ett korallrev några hundra meter och gick sedan ned på ca 20 meters djup i en halvtimme.

Man hann i regel med två rejäla nedstigningar om dagen i skilda dykmiljöer och med en avslutningsdykning som grabbarna sent ska glömma:

Ofira i soluppgång

— Först körde vi ned från Eilat till Sharm el Shejk och så låg vi i sovsäckarna

Dykargänget fyllde själv tuber och skötte om utrustningen med fin samkörning med Aqua Sport.

Upp ur det grönbå Eilatvattnet dök de plötsligt upp och som vana grodmän såg de ut. Fr.v. Sten Bjerke, Trollhättan, Bert Fougstedt, Malung, och Peter Klemming, Göteborg.

på stranden bland semesterluffande ungdomar från hela världen. Och så drog vi på oss dykutrustningen och gav oss ut till Ofira kl fem på morgonen för att dyka i soluppgången. Kock hade vi med oss så att vi kunde brassa eget käk . . .

Utbildningens kvalitet kan bara betygsättas med högsta poäng. Det är ytterst få dykkurser som genomförs nära nog hundra procentigt ute i den verkliga miljön och som i det här fallet öppet hav. Det innebär att deltagarna fick breda erfarenheter och kunde bygga upp beredskap inför vilka uppdykande oväntade händelser som helst.

600 kronor

En veckas leave och 600 svenska kronor fick grabbarna satsa. För det fick de en oförglömlig semestervecka och kunskap som öppnade vägen till en ny värld, den fantastiska undervattensvärlden. Eller som en av deltagarna, Anders Dahl, sa: — Det är klart man kan fara och lägga sig en vecka i Natanya och slappa och ha det skönt. Men en sån här vecka ger ju upplevelser och kunskaper som man har nytta av för all framtid!

Anders erkände också att han förmodligen motionerat och rört sig mer under dykveckan i slutet av april än han gjort under hela bataljonen tidigare.

Här är alla Swedbatt dykarna

Härskörning och ett visst manfall men en högklassig utbildning för de 28 som klarade att ta det nordiska dykcertifikatet. Thomas Sjöström, Ingemar Eliasson, Mats Lindgren, Olle Larsson, Leevi Kirjonen, Mikael Bååth, Benny Palm, Arne Karlsson, Thomas Wernström, Bo Wallin, Sven-Olof Jansson, Per-Åke Persson, Mats Bylund, Urban Drougge, Anders Lidberg, Hans Lewander, Staffan Pehrsson, Sven-Arne Lilrud, Björn Nordell, Sten Bjerke, Krister Drotz, Per Leandersson, Peter Klemming, Gustav Holmström, Anders Dahl, L. G. Bengtsson, Jan Wikberg och Svante Olsson.

I SEGA BILAR, ÖL OCH FILMRULLAR

De stora stapelvarorna är:

□ Vatten på flaska, under sommarmånaderna pimplar vi i oss över tio tusen liter Vittels mineralvatten varje månad.

□ Annat drickbart, t.ex. öl där 500 kartonger i månaden är ett snittmått. Läsck dricker vi i ungefär motsvarande grad.

□ Och så dricks det sprit understundom. Mest poppis märken är Smirnoff, Bacardi, Chivas Regal. Omkring tusen sådana flaskor konsumerar vi under en bataljon.

Då hotade man riva markan

Det äts förfärligt mycket snask. Eller vad sägs om ett halvt ton i månaden!

Toppartikel: choklad, akomint, twist och sega bilar.

En gång när Scacypen missat att få med sega bilar och förväntansfulla grabbar med bara gröna, röda och vita bilar i ögonen möttes av beskedet:

—Tji bilar.

Ja, då var det ytterst nära att känslorna nått revolutionära stämningsslägen . . .

Skor och jackor

Vi röker så där omkring 500 limpör cigaretter i veckan. Som motvikt kan vi köpa träningskläder: Adidas träningskor, blågula träningsoveraller, träningskortbyxa och T-shirts.

Israeliska kalsonger som är så tjustiga att dom då och då dyker upp som badbyxor på playorna i Natanya . . .

Fotointresset kräver sin tribut i form av ett par hundra försålda filmrullar i veckan.

Markaföreståndare Tage Staxe i sin diversehandel i Baluza.

Sånt som kommer

Sen är det givetvis så att markans sortiment är relativt begränsat och våra önskemål ibland betydligt vidlyftigare.

—Tändare med FN-märket på, det har vi stor efterfrågan på, säger markachefen Tage Staxe som gör sin femte bataljon och den tredje i den här befattningen.

Nu har Staxe och hans grabbar beställt tändare och en del andra eftertraktade saker från Cypern. Men de långa leveranstiderna gör att vi nog inte ska räkna med att hinna få dem innan rotationen.

Stor köplädje

Köplädjen är stor inom 64 Martin. Vi handlar på markan för minst dubbelt

så mycket pengar som vår tvillingbataljon på Cypern. Vårt mer isolerade läge och svårigheten att hitta andra konsumtionsobjekt spelar säkert in.

Vatten på flaska är en stor artikel—under de hetaste månaderna går det åt mer än 10 000 liter i månaden.

Bilden t.v. Morgan Sandström, filialmarkare på tredje får påfyllning i Baluza av Bernt Tossavainen. Markafilalerna säljer för ca 45 000 kr i månaden.

PROFILEN

Skyttesoldat, signalist, pionjär, svetsare och plutonskock—ja det mesta har Skåne-Lasse prövat i FN-sammanhang.

Skåne-Lasse pionjär men meste veteranan

Minns ni Gösta Larsson från Landskrona? Pionjären som egentligen var den meste veteranen bland oss i 64 M. Jo, men om vi drar till med Skåne-Lasse då?

Skåne-Lasse på piggruppen i Baluza gjorde sin tionde FN-bataljon och är därmed den meste svenske FN-soldaten i vår bataljon. Hur blir man sån?

—Ja, man är väl lite rubbad, säger Lasse på sin sävliga, trygga skånska.

Det började med äventyrslusten hos en 21-årig Skånegrabb i början av 60-talet. Det var Kongokrisens tid och Gösta sökte till den sista svenska kontingenten. Men han kom inte med den gången, fick vänta i ett halvår och så blev det Cypern i stället.

Där trivdes han så ypperligt att det med tiden blev ytterligare sex bataljoner på den sargade ön i Medelhavet.

Han gick sedan direkt över från 57 C till 60 M och så har han alltså fortsatt via 62:an och till vår bataljon.

MARKAN—STORFÖRETAG

Det mest vinstbringande vi har på bataljonen? Markan så klart. Där handlar vi för så där två miljoner kronor under vår ökentid.

Med de tio procents påslag man tar ut på varorna så ger det en nettovinst kring 200 000 kronor. En del av dom vinstmedlen används t.ex. för att klara att ge ut den här tidningen—det tackar vi för!

Hade vi inte markans vinstmedel blev det inget Sandpapper, inte all idrottsmateriel och över huvud taget en innehållsfattigare vardag.

"Vinstrik"
trio Bernt
Tossavainen,
Staffan
Rydqvist och
Jörn Poulsen.

—Allting var mycket bättre förr, brukade f. grushandlaren Borg utbrista. Och det är väl snudd på att Skåne-Lasse skriver under på det.

Inte så att han vantrivts då gör man knappast tio bataljoner, varav flera i sträck.

—Men de första på Cypern och de första härnere upplevde jag som mer meningsfulla. Då var man med och byggde upp något nytt, såg mer resultat av sitt jobb. I dag handlar det väl till en del om sysselsättningsterapi...

Just när vi står och samtalar om det ska bli fler bataljoner eller Sverige för hela slanten i fortsättningen och Lasse just deklarerat att nu får det vara nog

med FN ett tag så kommer det bud om att man börjat kolla med en del om de är intresserade av rek.

—Jaså, det finns lediga platser, säger Lasse och glömmer att han nyss dragit upp planer för hur det ska bli hemma i Landskrona. Men i nästa ögonblick säger han bestämt:

—Nej, nu har jag bestämt att hålla mig hemma ett tag men det vore ju skoj om dom ville fråga mig i alla fall...

När ni läser det här står det nog klarare: blev det Sverige och efter tre månader in i den "stressiga jakten på pengar som alla andra" eller det "lite stillsammare och skönare livet härnere"?

—Inte kom jag hit för att skära guld med täljkniv. Skulle vilja påstå att ska man leva på samma nivå hemma som här skulle man spara mycket slantar hemma, säger Skåne-Lasse i typisk på pigården. miljö.

Mässgruppen samlad bakom bardisken på NCO-mäss. Fr.v. Mats Gustavsson, Christer Hanser, Dan Lidman, Kenneth Nykvist, Malte Alatalo, Bertil Rosenkvist Jan Andersson samt Tomas Borell. På bilden saknas Janne Hjertström och Håkan "Gecken" Johansson.

Dom fixar och serverar 130 000 mål mat åt oss

—Förplägnadsplutonen är den enda plutonen som fungerar på Baluza, säger dess chef Richard Gyllenhammar, Stockholm. Tilläggas bör att han gör detta med ett leende.

Förplägnads består av 31 man och dessa är uppdelade i fyra olika avdelningar. Den största gruppen är koktropen med sina 11 man. Dessa är uppdelade på två grupper som tjänstgör i köket varannan dag. Däremellan är det dock inte ledig tid. Då är det camparbeten och annat som skall utföras.

—Fördelen med att vara kock är främst att det är ett självständigt jobb. Till nackdelarna hör oregelbunden arbetstid samt att det blir mycket heljobb, säger Bengt Eklund, kock från Örebro.

Varje dag under bataljonen har det på Baluza lagats mat åt 200 män. Sammanlagt under sex månader blir detta ca 130 000 mål mat.

Nära 50 ton potatis!

Vi har druckit 3292 liter mjölk i veckan, ätit 47 944 kg potatis under bataljonen, 6 000 ägg har det gått åt per vecka samt 900 kg bröd.

Näst största gruppen inom förplägnads är mässgruppen och vad dessa grabbar sysslat med vet nog de flesta.

10 man ingår i gruppen och förutom mässarna har de också serverat och ställt fram i matsalarna.

När alla andra andas ut på fredags-eftermiddagarna kan mässgruppen se fram emot ett par arbetsamma dagar.

Fem sjättedelar av livsmedelsgruppen, från vänster Robert Oldén, Jan-Erik Hjort, Janne Wickberg, Rolf Svensson och Jörgen Hörman.

Trivs som hovmästare

—Jag hade sökt som skyttesoldat men blev antagen som hovmästare och det är inget jag ångrar. Visserligen hade jag tänkt mig något annat när det gällde FN-tjänst, säger Christer Hanser, Stockholm.

—Mässlivet har varit ganska lugnt och är det så att någon "ballat ur" har det alltid funnits kompisar som ställt upp och hjälpt till, säger Håkan "Gecken" Johansson, en annan hovmästare.

Smör på perschefen

Några roliga episoder har också mässgruppen att berätta om. Kaptenen Anders Klinteberg fick vid ett tillfälle soppa i knät och vid ett annat fick major H-Kay ryggen full med smör. Sämt som händer säger grabbarna.

Den mest beresta gruppen på bataljonen är nog livsmedelsgruppen. Under dessa sex månader har var och en av deras bilar rullat 4 940 mil. 6 man ingår i gruppen och man kan nästan säga

att fyra hela tiden varit utanför bataljonens område.

Grabbarna har varit i Tel Aviv och Beer Sheva tre gånger i veckan samt i Egypten för att hämta livsmedel. Pollog har också hjälpt till när det gäller livsmedelstransporter. De har kört varor till oss från Ismailia och Kairo.

Livs har veteranerna

Livsmedelsgruppen har tillsammans tjänstgjort vid 20 FN-bataljoner. De

som toppar ligan är Robert Oldén med sina sex bataljoner. Dessa sex har han för övrigt gjort på "raken". Sedan 54:an har han varit i Sinai.

En annan veteran finns också i gruppen. För 16 år sedan gjorde Rolf Svensson sin första bataljon och det var i Kongo. Ytterligare en bataljon var Rolf med om där, med sedan blev det uppehåll i 13 år, då blev det 62 M.

Om det vill sig riktigt väl för grabbarna i livsmedelsgruppen blir det samma manskap i gruppen även på 66:an. Samtliga har nämligen sökt rek.

Här är kockgänget i Baluza som brassar käk i 130 000 portioner under en bataljon. Bengt Eklund, Albin Strålberg, Per Hampus, Jens Larsson, Tommy Gunnarsson, Benny Bäckstedt, Håkan Graaf och Staffan Lindgren.

—Får jag rek åker jag till Bangkok

Yngve Ahlinder, yngste soldaten på STR-kompaniet, trivs med FN-tillvaron.—Det är spännande att få komma ut och se sig om. Hoppas jag får reka då ska jag åka till Bangkok, säger Yngve, av kompisarna kallad Yngve Lauda.

PROFILEN

Yngst på STR-kompaniet är Yngve Ahlinder 20 år gammal och från Uppsala.

Av någon underlig anledning kallar kompisarna honom för "Yngve Lauda". Han har nämligen inget körkort och därför kan namnet verka missvisande.

När Yngve kommer tillbaka till Uppsala i juni är han en av dem på bataljonen som står utan arbete. Tidigare var Yngve restauranganställd men slutade med detta och sedan kom FN-tjänsten in i bilden. Nu hoppas Yngve istället på att få börja som vaktman inom ABAB.

Det kan också tänkas att Yngve finns med när 66:an sparkar igång. Han har sökt rek och eftersom han är arbetslös hemma så hoppas han på att få stanna.

—Nu har jag varit runt på de flesta platser i det här området och om det blir ytterligare en bataljon har jag större förutsättningar för att kunna lägga undan en slant. Om jag får stanna skall jag visserligen till Bangkok men sedan får det vara nog med resandet. Det kan vara bra att ha ett litet startkapital om jag fortfarande skulle vara arbetslös i december, säger Yngve.

Varför söker man då överhuvudtaget en FN-bataljon.

—Visst betyder pengarna en del men spänningen att få komma ut och se sig omkring var också ett av huvudskälen, säger "Yngve Lauda".

På bataljonen har han tjänstgjort som trädgruppchef och det är något som han trivts med. Mest för att det är ett fritt jobb där man slipper vara "låst" inne på campen alltför ofta.

Fem gånger hade grabbarna i bataljonsorkestern träffats och spelat innan det var dags för första framträdandet. Det skedde på första kompaniet och blev givetvis succé.

Den som håller i trådarna för orkestern är för tredje bataljonen i följd Hasse Bengtsson, Göteborg.

—Det är väldigt svårt att ha en orkester på en FN-bataljon, säger Hasse. Folk skall ha leave till höger och vänster och då blir det svårt att få ihop grabbarna och träna.

När detta skrivs har orkestern bara varit i farten en gång men innan bataljonens slut skall

det ha blivit sju framträdanden. Ett på varje kompani och sedan i Ismailia, Kairo och Jerusalem.

Bataljonen håller med alla instrument utom ett piano som ägs av Hasse. Övriga instrument som finns är trummor, bas, klarinett samt två gitarrer.

—Tyvärr är inte instrumenten i bästa skick nu men det finns planer på inköp av nya. Dessa skall i sådana fall finansieras av welfare-medel.

Några nya instrument till denna bataljonen blir det nog inte men kanske till nästa, avslutar Hasse.

Tredje bataljonen i följd som Hasse svänger taktpinnen över batorkestern!

Har man ingen bössa så får man göra som grabbarna i bataljonsorkestern, skyldra gitarr och klarinett. Medlemmarna heter Conny Harrysson, Urban Larsen, Hasse Bengtsson, Östen Lundmark, Björn Malmström, Gunnar Marklund och Henrik Sommar.

Beredskapsstyrka uplomg rycker ut

Uplomg är en militär beteckning på en beredskapsstyrka som ska kunna vara marschklar efter två timmar. I vår tjänstebibel, Grundl Kontingon, finns det exakt angivet vad uplomg ska innehålla. T.ex:

Kamera, 30 portioner reservproviant, 10 liter rödsprit, 4 minpikar och en yxa, hugg.

Vid några tillfällen har man övat uttryckning med uplomg. Så t.ex. i början av maj då det slogs larm att den här styrkan skulle ut och röra på sig. Man gjorde en lov upp till Baluza airfield innan man återvände till camp Tre Kronor för att slå bivack.

När tältet väl rests på plats—första resningen blev kortvarig och fick ett brådstörtat slut—hade det redan från början minimala intresset för uplomg så gott som helt svalnat.

Infochefen, kapten Rune Nissen, kom då ut från sitt tjänsterum vägg-i-vägg med uplomgs tält och tackade för en väl genomförd övning.

Och så rev man tältet—den här gången med avsikt.

Det var vissa problem med att få tältet att stå, men så småningom kom det på plats.

På Signal Hill bor mångsysslarna och en och annan radiofantast

Ähhhhh, så . . . . .

Fortsättningen på ramsan känns säkert igen. Det är grabbarna på Signal Hill som är i farten när detta stäms upp ur någon vrå inne på Baluza.

—Det är tur att PTE-mässen har Signal Hill, annars är det frågan om det skulle gå ihop för dem, säger Ronny "Flabben" Carlsson, och "flabbar" det gör han, givetvis.

På Signal Hill bor 25 grabbar, 19 signalister och 6 från stabspluton. När grabbarna berättar hur många signalister det finns så börjar sagan om de tio små negerpojkar. Från början var det nämligen 22 man.

Grabbarna tillhör stabspluton och deras huvuduppgift på Baluza är att sköta växeln. Sedan ansvarar de för tekniken i Radio Malish och håller med markpersonal på flygfältet.

—Vår största uppgift på flygfältet är att jaga iväg kameler och beduiner när något plan skall landa, berättar Lars "Blindtarmen" Hedberg.

Vidare så håller Signal Hill med två man till STRI-bilarna samt en man till campgruppen. Dessutom svarar man för fanvakten vid VIP-besök.

Under 64 M har det blivit en hel del förändringar uppe på Signal Hill. Den

Grabbarna på Signal Hill samlade runt och på duschhuset. På taket sitter Mats Jacobson, Ronny Carlsson, Anders Fritzon, Lasse Hedberg, Janne Rydberg, Krister Andersson, Mats Nilsson och Håkan Karlsson. Undre raden från

vänster är Arne Eriksson, Jesper Lyrholm, Yngve Ahlinder, Tomas Bylund, Olof Mellqvist, Mats Rogefors, Krister Karlsson, Rolf Stensson och Per Axelsson.

Tomas Bylund vattnar en del av de många "grönsaker" som Signal Hill-gänget prytt sin kulle med.

mest synbara är att det numera står två prefab-kåkar på plats. Grabbarna har byggt ett nytt skyddsrum och till detta har man fyllt 2000 sandsäckar.

På Signal Hill finns två radioamatörer som nästan dagligen under bataljonen haft kontakt med Sverige.

—Vi har haft kontakt med ca 700 stationer sedan vi kom ner. Dessa har varit placerade på olika platser runt om i hela världen. Bl.a. hade vi kontakt med Pakistan, berättar en av "amatörerna", Mats "Masen" Jacobson.

De två bor i ett eget litet polskt tält och det är en fördel tycker de.

Ibland händer det att vi sitter uppe på nätterna och då är det skönt att vi inte stör någon, säger Håkan "Kalix" Karlsson.

I tältet har grabbarna en egen station och utan för finns fem antenner av olika slag för att göra det möjligt att ta förbindelse med stationer runt om i världen.

Nästan varje dag har Mats "Masen" Jacobson och Håkan "Kalix" Karlsson haft kontakt med Sverige på radio. Utrustningen har dom i ett polskt tält där dom också bor.

BATALJONSMÄSTARE

Håkan spurtar bäst

Håkan Graaf, 23, Ludvika vann ett något annorlunda 800-meterslopp. Första hälften gick i ett lugnt tempo men sedan blev det spurt hela andra halvan av loppet.

Håkan arbetar som brandman hemma i Ludvika och då har han den fördelen att han har möjlighet att träna i tjänsten. Håkan kom inte till bataljonen förrän i mars men sedan dess har det varit full fart med löpning varje dag.

Någon aktiv löpare har han aldrig varit men däremot div II spelare i ishockey.

I och med att 64 M tar slut har Håkan tjänstgjort vid fem FN-bataljoner.

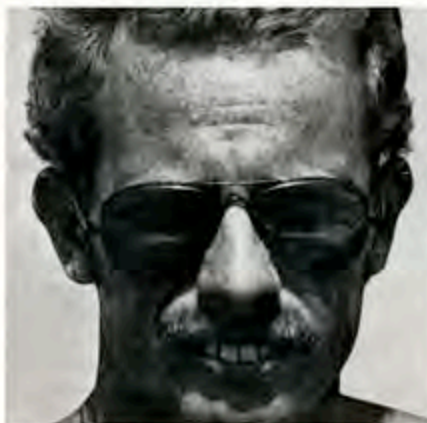

Ett stort hopp Leif vinner mest

Hoppa högt och långt, det kunde verkligen Leif Holgersson, 21 från Stockaryd i Småland. Han vann inte mindre än fyra grenar vid Bat-M och blev i och med detta också mästerskapens bästa poängplockare. Leif vann förutom höjd och längd också tresteg och spjut.

För fyra år sedan var Leif aktiv 10-kampare i IFK Stockaryd men då tog lusten slut och sedan dess har Leif sysslat med idrott mest för motionens skull.

I det civila arbetar Leif som anläggningsarbetare vid Skånska Cement.

Walle—en klassiker

Oldboys-klassen i terränglöpning vanns av en gammal välkänd FN-soldat, nämligen Sven-Erik Wahlström, 36 år och hemmahörande i Södertälje. Välkänd är han därför att 64:an blev hans nionde bataljon.

Löpning är något som inte är främmande för Sven-Erik. Under sina bataljoner har han motionerat regelbundet och hemma i Sverige har han bevis för sin kondition. Som nummer sex i Sverige fick han "klassikern", vilket innebär att han under ett års tid genomfört Vasaloppet, Vättern-rundan, Vansbro-sminningen och Lidingöloppet.

Lennart slog ur underläge Vann överraskande 1 500

1500 meter vanns något överraskande av Lennart Lundgren, 21-årig indus-

trielektriker från Väster-
tervik.

Lennart har tränat 5-6

dagar i veckan på 64:an och då har det mest blivit löpträning.

I Sverige orienterar han sedan tio år tillbaka för hemmaklubben Västerviks OK. Bl.a. har han deltagit i stora tävlingar såsom O-ringens femdagarsorientering och Aftonbladets 10-mila.

Efter sex månader i öken känner Lennart sig bättre tränad och han tycker också att konditionen förbättrats. Detta gör att han ser optimistiskt på sin framtid som orienterare. Lennart deltog också i ett av de två svenska lagen i fälttävlan mot Finnbatt.

Servitör Mikael —snacka om snabb betjäning!

Efter segrar på 100, 200 och 400 meter kan Mikael Bååth, 20, Billingsfors kalla sig 64 Martins sprinterkung.

Mikael jobbar som servitör hemma på "krogen" men hoppas att kunna sluta med detta till sommaren och i stället börja med husförsäljning.

Som 16-åring vann Mikael DM för Dalsland på sprinterdistanserna plus 400 meter. Efter detta tog karriären slut men nu skall han, efter segrarna i Bat-M, åter göra ett försök att springa fort och det blir i DM nu till sommaren.

ÄR VI ALLIHOPA

Bollbegåvade bröder

Bengtsson har blivit ett känt namn i Mellersta Östern när det gäller bordtennis. På 58-60 M fanns Håkan Bengtsson på plats och när han för hem tog brodern Ulf över.

Dessa båda är från Jönköping och spelar (spelade) pingis för KFUM Jönköping. Ulf, som vann Bat-M på 64:an, är 20 år och står som studerande. Förutom att han blev pingismästare så sopade han också hem Bat-M i squash. Sopade därför att han under hela turneringen inte förlorade ett enda game.

I squash spelar Ulf i Jönköpings SRC som är hemmahörande i div II.

Tänkande mästare

Tage Bengtsson från Borås är en tänkande August. Han knep schackmästartiteln utan omsvep, så tillhör han också elit-skiktet hemma i Sverige.

Och i bridge gick han lika obönhörligt segrande fram tillsammans med partnern Pär Andersson, skåning men numera inkorporerad hälsing för han tjänstgör som internmedicinare på lasarettet i Hudiksvall.

Tage, som är snickare hemma i Borås, lär

Om Mikael Bååth kan kalla sig sprinter-kung så får Thomas Eriksson motsvarande titel när det gäller de längre sträckorna.

Han vann 3000, 5000 och 10000 meter och gjorde detta på ett mycket övertygande sätt.

Thomas är 20 år och jobbar som char-kuterist hemma i Uppsala. Någon aktiv löpare har han aldrig varit men däremot har det blivit mycket skidåkning för hans del. Hade det inte blivit FN-tjänst för Thomas så hade han med all sannolikhet funnits med när starten gick för årets Vasalopp.

Förutom skidåkning så spelar Thomas fotboll i G:a Uppsala.

nog snickra till flera vinster vid schackbrädet och med spelkort. Och Pär:s diagnoser vid bridgebordet blir nog besk medicin för patienterna-motspelarna . . .

Bataljonsmästare i pistolskytte blev Sven-Olof Jansson, 24, Kungsängen.

Sven-Olof har bl.a deltagit i SM men där lyckades han inte med någon topp-placering.

Efter denna bataljon tänker han i alla fall köpa ett nytt vapen och sedan för-

söka satsa lite hårdare på skyttet.

—Jag har sökt 67:an på Cypern och är det så att jag blir antagen är det risk för att pistolskyttet kommer i kläm. Tvivlar på att jag kan säga nej till ett sånt erbjudande som en bataljon på Cypern, säger Sven-Olof.

Långdistanskungen

Den här kvartetten 3. kompanister la nästan beslag på allt som gick att vinna i batmästerskapen i friidrott. Fr.v. Morgan Sandström, Thomas Ericsson, Leif Holgersson och Mikael Bååth.

Mästare på kast

—När jag var 15-16 år tävlade jag aktivt i kula och diskus men sedan har det mer och mer blivit en fritidssysselsättning.

Så säger Morgan Sandström, 28, Lysekil efter att ha blivit bataljonsmästare i kula och diskus.

Morgan låg på 62:an också och då blev han olympisk mästare i dessa grenar. Canlog arrangerade då nämligen ett mini-OS i Ismailia och då var Morgan den ende svensk som tog hem ett individuellt guld.

3. kompaniets segrande lag i ökenstafetten. Thomas Ericsson, Björn Malmström, Lennart Gustavsson, Gunnar Marklund, Anders Lidberg, Stefan Haggberg, Urban Drougge, Åke Bertilsson, Lennart Lundgren och Karl. O. Moberg.

Ökenstafett—3. komp förstås!

3. komp vann nästan allt vad som arrangerades på bataljonen när det gällde friidrott.

Så också "Ökenstafetten" som avgjordes den 21 april.

Lagen som löpte bestod av tio man och dessa sprang ca 2,5 km vardera. Starten gick på camp Sinai och sedan gick banan längs Supply Road upp till Kantara Road och sedan var målet utanför vakten på Baluza.

Tävlingar av detta slag har även funnits på tidigare bataljoner men just denna bana hade inte använts tidigare.

3. komp startade med fyrfaldige bataljonsmästaren Thomas Eriksson och han kunde utan större problem växla över till lagets andreman som klar etta. Thomas hade i den långa uppförbacken strax efter starten dragit ifrån sina konkurrenter med hela 37 sekunder.

3. komp ledde tävlingen från start till mål och till slut stod man som segrare med 50 sekunder tillgodo på tvåan 1. komp.

På tredje plats kom 2. komp och sist blev STR.

Och det här handlar om UNEF-mästare

Håkan Lindgren och Ulf Bengtsson är bataljonens bollbegåvningar. Håkan som var med på 62:an blev i Ismailia UNEF-mästare efter att ha finalslagit Uffe. Det betydde revansch för Håkan eftersom han på 62:an var kvalificerad men inte kunde delta på grund av tjänsten.

Uffe blev mästare i bordtennis såväl i singel och dubbel som i lag. Dessutom vann han squastävlingen.

Dominant kvartett i semifinalen mot polackerna. Målskyttarna Kenneth Nyqvist, Mikael Ekström och Ulf Andersson samt målvaktare Rolf Andersson. T.h. vår slagkraftigaste besättning som vi tyvärr inte kunde ställa på benen i slutspellet men som spöade Älvsnabben med 8-1. Rolf Andersson, Rune Grankvist, Thord Hansson, Thomas Stahlén, Peter Levinson, Ulf Ander-

sson. Håkan Johansson, Tomas Persson, Jan Zetterström, Bengt Karlsson, Claes-Erik Winbo, Alf Ahnstedt, Lars Rosin, Kenneth Nyqvist och Leif Holgersson. Längst t.h. tränare Arne Frånhund.

— De har aldrig haft en chans att bestämma över sig själva

Sedan ett och ett halvt år tillbaka sitter Magnus Ehrenström som chef för FN:s palestinska flyktingorganisation i Ghaza.

— UNRWA behövs även om vi inte får eller kan lösa del politiska dilemmat för palestinierna. Vi kan genom att utbilda dem och stötta dem socialt lägga en bättre grund för deras fortsatta

existens. Man ska ha klart för sig att det här folket levat under praktiskt taget oavbruten ockupation av främmande makt sedan 1200-talet.

Palestinierna har aldrig haft en chans till självbestämmande men ändå, nu i tredje generationen i flyktinglägren, lever den palestinska nationalkänslan stark och till synes obruten.

UNRWA-FAKTA

— En dag kanske vi kan återgälda all hjälp vi fått av regeringarna i FN:s medlemsstater. En dag när Palestinaflyktingarnas sak äntligen är slutförd.

Mr Filfil, ansvarig för information och PR vid FN:s flyktingorganisation UNRWA i Ghaza, är optimist. De åtta flyktinglägren i Ghaza med sina 200 000 invånare kommer inte att behövas längre. Inte heller de 55 andra palestinska flyktinglägren på västbanken, i Jordanien, Libanon och Syrien.

Men när den tiden kommer vet ingen. Valutgången i Israel i maj 1977 blev ett slag i ansiktet på palestiniernas förhoppningar.

UNRWA fortsätter under tiden sitt i år 27-åriga humanitära arbete för palestinierna.

— Vi behövs, fram till dags dato har UNRWA utbildat omkring en miljon palestinier. Dessa människor har kunnat lägga grunden till en egen och bättre existens, säger direktor Magnus Ehrenström som är chef för flyktingorganisationen i Ghaza.

— Hur är det i Sverige i dag?

Mohammad Elshatali och Darwish Elhouti arbetar som lärare vid UNRWA:s yrkesskolor i Ghaza. För 15 år sedan tillbringade de omkring ett år i Sverige. Praktiserade på olika företag som Volvo Skövdeverken, Oxelösunds järnverk och Näfverksvarns bruk.

Med oförställd glädje och stolthet möter de den svenske besökaren på hans eget språk.

— Hej, hur mår du, hur är det i Sverige i dag?

Dom har inte haft tillfälle att vare sig prata eller läsa svenska sedan det där året i början av 60-talet. Ändå har de ett förvånansvärt brett ordförråd fortfarande intakt. Hur mycket av deras språk kan du och jag efter ett halvår härnere?

Elshatali och Elhouti undervisar inom den verkstadstekniska och mekaniska linjen.

— Titta vilka moderna maskiner vi har, säger de och visar på svarvar, fräsar och andra moderna verktygsmaskiner av tyska och engelska fabrikat.

— Vi har inga svenska maskiner, det skulle vara roligt att ha, säger de och tror kanske att jag ska kunna fixa det genom att skriva det i min artikel.

Yrkesskolorna i Ghaza undervisar ärligen omkring 500 elever. Numera bara pojkar.

En sekreterarkurs för flickor lades ned för ett par år sedan. Av ekonomiska skäl säger man men anar kanske att där också ligger traditionella könsrollstankar bakom.

Att låta flickor gå tillsammans med pojkarna på de andra yrkeslinjerna är lika otänkbart som att låta flickor och pojkar läsa ihop i de många andra skolor som UNRWA driver.

Undervisningen lades ursprungligen upp av organisationen tillsammans med UNESCO och de egyptiska myndigheterna i början av 50-talet.

Det finns i dag 1,6 miljoner palestinier. Av dem har över en miljon gått igenom minst sexårig skolutbildning i UNRWA:s regi. *(forts)*

Mohammad Elshatali och Darwish Elhouti gick igenom UNRWA:s yrkesskolor i slutet av 50-talet och början av 60-talet. De fick sedan ett stipendium för att under ett år praktisera vid olika svenska verkstadsföretag, en tid som de minns med glädje och stolthet.

MAJID, 5 ÅR— så har han det hos UNRWA

Majid är fem år och går i preparatory school i Beach camp i Ghaza. Han och hans jämnåriga kamrater sitter i ett barnens eget miljölandskap, ett rum bräddfyllt med fantasifulla och färgstarka dekorationer; teckningar, målningar, tyg- och pappersfigurer, roliga böcker, modeller.

Majids farfar var jordbrukare i det dåvarande Palestina, han liksom 70 procent av familjerna i Beach camp. Det är

högskola eller yrkesskola.

När det börjar närma sig lunchdags tar Majid sitt tryckta matkort och går med sina kompisar till något som vi kan kalla för barnbespisning. Där får han först gå fram till ett tappror som sticker ut en halvmeter ut på huskroppen och vars inre lopp mynnar i ett mjölkkrum där två farbröder tappar i mjölk i röret och därifrån ned i Majids mugg.

Vid den här anläggningen serverar man

I Beach camp i Ghaza bor det ca 30 000 människor. Varje hus har innermåtten tre gånger tre meter. På den ytan samsas i regel minst två vuxna och flera barn.

kanske därför Majid och hans kompisar tycker om att rita, måla och forma djurfigurer. Och det är kanske därför som Majids föräldrar försöker dra ett grönt täcke över smutsen och gråheten i det trångbodda lägret.

Majid bor med sin mamma och pappa och sina syskon i ett hus som är tre gånger tre meter. Nästa år ska han börja i riktiga skolan som först varar i sex år och sedan kan han, om han vill och visar studieflyt, gå vidare i ett 3-årigt gymnasium. Ovanpå det kan Majid välja antingen en lika lång

varje dag ett tilläggs mål som ska ge 500 kalorier per person. Det är barnen och de blivande mödrarna som får det här målet mat, ett bidrag från EEC-staterna i UNRWA:s regi.

Skulle Majid bli sjuk eller göra illa sig så har han läkare och sjuksystrar som ser till honom. Sverige har bl.a. bidragit med ett medicinskt center, av typ svensk vårdcentral, invigd 1964 av dåvarande biståndsminister Ulla Lindström.

Familjeplanering, mödraundervisning, tandvård—ja UNRWA:s omsorger är

Majid gillar lekis för där får han göra vilka djur han vill med modelleran och där har han sin egen mugg och handduk på en krok.

flergrenade. Organisationen har under sina 27 år tagit många steg framåt. Ibland har man haft lite för bråttom och tvingats slå till reträtt, t.ex. i försöken att samundervisa i skolorna.

Majid får leka och stoja och lära sig saker i förskolan tillsammans med jämnåriga flickor.

Men nästa år, i den riktiga skolan, blir det bara killar som kommer att dela klassrum med honom.

Mat för 500 kalorier får de här barnen av UNRWA. Det är ett s.k. tilläggs mål endast för barn och blivande mödrar.

Timmerman kan man bli i UNRWA:s skolor.

Före juniorkriget 1967 var vägen öppen för praktikbesök i västeuropeiska länder som Sverige, Västtyskland, Frankrike och Belgien. I dag finns inte den möjligheten.

90 procent av organisationens lärare är produkter av UNRWA:s egen utbildning.

I början av det senaste läsåret gick det nära 300 000 elever i UNRWA-skolor.

—På den där platsen hoppas vi få tillstånd att bygga upp ett eget universitet, säger Mr

Filfil, PR-mannen och pekar på en byggnad som vi just får förbi.

UNRWA har 1 200 platser om året för studenter vid Kairouniversitetet.

—Det kan vara vanskligt att göra kvalitetsmässiga jämförelser men min uppfattning är nog att palestinierna som grupp har bättre utbildning än sina arabiska bröder, säger Magnus Ehrenström.

1. KOMP *Det var här vi bodde*

I stället för det där vykortet som vi saknar över våra tillfälliga hem i öknen tänkte Sandpappret bjuda på några typiska positions—och campvyer från luften. På den här sidan och följande uppslag kan du säkert hitta en plats där du legat och kämpat under bataljon 64 M.

Vi har inte kunnat ta med alla positioner, tyvärr, av utrymmesskäl. Vi har försökt fånga dem med någon särskild historia kring eller de som annars präglas av lite särart.

Någon särskild text tycker vi inte behövs. Du kan säkert berätta för dom där hemma bättre än vi som gör tidningen hur du hade det på din plats. Och vad du upplevde just då. Och vad kompisarna hade för sig . . .

Camp Sinai, 1. koms huvudcamp är kanske den plats som undergått de största förändringarna under vår bataljon. Från att tidigare ha varit en renodlad tältförläggning har det under 64 M byggts ett flertal prefabhus.

Omtyckt badplats t.v. pos 550 i buffertzonens nordvästra hörn. T.h. 554 som genomgått skiftande öden under vår tid. Svårt utsatt stöldmål. Tidvis indragen som position. Och under dysenteriepidemin i månads-skiftet mars-april fungerande som isoleringsplats för smittade.

Vid 556 stod posttornet 10 minuter fjärran.

553 är vår mesta checkpoint, d.v.s. genom den punkten passerar de flesta människor och fordon som ska genom zonen.

På E-linjen utefter den s.k. Hemingway Road ligger pos 555. Där har man under vår period helt kunnat ersätta tälten med prefabhus.

2. KOMP *Det var här vi bodde*

Pos 651 t.v. är vår sydligaste punkt inom den svenska buffertzonen. Tidigare var 653 den punkten men strax före rotationen mellan 62 och 64 M fick ghaneserna överta den positionen. T.h. 570 vid I-linjen.

**Kung
Karl
med
det
fina
käket**

Vår sydligaste camp, Kung Karl, säte för 2.komp. En välbyggd och inkörd camp som bl.a. fått internationellt erkännande för sitt fina kök! Närmsta grannar till camp Kung Karl är Pollogs och Canlogs enheter i El Tasa.

560, checkpointen vid E-linjen i söder. Där passerar huvuddelen av våra tunga underhållstransporter från Canlog och Pollog. Här kunde man beställa roddtur över den förkättrade kanalen när färjan inte ville gå på våra tider.

Ett känt blåshål, pos 559 mitt i E-linjen. Men ett omvitnat trivsamt ställe att ligga på. T.ex. under den tid då svenskarna gick vakt i Ismailia och Kairo. Då hade man fyra dagars betald semester i tvåmanslag för att skydda pos mot stöld och inbrott.

3. KOMP *Det var här vi bodde*

Göta lejon, tidigare HQ för den svenska bataljonen, numera camp för 3. komp.

Bilden under pos 568 på I-linjen, högt belägen bland sanddynerna och med positionshuset beläget på en plats kallad Vindarnas tempel".

Vår mest utropade position, 567

Den stora gränsposteringen mot israeliskt område, pos 567. Alla baluzianer minns den för evigt, där höll vi kollen över vår ankommande post. Bilden under från pos 569 vid I-linjen.

Minns ni sköna oasen Rabah!

Med ett handslag bekräftas löneuppgörelsen. Schejken har fått ersättning av Stig Persson för att han och hans män sett efter utlagd kabel.

HÄR FANNS DET STÅLAR I NÄSTAN ALLA VALUTOR

Så här givmilda var dom inte alltid, Hans-Gösta Gunnefors och Johnny Enkvist i kassan.

Kassan på 64 M har kanske varit en avdelning som jobbat i det tysta. Trots detta har den vid ett flertal tillfällen haft med var och en att göra, bl a vid utbetalning av piastertraktamente och welfare.

Andra uppgifter är löner till lokalanställda, betala fakturor, och mycket annat.

Chef för kassan har varit Stig Persson och till sin hjälp har han haft kassabiträderna Johnny Enkvist och Hans-Gösta Gunnefors.

Genomsnittligt under de fem första

månaderna av bataljonen förbrukade kassan 304 000 dollar, 323 000 II-pund, samt en del Eg-pund och svenska kronor.

För hotellkostnader och portionsersättning har kassan i genomsnitt utbetalat 45 000 svenska kronor per månad.

Bataljonen har anställda vakter som kontrollerar att all kabel som ligger här och tvärs i öknen inte blir förstörd. För detta betalar kassan ut ersättning. 20 vakter får vardera 15 Eg-pund och sedan skall schejken ha 20 Eg-pund. För varje

kabelbrott dras det av på lönerna.

De lokalanställda på Baluza har haft 1164,17 II.p per månad i grundlön och sedan ett barntillägg på 108,33 per barn. Hustrutillägg har också funnits och det har varit på 55 II.p. Denna summa betalas dock ut bara för en hustru. Matersättning utgår med 10 II.p. per arbetad dag och sedan finns ett skatteavdrag (motsvarande) på 79,17 II.p per månad.

Nr 1, Mr Khalil, har högre lön.

Sveriges Radio skildrar svensk FN-trupp i Sinai

Sveriges Radios korrespondent i Kairo, Lars-Gunnar Erlandsson, har vid ett par tillfällen besökt bataljonen. Han var tillsammans med Olle Tolgraven här under medaljparaden och så återvände han i april med sin amerikanske TV-filmare Peter Sturken. Resultatet av det besöket blev ett Dokument utifrån i svensk TV.

På bilden filmar teamet Erlandsson—Sturken medaljeringen av ett gäng STR-grabbar som var frånvarande under medaljparaden.

Liten men naggande god och nödvändig skulle man kunna rubriksätta stinkydetaljen. Utan de fruktansvärt motbjudande odörer som herrar Bengt-Göran Hägg, Per Johansson och Lennart Larsson spred omkring sig med jämna mellanrum skulle tillvaron på camper och positioner varit outhärdlig.

—Vi har haft ofattbart lite med yalla och mag-sjukdomar om man undantar dysenteriepidemin i början av april, säger Bengt-Göran.

Alf Nilsson sätter till lite klor i vattnet vid vattentornet på Supply Road. 10 kilo i veckan brukar behövas.

Utan stinkarna hade vi haft ett litet helsike med hälsan

En bidragande orsak till att vi klarat oss från en massa otyg och sjukdomar i en trots allt främmande bakterievärld är den fina vattenkvaliteten. Man ligger visserligen lite högre i klortillsats än normalt för svenska förhållanden.

—Men vattnet är mycket bra. Det kan

utan obehag drickas—jag tror inte jag har bättre vatten hemma i Gävle, säger Bengt-Göran som basar för hälsovårdsgruppen på Baluza och hemma i Gävle är kommunal hälsovårdsinspektör.

Varje vecka tar man prover på vattnet och skickar dem för analys till Pollog i

Ismailia. Israelerna får också prover så att de själva kan se vilken kvalitet det är på det vatten de levererar.

Ett par-tre gånger i veckan åker stinkygänget ut till vattentornet på Supply Road och skickar i en dos klor.

Dysenterifallen i april, främst koncentrerade till 1. komp frestade hårt på hälsogruppen som tillsammans med sjukgänget fick satsa alla resurser på att bekämpa och avgränsa epidemin.

Efter den händelsen blev det också hårdare kontroll av livsmedelshygien och förläggningshygien. Provtagningen på kökspersonalen var tredje vecka kortades till varje vecka t.ex.

Flugor och råttor är förklarade fiender till stinkygruppen. Rättplågan var svår lokalt i början av bataljonen men tycks ha avtagit. Man har jagat dem med fallor och med utlagt gift.

Problemen—ja, dom ligger här som på så många andra områden på underhålls-transporterna.

—Vi får inte grejer när vi ska ha dem. Därför får vi t.ex. använda servetter i stället för pappershanddukar och vi får hålla till godo med flugspray som bara har arabisk text.

Och vad minns vi andra då av stinkygänget? Jo dofterna av Baygon, Pyritrin och Malation och allt vad dom lätt odörparfymmerade saker kallas som blåses ut ur stinkysprutan.

Ett moln stinkande Malation står som rök kring Lill-Stinky Per Johansson.—Det här är mums för kakerlackor och annat sattyg, säger Per diaboliskt. Men Bengt-Göran Hägg, storstinky, tycker att flugsmällan står sig gott i arsenalen av bekämpningsartiklar. Men även en stinkare kan åka på yalla. Lennart Larsson åkte dit några dagar och på bilden t.h. får han sjukbesök av Bengt-Göran Hägg.

DET VAR VI SOM VAR BATALJON 64 M

BATALJONSCHEF

Karl-Evert Englund
Mariavägen 40
831 00 Östersund
063-30062

STABSCHEF

Bengt Lewén
Aslögvägen 20
163 53 Spånga
08-7612799

STABEN

Bertil Nordström
Lingonstigen 32
951 55 Luleå

Richard Kirkevall
Sjöhästvågen 8
212 36 Malmö
040-499894

Lars Lindeberg
Nobelvägen 88
212 15 Malmö
040-931520

Kjell Samuelsson
Torpa 1393
430 33 Fjärås

Bengt Hellström
Nathorstvägen 24
121 47 Johanneshov

Håkan Lindgren
Ängom 1120
860 20 Njurunda
060-33030

Peter Tamm
Vankiva gård
281 00 Hässleholm
0451-19263

Olle Guldstrand
c/o Wanke
Urbergsterrassen 70
802 27 Gävle
026-189015

Anders Klinteberg
Götgatan 1 E
281 00 Hässleholm

Tage Staxe
Lillekärr Södra 15
425 31 Hisings Kärra
031-573087

Osborne Hansson
Källvägen 10
440 45 Nödinge
0303-29672

Hans Malmgren
Bastugatan 24
570 80 Virserum
0495-31311

602 10 Norrköping
011-111188

Per-Olof Johansson
Parkudden
599 00 Ödeshög
0144-10139

Stig Persson
Rönbergagatan 52
723 46 Västerås
021-143318

Ernst Gustafsson
Jämtlands Flygfl.
Frösön

Görgen Runesson
Nordantjäl 3520
880 40 Ramsle
0623-30067

Jack Hutchinson-Kay
Kubbegatan 3
123 54 Farsta
08-645135

Bengt Franck
Back Larsvägen 1
790 21 Bjursås
023-50494

Lennart Ellingsson
Fridhemsgatan 48 C

Jorden runt ett par varv har Ingvar Andersson gladeligen skickat oss på olika resor.

113 48 Stockholm
08-157788

Urban Åkerström
Andra Parkgatan 2 a
824 00 Hudiksvall
0650-12176

Ingmar Andersson
Malmögatan 3 C
252 49 Helsingborg
042-146132

Ingvar Andersson
Minutgränd 9
175 42 Järfälla

Johnny Enkvist
Tranbärsliden 10
502 50 Borås
033-152316

Bengt Widstrand
Korpgatan 12
961 00 Boden

Hans-Gösta Gunnefors
Stocksnäsvägen 13 H
575 00 Eksjö
0381-14652

Jan Söderberg
c/o Gustafsson
Näsbydalsvägen 14
183 31 Täby

Ingmar Tykesson
Traneröd
260 23 Kägeröd

Sven-Olof Palmqvist
Mellankullagatan 27
281 00 Hässleholm

Rickard Eitrem
Backabovägen 45 D
371 00 Karlskrona

Pär Andersson
Vänortsvägen 31
824 00 Hudiksvall

DO-rummet, Baluza, vaket 24 timmar om dygnet för rapportering och bevakning av in- och utgående ör enen och händelser. Carl Gustaf Dahlen och Bengt Hellström.

Rune Nissen
Jägaregatan 27
271 00 Ystad
0411-15885

Carl Gustaf Dahlen
Larsbergsvägen 13
181 38 Lidköping

Bertil Andersson
Grågarp skola P1 1832
598 00 Vimmerby

Hans Bengtsson
Härenegatan 10 B
531 00 Lidköping
0510-23934

Anders Dahl
Jonstorpssvägen 25 A
682 00 Filipstad
0590-10998

Jan-Olof Ek
Nannavägen 19
610 23 Kolmården
011-92261

Ulf Wiström
Lovägen 19
190 60 Bålsta
0171-54843

Lennart Frisk
Rotegatan 10

Batass Claes Bolling.

852 42 Sundsvall
060-170408

Claes Bolling
c/o Åkesson
Lunds ladugårdsmark 1
225 90 Lund

Arne Gustafsson
Pilvägen 10
430 50 Källered
031-751746

Gunnar Hällgren
Brobyvägen 33 A
183 40 Täby
08-7685953

Leif Börjesson
Bofinksgatan 1
412 70 Göteborg
031-400656

Bengt Hall
Snöbärsvägen 16
245 00 Staffanstorp
046-256186

Ove Bergh
Surbrunnsgatan 24

STABS- o. TROSS KOMPANIET

Claes-Göran Andersson
Hjulhusvägen 24
291 47 Kristianstad
044-122173

Sonne Ohlsson
Bräckevägen 39
311 00 Falkenberg

Stabsgrp

Carl-Erik Söderberg
Dalgatan 5 A
195 00 Märsta

Ulf Bengtsson
Brunngatan 24
552 55 Jönköping
036-166287

Viking Backlund
Domherrevägen 2 A
761 00 Norrtälje
0176-16724

STABSPLUTON

Per-Erik Ahlne
Älvkvarnsvägen 3 B
190 60 Bålsta

Peter Gustafsson
Fjärdingsmansgatan 3
286 00 Örskellunga

Stabsxgrp

Sven-Olof Svensson
Motetvägen 4, läg 142
451 00 Uddevalla
0522-70889

Birger Johansson
Eksjövägen 14
570 34 Bruzaholm

Greger Pärson
N Gimonäsvägen 20
902 40 Umeå
090-123907

Mikael Ekström
Tallkottsvägen 10 B
741 00 Knivsta

Mats Rogefors
Pilvägen 2
642 00 Flen
0157-11409

Bo Lagergren
Bergsunds Strand 13
117 38 Stockholm

Lars Mattsson
Box 1430
740 40 Heby
0224-30559

Christer E Andersson
Ståthållargatan 52 B
381 00 Kalmar
0480-25968

Raspegrpp

Franz Bjarnstedt
Tallundsvägen 20
681 00 Kristinehamn

Lars-Gustaf Sjöholm
Hallute
620 16 Ljugarn
0498-93188

Janne i Fasta radion.

Jan-Erik Westvall
Skogsstigen 10
829 00 Sveg
0680-10451

John Ekblad
Ingefästvägen 20
183 42 Täby
0762-12589

Rastgrpp

Lars Hedberg
Ljungvägen 13
791 00 Falun
023-32549

Mats Jacobson
Ringvägen 41
791 00 Falun
023-11975

Arne Ericson
Backvägen 3 Horda
330 17 Rydaholm
0370-54198

Anders Fritzon
Box 887
280 61 Knislinge

Mikael Grahn
Tånggatan 47
820 60 Delsbo

Thomas Brohlin
Malmvägen 14
730 30 Kolsva
0221-51485

Per Axelsson
Uvbergsgatan 11
777 00 Smedjebacken
0240-70415

Håkan Karlsson
950 56 Korpikå
0923-60047

Jan Rydberg
Vangsta
871 00 Härnösand
0611-17025

Krister Karlsson
Sandjägerstigen 12
702 30 Örebro
019-240480

Thomas Bylund
Fiskarvägen 48
814 00 Skutskär
026-70874

Mats Bylund
Norrvägen 27
820 65 Forsa
0650-28518

Olof Mellqvist
Pl 3082 Rölunda
660 01 Ed
0534-20010

Tommy Carlsson
Storgatan 19

Göran Mårtensson
Byavägen 13
273 00 Tomelilla
0417-11982

Hans Henriksson
Eketrägatan 11 D
417 12 Göteborg
031-234543

Ronny Carlsson
Producentgatan 5
214 82 Malmö
040-133025

Jesper Lyrholm
Kyrkebyn
660 40 Segmon
0555-91121

Hundgrpp

Göran Krister
Kungsgatan 30 A
902 45 Umeå

Anders Holmqvist
Bredgatan 11
593 00 Västerвик
0490-16090

Tommy Forsgren
Furuvägen 188
820 20 Ljusne
0270-67735

Stellan Jönsson
Järnvägsgatan 27
262 00 Ängelholm

Hans-Erik Hansson
Karlslund
590 20 Mantorp
0142-21001

534 00 Vara
0512-15061

Sten Andersson
Barkvägen 20 A
541 00 Skövde
0500-36378

1. transportgrpp

Thomas Roos
Torparegatan 26
461 00 Trollhättan
0520-33239

Gunnar Carlsson
Liljevalchsgatan 22 C
151 45 Södertälje

Bengt Asplund
Queckfeldtsgratan 56
571 00 Nässjö
0380-73635

Jan-Olov Bylund
Vilhelminavägen 6 B
773 00 Fagersta

Inge Persson
Östra Flymenpl 632
370 30 Rödeby
0455-63029

Bertil Larsson
Kuarp
570 85 Silverdalen

Carl-Axel Engberg
Markvardsgatan 12
113 53 Stockholm

Freddy Kurkkio
Luleåvägen 16 C
972 00 Gällivare

Per Ström
Floravägen 5
774 00 Avesta
0226-53380

Thomas Persson
Danavägen 6
291 65 Kristianstad
044-244273

2. transportgrpp

Björn Nordström
Sonetorsgatan 16 E
281 00 Hässleholm
0451-10685

Per-Axel Sundström
Prästgården
783 00 Säter
0225-50538

Peter Henriksson
Puotakvägen 8 A
971 00 Malmberget
0970-22355

Giani Marceta
Bigatan 10 b
691 00 Karlskoga

Lars Norén
950 31 Jämtön
0924-31071

Sven Malmberg
Lindervägen 20

121 63 Johanneshov
08-499171

Stig Salomonsson
Box 7
830 30 Lit

Sven Nilsson
c/o Holmbom
Strandplan 15 A
961 00 Boden

Kjell Pettersson
Fågelsång
740 22 Upplands Bälinge
018-356004

Per-Arne Carlsson
Hjortgränd 5 B
643 00 Vingåker

Driver Lehtimäki.

Kari Lehtimäki
Göskegatan 21
813 00 Hofors
0290-24219

Bengt Ahlström
Hillevägen 60
803 80 Gävle
026-67857

3. transportgrpp

Janeric Andersson
Alstigen 10
260 30 Vallåkra
042-99553

Agne Mårtensson
Diskusvägen 5
151 59 Södertälje
0755-37148

Morten Lindh
Fjärilsvägen 18
702 30 Örebro
019-244443

Mats Christensson
Toalycke
280 72 Killeberg
0479-16023

Lennart Kvist
Pl 10537
St Levene
534 00 Vara
0512-60224

Håkan Nilsson
Hästvägen 7
762 00 Rimbo
0175-70231

Carl-Gustav Arvidsson
Nydalavägen 16 b

Soldat i basker blå, Henrik Ahlberg från Malmö.

571 00 Nässjö
0380-73154

Rolf Stensson
Beckhemsvägen 16
573 00 Tranås

Trådstgrpp

Yngve Ahlander
Marmorvägen 11 C
752 44 Uppsala
018-148792

Mats Nilsson
Karaby gård
681 00 Kristinehamn
0550-12092

Anders Grönlund
Granvägen 20
912 00 Vilhelmina
0940-10531

Tomas Ståhlén
Korpralsvägen 50 B
902 53 Umeå

Thomas Eriksson
Skogsgatan 10
273 00 Tomelilla
0417-13280

TRANSPORT PLUTON

Håkan Andersson
Pl 4053 Helås

Passerkontroller handlade det ofta om, för oss själva och för andra.

570 20 Bodafors
0380-33049

Hans Mattsson
Dackegatan 22
381 00 Kalmar

Hans Lindberg
Rörön 661
840 40 Svenstavik
0687-10246

Bengt Karlsson
Prebendev. 7 B
352 39 Växjö
0470-12585

Per Jansson
Axtorpsv. 19
902 34 Umeå
090-114175

Sven-Olof Nilsson
Januarig. 14
415 15 Göteborg

Hans Lewander
Vräkv. 38
752 52 Uppsala
018-324700

Ingvar Pettersson
Egersta
710 15 Vintrosa
019-96018

Jonny Persson
Karoling. 30
212 34 Malmö
040-494473

Bengt Karlsson
Idrottsg. 3 E
265 00 Åstorp
042-59248

Jan Karlsson
Parkg. 28 B
972 00 Gällivare
0970-10573

Sten-Åke Johansson
Fruängsg. 39 A
611 00 Nyköping
0155-16640

Lars Nilsson
Hoppenstedts väg 5
381 00 Kalmar
0480-26997

Lars-Göran Jansson
Solhöjdsv. 8
570 34 Bruzaholm
0381-20268

Christer Löfstrand
Box 120 66
291 12 Kristianstad
044-70277

Thomas Wernström
Agneshögsg. 598
591 00 Motala
0141-54363

2. SKYTTEPLUTON

Olle Persson
Stjärnhem
310 11 Skottorp
0430-20233

Hans Svensson
Nore
681 00 Kristinehamn
0550-51055

Mats Eriksson
Västanbyg. 3 C

811 00 Sandviken
026-252581

Peter Klemming
Storg. 22-24 B
411 38 Göteborg

Ingemar Eliasson
Östanäv. 21
920 70 Sorsele
0952-10151

Kaarlo Kult
Fack 14, Skaulo
972 00 Gällivare
0970-50112

Anders Stenman
Nyckelgatan 20
931 00 Skellefteå

Rune Larsson
Gärdesv. 15
686 00 Sunne
0565-10219

Henning Andersson
Pl 123 11
440 31 Kode
0303-50249

Staffan Lindholm
Corneliusg. 4 C
774 00 Avesta
0226-55583

Thomas Byström
Durg. 15
671 00 Arvika

Hans Wangenfors
Box 150
643 00 Vingåker
0151-12381

Skyttesoldat Wangenfors.

Claes Hultgren
Norrbrov. 5 E
682 00 Filipstad
0590-13289

Lars Ragnar Mårtensson
Box 194
880 51 Rossön
0624-120167

Stefan Strand
Betesg. 2 E
781 00 Borlänge
0243-25586

Lars-Ove Jonsson
Box 22
910 63 Hållaström
0941-21013

Kjell Åke Ahl
Box 3142

828 00 Edsbyn
0271-21362

Jan Breisel
Toftav. 6
241 00 Eslöv
046-49309

Bertil Emanuelsson
Agneshögsg. 47 D
591 00 Motala

Karl-Erik Johansson
Törnabygd
360 13 Urshult
0477-26020

Åke Holmstrand
Rönstigen 1
824 00 Hudiksvall
0650-17267

Per Göran Johansson
Högbron
540 65 Lyrestad
0506-32012

Kjell Larsson
Nyg. 22
652 20 Karlstad
054-184091

Thomas Andersson
Götg. 36
582 31 Linköping
013-128011

Anders Persson
Åsby
760 31 Edsbro
0175-91010

Johnny Johansson
Box 270
780 67 Sälen
0280-22038

Jan Folkesson
Sportgården Hamre
723 48 Västerås
021-112060

Mats Persson
Torlandsg. 15 C
831 00 Östersund
063-119686

Sten Hjelmqvist
Storängsstigen 3
182 74 Stocksund
08-7559444

Sune Persson
Björkg. 31
820 60 Delsbo
0653-10516

Kari Siitos
Nääfsg. 3 B
732 00 Arboga
0589-13391

Pär Antegård
Sveaparken 10
702 25 Örebro
019-118975

Skyttesoldat Antegård.

Kent Petersson
Föreningsg. 7 C
552 42 Jönköping
036-126736

Bertil Karlsson
Bagareg. 16 A
252 41 Helsingborg
042-114169

Erik Veijne Jonsson
Box 334
890 42 Mellansel
0661-40407

Ola Bengtsson
Jungfruv. 17 A
791 00 Falun

Östen Lundmark
Svartjärn 123 07
931 00 Skellefteå

Kent Adolffson
V Bang. 46
692 00 Kumla

Försvar av position—rädde sig den som rädde kan . . .

3. SKYTTEPLUTON

Tomas Olsson
Ängsv. 7
881 00 Sollefteå
0620-11875

Mats Porsö
Filipstads v. 13
691 00 Karlskoga
0586-56240

Jan-Erik Wass
Kullsåter
590 41 Rimforsa
0494-26010

Connie Stålebjer
Jannebergsv. 21
290 72 Asarum
0454-21898

Thomas Andersson
Fredriksdal
590 93 Gunnebo bruk
0490-26043

Björn Jakobsson
Erlands hemmet
560 41 Mullsjö
0392-23022

Ulf Nyström
Storviltsv. 7
613 00 Oxelösund
0155-32498

Glenn Lundberg
Magnus Huss väg 14
871 00 Härnösand
0611-11198

Bertil Jacobson
Kärleksstigen 5
952 00 Kalix
0923-10466

Per Lingsberg
Vitmaragatan 8
722 26 Västerås
021-118567

Peter Olofsson
Utkiksv. 2
781 00 Borlänge
0243-24689

Mats Hellström
Björkselez
910 60 Åsele
0941-22038

Örjan Larsen
Centrum v. 3
830 20 Brunflo
063-20196

Dan Ekström
Kronrikesg. 17
781 00 Borlänge
0243-16444

Michael Stridh
Kvarnv. 16
434 00 Kungsbacka
0300-24384

Bengt Strömkvist
Södra vägen 104
572 00 Oskarshamn
0491-12176

Bo Westfelt
Kärrv. 74
440 41 Nol

Staffan Östlund
Fack 55
910 70 Dorotea

Yngve Lahti
Box 3738
950 84 Karungi
0922-30229

Stig Flodin
Mo 3526
870 50 Bollstabruk
0612-23106

Jan-Olof Nyström
Strandv. 16
930 15 Bureå
0910-41134

Gruppschef Torikka.

Ronny Torikka
Bredviksv. 31
951 40 Luleå
0920-23991

Gunnar Roth
Folkungag. 16
692 00 Kumla
019-71448

Thomas Svensson
Lindög. 3 H
593 00 Västervik
0490-11263

Birger Strid
Skarpbrunnsv. 83
145 64 Norsborg
0753-84873

Jan-Erik Bäverud
Tellusv. 18
611 00 Nyköping
0155-82179

Preskar Franci
Klosterg. 22 B
633 52 Eskilstuna
016-143638

Kari Shemeikka
Marstav. 1 A
140 42 Stora Vika

Bo Johnson
Berga Säteri
150 31 Åkers styckebruk
0159-30253

Per Nyberg
Pl 3144
860 24 Alnö
060-588325

Jörgen Levin
Ultricehamns v. 50
520 14 Åsunden

Gösta Ljungdahl
Södra Hamnvägen 32

115 41 Stockholm
08-611314

Stefan Sahlin
Pl 193
670 10 Töcksfors
0573-21095

Glenn Frosth
Skarabergsg. 36
533 00 Götene
0511-50988

Göran Sagefjord
Havsörmsgatan 33
552 70 Jönköping
036-187350

Lennart Karlsson
Affären Nimle
430 10 Tvååker

Nils-Erik Petersson
Fyllerydsv. 48 C
352 49 Växjö

Johnny Forsman
Götv. 5
644 00 Torshälla
016-358921

Jan-Olof Svensson
Brunnsbo 101
420 14 Säve
031-960005

Bert Gunnar Fougstedt
Hantverkarv. 20
782 00 Malung
0280-10589

Roger Karlsson
Pl 8024
921 00 Lycksele
0950-26032

Kvartermästare Nilsson.
Trossropp

Arne Nilsson
Rydsv. 14 B
582 48 Linköping
013-173268

Martin Ekstrand
Box 81
310 47 Kinnared
0345-30141

Erik Knutsson
Älvg. 51 F
653 20 Karlstad

Carl Jansson
Mehedeby 4060
815 00 Tierp

Utväxling av människor, levande och döda tillhör de känsligaste uppgifterna för bataljonen.

Kokgrp

Thord Hansson
Pershult 9
310 10 Växtorp
0430-31114

Olov Carlsson
Bäckstugugatan 16
724 80 Västerås
021-352172

Leif Lindberg
Humlestigen 21
151 60 Södertälje
0755-32470

Jan-Erik Leksell
Lisagatan 85 B
782 00 Malung
0280-11850

Lars Nilsson
Borggatan 20
932 00 Skelleftehamn

Bo Wallin
Järnvägsv. 19
880 52 Hötting

Reparationsgrp

Urban Hååf
Hallviken 6277
833 00 Strömsund

Tage Westin
Box 212
930 93 Laisvall
0961-20064

Göran Åkerstein
Lindåkersvägen 5 B
781 00 Borlänge

703 69 Örebro
019-133452

Elvir Hassmarker
Karolingatan 28
212 34 Malmö

Staffan Bremander
Lundgatan 15
416 61 Göteborg
031-156166

Staffan, nu kadett.

Stabsgrp

Lennart Westerlund
c/o Pettersson
Björkvägen 4
590 83 Störebö
0492-30552

Gunnar Persson
Box 1455
782 00 Malung
0280-12182

Markus Rönnkvist
Mjödvattnet Pl 12546
931 00 Skellefteå
0914-42045

Jörgen Hellström
Box 7601
771 00 Ludvika
0240-37341

Göran Källberg
Urvövägen 1
820 72 Strömsbruk
0650-40016

ANDRA KOMPANIET

Toivo Kalmnäs
Henningsholmsvägen 44

Conny Karlsson
Thulegatan 13
613 00 Oxelösund
0155-31711

Sven Nilsson
Träne PI 2090
290 23 Ovesholm
044-239097

Kenneth Andersson
PI 4775
260 90 Båstad
0431-66100

Per Nilsson
PI 1344
680 80 Storfors

Infogrp

Per Durling
Östermalmsgatan 92
114 59 Stockholm

Christer Olofsson
Box 130 41
58013 Linköping
013-99354

Anders Olsson
Timmervägen 18 B
541 00 Skövde

Mikael Haglund
Parkgatan 37
521 00 Falköping
0515-12140

1. SKYTTEPLUTON

Lars-Göran Hällgren
Åkervägen 5
902 54 Umeå

Tage Bengtsson
Rosenigatan 15
502 63 Borås

Stefan Gustafsson
PI 4465 Ö Värmlinge
231 00 Trelleborg
0410-30104

Christer Gustavsson
Bokliden 8
281 00 Hassleholm
0451-14530

Håkan Johansson
Kullen V. Harg
595 00 Mjölby
0142-23055

Nils Nilsson
Björnbotten PI 1344
680 80 Storfors
0550-72032

Gruppchef Gustavsson.

Sune Ahlqvist
c/o Taawo
Stiglötsgatan 74
582 39 Linköping

Bertil Andersson
PI 2094
770 10 Fredriksberg
0591-40048

Bo Christer Tellström
Ringvägen 153
116 31 Stockholm

Ockie Arvidsson
Skogsgatan 8
340 36 Moheda
0472-70304

Tommy Dahlgren
Vattugatan 1 C
263 00 Höganäs
042-43349

Göran Levin
Hantverkargatan 87 A
112 38 Stockholm

Staffan Pehrsson
Betselvägen 64 D
852 58 Sundsvall

Lars-Gösta Alm
Dalgatan 10
361 00 Emmaboda
0471-10524

Per Karlsson
Hellstorpsvägen 8
552 69 Jönköping
036-184141

Per Eriksson
Dobervägen 13 A
691 00 Karlskoga
0586-36723

Lars Eriksson
Bälsås
710 10 Fjugesta
0585-20176

Christer Olausson
Gärdesgatan 11
441 00 Alingsås
0322-13430

Jan Zetterström
Mårdvägen 33
654 68 Karlstad
054-130603

Lennart Gustafsson
Hornsatan 90
117 21 Stockholm

Kåre Sebbfolk
Hallbacksvägen 12
910 24 Öbbola
090-45468

Torbjörn Nilsson
Stuerydsvägen 11

Dick Silver
Sparvgatan 7
941 00 Piteå
0911-16386

Stig Kroon
PI 3247
533 00 Götene
0511-55129

Mats Lindgren
Ekallén 8
652 30 Karlstad
054-182871

Gunnar Edström
Lyckslevägen 90
162 25 Vällingby

Leif Rönnfjäll
V. Bangatan 47 A
195 00 Märsta
0760-12349

Arne Karlsson
Forsbackavägen 13
773 00 Fagersta
0223-15483

Bengt Ljunggren
Åkerbyvägen 284
183 35 Täby
08-7586774

Conny Harrysson
Granvägen 15

Skyttesoldat Harrysson.

Göran Johansson
Nyhemsvägen 1 A
371 00 Karlskrona
0455-21718

Michael Karlsson
Klarbo Boglösa
199 00 Enköping
0171-89025

Lennie Johansson
Ljungstigen 4
510 80 Tranemo
0325-70769

Zygmunt Rozpedek
Hallebergliden 8
561 00 Huskvarna
036-138938

Jan-Olof Johansson
Långgåsvägen 8
430 10 Tvååker
0340-40197

Jerry Bergman
Södergatan 19
241 00 Eslöv
0413-17317

Gert Nilsson
Frihedsgatan 23
231 00 Trelleborg
0410-19657

Genssy Hall
Sunmansvägen 9
684 00 Munkfors
0563-51573

Dag Ullmark
Fack 12
820 77 Gnarp
0652-20055

Douglas Gustafsson
Nydalavägen
33100 Värnamo
0370-23078

Torbjörn Petersson
Amorvägen 11 B
381 00 Kalmar
0480-18755

Anders Bengtsson
Bolmen 8
340 12 Annerstad
0372-23056

Gunnar Ouchterlony
Fack 39
830 47 Trångsviken
0640-40085

Sandkörning, där övade många av oss upp sina färdigheter att ratta bil.

Lage Danielsson
Åsbyggeby 237
X 818 00 Valbo
026-131007

Björn Johansson
Gröna gatan 16 B
754 36 Uppsala
018-256352

Benny Palm
X Skebokvarnsvägen 307
124 36 Bandhagen
08-864358

Pär Kindberg
Sandbäcksgatan 11
653 40 Karlstad
054-112398

570 34 Bruzaholm
0381-20157

Olle Larsson
Överbergsvägen PI 1069
829 00 Sveg
0680-11111

Roland Palmstedt
Torp PI 8306
531 00 Lidköping
0510-10116

Stig Lundgren
Vattugatan 11
930 55 Jörn
0916-10627

612 00 Finspång
0122-11428

Jack Thell
Prästbolsgatan 13
582 64 Linköping
013-155640

Göran Andersson
Skördegatan 3 B
582 53 Linköping

2. SKYTTEPLUTON

Mats Stoltz
Swedenborgsgatan 11
116 48 Stockholm
08-411288

Gert Wägran
Klörevägen 18
573 00 Tranås
0140-60173

Sören Gustavsson
Vasavägen 62
641 00 Katrineholm

Gunnar Bengtsson
Domaregatan 2 D
632 32 Eskilstuna
016-422407

Sven-Erik Wahlström
Gabrielsvägen 13 ^{VALE}
151 50 Södertälje

Ulf Elmén
Marmorvägen 11 A
752 44 Uppsala
018-122075

Stefan Linnä
Granliden
610 41 Ringarum
0121-30118

Kjell Karlsson
Lövhagegatan 10
590 50 Vikingstad
013-80593

Skyttesoldat Confors.

Jan Cornfors
Box 14
340 37 Torpsbruk
0472-70607

Tony Söderström
Mariagatan 10
172 30 Sundbyberg

Leif Persson
Box 59
430 30 Frillesås
0340-50220

Per-Åke Persson
Ävdalsgatan 6 A
652 29 Karlstad

Bengt Kihlgren
Blomskog
672 00 Årjäng
0573-31053

Mats Klasson
Frönås Box 4
150 10 Gnesta
0158-10756

Mats Holmlund
Granvägen 31
612 00 Finspång
0122-13441

Skyttesoldat Kihlgren.

Jonas Fält
Sigfridsgatan 17
214 65 Malmö
040-920402

Sonny Backman
Lextorpsvägen 9
461 00 Trollhättan
0520-74422

Åke Johansson
Nässjövägen 3
570 22 Forserum

Jan Lundquist
Pl 2321
521 00 Falköping
0515-31135

Åke Jansson
Bellmansgatan 2 B
632 30 Eskilstuna
016-136642

Lars Öhman
Götagatan 7
263 00 Höganäs

Inge Ståhlgrén
Box 13
576 00 Sävsjö
0382-12617

Kenneth Karlsson
Skogsrundan 22
576 00 Sävsjö
0382-11023

Dan Andersson
Pl 3179
512 00 Svenljunga
0325-28037

Bengt Ek
Hagestad 27
270 20 Löderup
0411-26235

Leevi Kirjonen
Kaplandsgratan 20
502 47 Borås
033-104654

Kjell Kronkvist
Dansörgatan 14
214 83 Malmö

3. SKYTTEPLUTON

Sven Erik Larsson
Bromsgatan 11
703 66 Örebro

Steve Eriksson
Fyrskoppsvägen 118
121 54 Johanneshov
08-493206

Bo Karlsson
Lustigkullevägen 19 E
591 00 Motala
0141-12589

Leif-Göran Bengtsson
Villagatan 7
280 60 Broby

Per Kjellberg
N Stenbocksgatan 5
252 38 Helsingborg

Sven-Erik Nordenhed
Ekholmsvägen 12 C
582 61 Linköping

Skyttesoldat Arne Rajala.

Arne Rajala
Djupadalsgatan 1 C
680 80 Storfors
0550-61562

Peter Lindquist
Skolgatan 13
560 41 Mullsjö
0392-10557

Karl-Joan Erik Skerdén
Stalldrängsgatan 11
724 66 Västerås
021-180548

Roland Karlsson
Pl 6826 Mossgruvan
714 00 Kopparberg
0580-22082

Brian Tomaszewski
Lagmansvägen 7
186 00 Vallentuna
0762-21344

Lars-Åke Jansson
Tägtvägen 11
791 00 Falun
023-12385

Jimmy Erixon
890 49 Tjällsbyn
0661-61027

Urban Larsen
Pl 2451 Hövik
440 74 Hjalteby

Anders Haglund
Pl 1360
810 10 Torsåker
0290-40002

Sven-Arne Lillrud
Stallgatan 4 A
262 00 Ängelholm

Anders Dammgård
Klöverstigen 28 B
781 00 Borlänge
0243-16533

Roland Möller
Maltvägen 31
290 24 Gärdås Köpings
044-235061

Leif Dahlberg
Bruksgratan 34 C
360 71 Nottebäck

Bror Henriksson
Flugsnappargatan 2
951 47 Luleå

Stefan Persson
Bäckertorp Box 3430
710 30 Gyttorp
0587-72028

Ivar Olofsson
Handogatan 1962
830 30 Lit
0642-60017

Rolf Näslund
Apelvägen 7
871 00 Härnösand
0611-14105

Curt Brathén
Fadderortsgatan 17
654 66 Karlstad
054-101390

Alf Ahnstedt
Berg Hultsjö
576 00 Sävsjö
0382-40017

Bengt Svahn
Högbo 80
811 00 Sandviken
026-47018

Hans-Göran Karlemon
Fängdammsvägen 2 D
433 00 Partille

Kent Henry Hammarberg
Rise 3677
830 51 Offerdal
0640-34025

Hans-Olof Palm
Glimmervägen 34
852 40 Sundsvall

Dan Söderlund
Hyvelvägen 3
791 00 Falun
023-32703

Rolf Nyman
Rönsvägen 33

912 00 Vilhelmina
0840-10167

Hans Krantz
Prästkragevägen 11
575 00 Eksjö
0381-11831

Sören Björklund
Centralgatan 27
840 20 Ånge

Lars-Owe Wessel
Näsbychaussén 23 C
291 35 Kristianstad

Kjell Thomson
Myntsmedsgatan 5
774 00 Avesta
0226-58897

Tommy Olofsson
Ridstigen 10
570 20 Bodafors
0380-30639

Christer Rostedt
Lönåsa
576 00 Sävsjö
0382-22026

Sven Carlsson
Box 115
570 10 Korsberga
0383-20060

Nils Larsson
Box 5126
740 40 Heby
0224-30451

Henrik Sommar
Nygården Vansjö
740 40 Heby
0224-63028

TROSSTROPP

Olle Andersson
Fack 3167
881 00 Sollefteå

Peter Levinsson
Steken 2 A
242 38 Angered
031-304721

Lars Graffemarm
Kämpagränd 11 A
223 76 Lund

Alf Nilsson
Eriksfältsgatan 74 B

Länge kommer säkert bilden av de böljande sanddynerna att sitta på våra näthinnor.

214 55 Malmö
040-219422

Tony Olsson
Oxelvägen 4
261 71 Landskrona
0418-35183

Leif Svensson
Ringvägen 2
383 00 Mönsterås
0499-10226

Gert Persson
Ängelholmsvägen 40
262 00 Ängelholm

Lars-Göran Johansson
Tjänstemannamässen
590 60 Ljungsbro
013-66589

Bengt Eriksson
Gjutaregränd 3 C
791 00 Falun
023-21547

Kjell Helsing
PI 3042
770 10 Fredriksberg
0591-20166

Göran Mäkitalo
Köpmangatan 21 A
981 00 Kiruna
0980-15460

Håkan Nilsson
Skepphult
520 10 Gällstad
0321-70234

Jan Hjalmarsson
Tunbyvägen 8
260 93 Torekov
0431-63236

TREDJE KOMPANIET

Stig Forsling
Vikavägen 155
791 00 Falun
023-70318

Peter Grunditz
Stora Torget 6
575 00 Eksjö
0381-15478

Stabsgrp

Rolf Hansson
Box 185
790 21 Bjursås
023-50700

Karl Merefält
c/o Boman
Burstromsvägen 46
951 38 Luleå

Bo Svensson
Uralgatan 4
571 00 Nässjö
0380-14785

Bernt Lord
Broaslätt
510 91 Långhem
0325-41029

Peter Möller
Värmegatan 11
417 32 Göteborg
031-538348

Stefan Häggberg
Vattenledningsvägen 39
126 34 Hägersten

Jan Persson
Stenlundsvägen 38
791 00 Falun
023-17906

Jan-Eric Jansson
Rundeln 21
502 29 Borås
033-101395

Mats Lundblad
Häggvägen 7 B
262 00 Ängelholm
0431-20660

Infogr

Lars Ulving
Kungsängsgatan 55 B
753 22 Uppsala

Åke Örtenhag
Studentvägen 24
752 34 Uppsala

Christer Andersson
S:t Pedersgatan 11
252 37 Helsingborg

1. SKYTTEPLUT

Kenneth Andersson
Rökingestigen 46
590 60 Ljungsbro
013-65574

Michael Coyet
Klippekullevägen
310 40 Harplinge

Kjell Lindberg
Älgstigen 16
951 46 Luleå
0920-61506

Björn Astell
Hyltegatan 3
302 37 Halmstad
035-107006

Kjell Persson
Mejerigatan 5
243 00 Höör

När Lars faller ned glasögonen
då blir det sandstorm ...

Björn Malmström
Åkerbyvägen 306
183 35 Täby
08-7589909

Karl-Göran Hansson
Henriksfjäll 1
910 94 Dikenäs
0940-81060

Skyttesoldat Marklund.

Gunnar Marklund
Wesslangatan 5 D
930 50 Boliden
0910-60288

Evan Pettersson
Hyltan
576 00 Sävsjö

Ulf Klausen
Trollebergsvägen 91 B
222 31 Lund

Jan Fors
Björkgatan 6 D
981 00 Kiruna

Alf Höglander
PI 2342
910 01 Nordmaling
0930-12069

Jan Vikberg
PI 2660
942 00 Älvsbyn
0929-11179

Dan Kindström
Götabergsgatan 2
411 34 Göteborg
031-130777

Jerker Fahlström
Strandsvägen 34
440 03 Floda
0302-31383

Jan-Olof Nyström
PI 12593 Mjödvattnet
931 00 Skellefteå
0914-42057

Eije Ekengren
Rombergsgatan 28
199 00 Enköping
0171-33661

Kenneth Bergelb
Vikengatan 16 E
652 26 Karlstad

Juhani Alatalo
Marnäsgratan 29 B
771 00 Luđvika

Kjell Hogevall
Sköndalsvägen 2, Ängsvik 1
130 30 Värmdö

Sten Torstensson
Ärngisslahyttan 1151
382 00 Nybro
0481-20165

Anders Lidberg
Ågården
531 00 Lidköping
0510-14283

Ronny Öberg
PI 5107
715 02 Stora Mellösa
019-45246

Sven Suup
Fack 78
950 95 Juoksengi

Rolf Arnesson
Verkstadsvägen 1
770 70 Långshyttan
0225-60550

Stefan Lahti
c/o Borgeryd
Kullavägen 14 B
951 62 Luleå

Peter Jare
Niklasgatan 17
421 66 V Frölunda
031-285213

Kärt tidsfördriv ibland, fru med knuff

Dan Setterlind
Fagerhultsvägen 3220
430 63 Hindås
0301-10331

Krister Adenberg
Ektorpssvägen 9
130 10 Ektorp

Mikael Hiljegren
Torsgatan 9
330 20 Anderstorp
0371-16235

Peter Franzén
Kihlsgatan 4
382 00 Nybro
0481-12247

Åke Bertilsson
Skärsjö
740 45 Tärnsjö
0292-42065

Nils-Ragnar Florin
Medborgaregatan 43

852 52 Sundsvall
060-120710

Sven Torbjörn Ahlin
Råsslavägen 8 D
610 23 Kolmården
011-92482

Anders Kristoffersson
Fåborgsvägen 19
311 00 Falkenberg
0346-12249

Thomas Ohlson
Rosstorpsvägen 38
633 53 Eskilstuna
016-121022

Lars Einebrant
Rörön 624
840 40 Svenstavik

Per Malmros
Oshögavägen 218
230 30 Oxie
040-547086

Urban Drougge
Nygatan 23 C
810 60 Söderfors
0293-30376

2. SKYTTEPLUT

Krister Drotz
Skogshyddegatan 45
502 34 Borås
033-114589

Thomas Lyrevik
Götgatan 85 A
116 62 Stockholm

Svante Yring
Borgargatan 8 A
840 20 Ånge

Sten Bjerke
Sandhamnsvägen 184
461 00 Trollhättan
0520-15367

Christer Lindén
Novembervägen 17
352 47 Växjö
0470-19615

Skyttesoldat Pålsson.

Olof Glud
Storgatan 56
891 00 Örnköldsvik

Bo Karp
Lundbladsvägen 27 b
633 49 Eskilstuna

Dennis Nilsson-Hugo
Pl 324
890 31 Arnäsfall
0660-45290

Joha Hiltunen
Kvarngårdsgatan 14
633 55 Eskilstuna
016-124036

Arne Persson
Brolinsvägen 31
826 00 Söderhamn
0270-54201

Magnus Pålsson
Kyrkogatan 5
262 00 Ängelholm
0431-30095

Svante Svensson
Engelbrektsgratan 17
302 50 Halmstad
035-121961

Per Magnusson
Ringgatan 42 E
733 00 Sala
0224-13742

Per Bucht
Segervägen 230
125 30 Älvsjö

Rune Granqvist
Älvsågen 6
244 00 Kävlinge
046-732364

Morgan Sandström
Pl 9576
450 30 Brastad
0523-42195

Thomas Eriksson
Kungsgatan 7 A
753 32 Uppsala
018-112117

Erik Josefson
Box 86
783 02 Stora Skedvi
0225-40100

Per Gustavsson
S:t Annegatan 25 C
611 00 Nyköping
0155-15067

Roger Rotter
Mälensvägen 26
820 64 Näsvisken
0650-30531

Per Leandersson
Köpmansgatan 4
Nissafors
330 30 Gnosjö
0370-36080

Mikael Bääth
Fack 28
660 11 Billingsfors
0531-30124

Ingemar Jönsson
Singelvägen 5
291 65 Kristianstad
044-244493

Ulf Olsson
Ågatan 39 A
295 00 Bromölla
0456-28404

Leif Rogell
2666 Ovanåker
820 60 Delsbo
0653-10417

Björn Lundell
Stamgatan 8
740 40 Heby
0224-30389

Jörgen Andersson
Frostagatan 6
242 00 Hörby
0415-11956

Hans Johansson
Tranåsvägen 5
599 00 Ödesåker
0144-11385

Bengt Wikström
Hyggesvägen 19
902 32 Umeå
090-120924

Robert Landy
Söderåsen 2310
830 51 Offerdal
0640-33013

Mikael Leander
Ope 2523
831 00 Östersund
063-35265

Stefan Bergquist
Klippvägen 16
147 00 Tumba
0753-32666

Holger Nilsson
Dammgatan 8
461 00 Trollhättan

Anders Rahner
Kuggholmssvägen 54
122 40 Enskede
08-591163

Jan Ohlsson
Pl 5356
890 20 Högländssjön
0660-16553

Kent Vikström
Hyggesvägen 19 A
902 32 Umeå
090-120924

Kent Wiklund
Bangatan 35
414 64 Göteborg
031-421074

Roger Wiklander
Pl 2991
860 13 Stöde
0691-10339

Skyttesoldat Vikström

3. SKYTTEPLUTON

Per-Erik Roth
Stålbrogatan 1
224 24 Lund

Stig Fransson
Kilsvägen 13
710 16 Garphyttan
019-98207

Lennart Lundgren
Långskärsgatan 17
593 00 Västervik
0490-12590

Thomas Sjöström
Fack,
930 23 Bodbyssund
0914-43151

Erik Seppänen
Pl 6109 Bastkärrn
772 00 Grängesberg
0240-62188

Jörgen Åstedt
Finjagatan 12 A
281 00 Hässleholm
0451-82805

Åke Palmqvist
Eriksfältsgatan 78 B
214 55 Malmö

Hans Nilsson
Kruses gata 12
280 10 Sösdala
0451-60965

Jan Persson
Sädebäcksgatan 2 A
242 00 Hörby

Keijo Lassi
Smålandsvägen 40 D
595 00 Mjölby
0142-16898

Per-Inge Berg
Vesslevägen 4 L
451 00 Uddevalla
0522-19091

Erling Åberg
Ekelid
570 30 Marieannelund
0496-41057

Kenneth Karlsson
Herrgårdsvägen 29
561 00 Huskvarna
036-133218

Conny Rydin
Almlunda Kärda
331 00 Värnamo
0370-28003

Sören Sager
c/o Johansson
Drottninggatan 24
582 25 Linköping
013-139943

Göran Westerberg
Lars-Olofsgatan 2
541 00 Skövde
0500-86060

Tommy Martinsson
Box 4875
505 90 Borås
033-50135

René Jensen
Soltorgsplan 1 B
211 46 Malmö

Mats Sundgren
Bärnstensgatan 23 B
253 68 Helsingborg
042-296070

Klas Grandin
Välbergavägen 271
175 63 Järfälla
08-367455

Bo Tunhaw
Långgatan 14
570 02 Stockaryd
0382-20582

Svante Olsson
Hedåsvägen 17
811 00 Sandviken
026-252137

Glen Pilbro
Västra vägen 3
592 00 Mariestad
0501-18646

Bror Johansson
Pl 6399
451 00 Uddevalla
0522-60097

Lennart Gustavsson
Norrlandsgatan 62 A
902 48 Umeå

Arne Skoglund
Box 2 Saittarova
970 35 Tärendö
0978-20047

Skyttesoldat Westerberg.

Allard Jacobsson
Karlfeldtsgratan 2
754 21 Uppsala

Björn Medhammar
Johannesbergsg. 4
381 00 Kalmar
0480-14477

Per-Olof Jacobsson
Mandolingatan 5
421 40 Västra Frölunda

Leif Holgersson
Torggatan 2
570 02 Stockaryd
0382-20528

Evert Jonasson
Åkerhult
570 21 Malmbäck
0380-62041

Carl-O Moberg
Kaplansgatan 10
541 00 Skövde

Tomas Arvidsson
Falköpingsvägen 24
520 30 Ljung
0513-50472

Gunnar Åhman
Box 206
950 30 Råneå
0924-10274

Krister Forsgren
Box 170 B
880 51 Rossön
0624-20294

Bror Lugnet
Armasjärvi 3244
950 94 Övertorneå
0927-32015

Christer Hermansson
Amundal 2
450 46 Hunnebostrand
0523-58069

Leif Ferm
Luftvärnsgratan 66
582 65 Linköping
013-131248

Thomas Loqvist
Sölgårdsgratan 6 B
802 38 Gävle

Roger Nygren
Parkvägen 4
560 28 Lekeryd
036-80039

Lennart Gyris
Bonås 4780
792 00 Mora

TROSSTROPP

Vincent Högström
Vangtagatan 23
871 00 Härnösand
0611 11837

Tomas Nilsson
Pl 1364 Strycksele
920 10 Vindeln
0933-22038

Bo Robertsson
Östra Kyrkogatan 27
611 00 Nyköping

Mats Tullgren
Rönnebergavägen 14 A
241 00 Eslöv

Kent Andersson
Ekshagsgatan 8
521 00 Falköping
0515-16390

Lennart Nilsson
Nygatan 18
930 80 Arvidsjaur
0960-20369

Bengt Dahlström
Svartbäcksgatan 78 C
753 35 Uppsala

Thomas Bergqvist
Örnstigen 2
183 50 Täby

Ulf Krüger
Storgatan 33
571 00 Nässjö
0380-18648

Ulf Andersson
Åkersbergsgatan 23
243 00 Höör
0413-20073

Ove Johansson
Pl 296 B
170 17 Färentuna
0756-42239

Mario Maric
Fur
370 34 Holmsjö
0455-97124

Henrik Ahlberg
Sorgenfrivägen 63
214 38 Malmö
040-33582

MP-DETALJ

Mats Löfblom
Hammarbyvägen 68
194 00 Upplands Väsby

Lars Eriksson
Midgårdsvägen 21
136 44 Handen

Göran Nilsson
Kungsgatan 18 A
341 00 Ljungby

Lars-Åke Sund
Ulvåtersvägen 18
803 62 Gävle
026-182112

Gunnar Johansson
Rödfåkevägen 7
132 00 Saltsjö-Boo

Nils Danielsson
Box 3223
790 30 Insjön
0247-70045

Christer Åhrman
Kungsängsgatan 53 B
753 22 Uppsala

Leif Lorén
Klareborgsgatan 19
414 67 Göteborg

Karl-Gustav Kungberg
Storgatan 35
360 75 Alstermo
0481-61096

Jan Green
Stallgatan 11 A
194 00 Upplands Väsby

Anders Collin
Jordhyttegatan 14 D
414 73 Göteborg

Per-Olof Andersson
Havsörngatan 1 C
416 55 Göteborg

Lars Hagewald
Malmabergsgatan 72
723 35 Västerås
021-117924

HQ

SAMBANDSAVD

Stig Nihlén
Apelvägen 23
182 75 Stocksund
08-854144

Önnert Tammelin
G:a vägen 20
281 00 Hässleholm
0451-153839

Per Lanmark
Danavägen 4
181 31 Lidköping

Alvar Zetterholm
Videvägen 5
190 60 Bålsta
0171-56313

Krister Lindholm
Ålgatan 13
130 00 Saltsjöbaden

Kennet Marklund
Mellangatan 11
941 00 Piteå
0911-14307

Freddie Persson
Kyrkogatan 7
172 32 Sundbyberg

Bo Kenneth Eriksson
Mesvägen 22
230 44 Vintrie
040-152917

Björn Larsson
Söderarmsvägen 38
121 54 Johanneshov
08-595654

Stig Lindström
Oscarsbergsvägen 16
730 73 Ransta
0224-20066

Lennart André
Vinberga
370 41 Ramdala
0455-41400

Kurt Sjöberg
Låda 1341
880 55 Norråker

Det här är gänget som haft till uppgift att plantera våra samlade kunskaper i bataljon 66 Martin. Fr.v. Sven Erik Larsson, Björn Nordström, Lars-Erik Gustafsson, Per Magnusson, Dan Aspögren, Anders Olsson, Richard Kirkevall, Peder Holmgren och Anders Lannerheim.

Har dom nåt att lära ut?

De första ur bataljon 64 M som fick beträda svensk mark var instruktörsgänget under ledning av kapten Anders Lannerheim. Deras uppgift var ny i FN-sammanhang: att lära den nya Sinaibataljonen vad tillvaron i öknen innebär.

—Ja, det handlar fatktiskt om en helt omarbetad soldatutbildning, säger Anders. Tidigare har vi i stort sett byggt på ett utbildningsprogram som tagits fram mot en helt annan miljömässig bakgrund, nämligen Cyperns. Nu är 80 procent av soldatutbildningen lagd på att lära sig den speciella ökenmiljön.

Tio man stark är instruktörsgän-

get som i den fagra försommargrönskan i Strängnäs skulle försöka få grabbarna i 66 Martin att se ökenlandskapet på sina näthinnor och känna fläkten av den torra, 40-gradiga ökensommaren.

Till sin hjälp hade de ungefär 500 smådiar i färg med sig.

Med den bättre målinriktade och preciserade utbildning på de arbetsuppgifter som kommer att gälla just i Sinai så bör den nya bataljonen ha det bra förspant i sitt utgångsläge.

—Jag tror det och vi ska verkligen göra vad vi kan för att ge grabbarna i 66 M bästa tänkbara start, säger Anders Lannerheim.

Västernhjalte föddes i Delsbo

En dag i maj damp Kjell Genberg ned hos oss. Kjell, författare och journalist, är bördig från Hälsingland. Det var därför bara logiskt att hans Västernhjalte Ben Hogan egentligen föddes i Delsbo.

Omkring 130 böcker på fem år har Kjell hunnit skriva—västern, deckare, sjöromaner och ungdomsböcker. Och så har han arbetat som journalist mellan varven.

Det var också främst i den rollen han besökte 64 Martin för reportage åt ett antal svenska tidningar. I sin egen tidning, Helg-Extra, kan vi till midsommar få läsa ett reportage från Kjells intryck av vår FN-styrka.

Kjell Genberg, produktiv författare och journalist, på besök hos Swedbatt.

SVEPET—SANDPAPPRETS BILDKAVALKAD

Skyddsrummbyggnaden tog fart på allvar i april-maj. På pos 556 hade dom grävt ned sig rejält när Fredrik Ehrenström t.h. var ute och kollade. Grabbarna heter Ingvar Pettersson, Jan Carlsson, Christer Löfstrand, Lars Nilsson, Sten Åke Johansson och Björn Nordell.

—Och plötsligt la den sig bara ned på sidan

Både ras och ris för terrängbil 11 som för första gången testats i ökenmiljö under vår bataljon. Nåt som den inte klarar så bra är t.ex. att ta sanddynor på snedden. Då kan det hända att det slutar som på bilden, vilket inträffade inom 3.komps område i slutet av april. Nej då, ingen blev skadad.

En ökenvaran, en ödla som kan bli över en halv meter lång, hade Mats Holmlund fångat in som husdjur när han låg på pos 556.

Inte en själ fick vistas ovan jord när larm om skyddsrumövning gick på Baluza i mitten på maj. Här hjälpte inga permisseddlar . . .

Nio av tio jodopaxar...

Jodopaxen, lätt minns vi den. Fast ibland glömde vi förstås. Vi borde kanske försökt lite modernare grepp i marknadsföringen.

Landskapstraditioner försökte vi liva upp när vi kom i den främmande miljön, vi blev plötsligt så provinsiella. T.ex. gotlänningarna som alla fem samlades en kväll för att äta lamon på gutavis på camp Sinai. Bakre raden fr.v. Björn Andersson, Peder Holmgren, Lars Sjöholm och sittande Allard Jacobsson och Björn Nordell.

“Snart så är det slut på 64-an nu är det färdigt inom kort”

Vi tyckte först dom såg lite bleka och spända ut. Men fann snart att dom var trevliga och utan krusiduller smälte in i vårt liv här i öknen. Ledningen för 66 Martin var nere på en tvåveckors rekognoscering i början av maj.

—Det här har varit förfärligt intressant och nyttigt. Jag tror man haft svårt att fatta vad det hela egentligen handlar om om man inte fått göra den här på-plats-analysen, det sa blivande kompanichefen för Kung Karl, Björn Carlsson från Örebro.

Vår chef och 66:ans chef, överste Johan Palmgren, var överens:

—Det ska inte märkas att di svenske roterar. Det hand-

lar inte om att det är bataljonen med det eller det numret som tjänstgör—det är Swedbatt kort och gott.

Nu ringer vi snart in tiden för 66 Martin. Olle Bergius, Leif Westergren, Bo Carlsson, Bobbi Ståhle, Johan Palmgren, bataljonschef, Leif Windmar och Mats Kristofferson.

DOM BYGGDE ÅTTA KÅKAR UNDER VÅR BATALJON

I början av januari fick bataljonen en helt ny grupp. Den kom inte från Sverige utan bildades av halvt frivilliga grabbar från 3.komp samt en från STR. Gruppens uppgift blev att bygga prefab-hus och det har den gjort med känsla.

Från början var det meningen att gruppen bara skulle bestå i ett par månader men någon upplösning har det alltså inte blivit. Från den 4 januari till bataljonens slut har prefabgruppen byggt upp hela åtta prefab-hus. I gruppen ingår Bror Lugnet, Övertorneå, Per-Olof Johansson, Göteborg, Roger Nygren, Lekeryd och Tommy "Kakan" Karlsson, Nässjö.

—Det är bra mycket bättre att hålla på med husbyggen än att ligga på skytte,

—Tre grabbar som byggt prefab-kåkar så gott som hela bataljonen. Fr.v Roger Nygren, Per-Olof Jacobsson och Bror Lugnet. Tommy "Kakan" Karlsson tillhör också gruppen men var på dykarkurs när bilden togs.

säger Per-Olof Johansson, tidigare skyttesoldat.

—Vi har regelbundna arbetstider plus att vi har lediga helger. Dessutom så slipper man gå upp mitt i natten och gå post, säger en annan f.d. skyttesoldat, Bror Lugnet.

Av de åtta kåkar som grabbarna byggt upp så var två speciellt skojiga.

—När vi byggde rep o drivs och kockarnas hus fick vi stor hjälp från de som skulle bo i kåkarna. Rep o-driv-killarna jobbade både på siestan och på kvällarna, berättar Roger Nygren.

—En poäng med vårt husbyggande är att vi snart är de enda som bor i tält på Baluza, avslutar Roger.

Att bygga en prefab-kåk tar ungefär 3-4 veckor.

Ont om tjejer var det gott om. Då och då hände det dock att vi fågnades med kvinnligt besök. Då kunde det vara säkrast att postera ut tuffingar som Mats Gylletorn för att säkra kvinnofriden.

Tecknar-Peters slutvinjett:

Tankar i öknen

'... vilken flight?

